

DE STER

ERSTE JAARGANG - NUMMER 12 - DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN - DECEMBER 1998

December 1988
88ste jaargang
Nummer 12

Eerste Presidium:

Esra Taft Benson
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson

Raad der Twaalf:

Howard W. Hunter, Boyd K. Packer, Marvin J. Ashton,
L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott

Adviseurs: Hugh W. Pinnock, Gene R. Cook,
William R. Bradford, Keith W. Wilcox

Redacteur: Hugh W. Pinnock

Director of Church Magazines: Ronald L. Knighton

International Magazines:

Zakelijk redacteur: Larry A. Hiller
Adjunct-redacteur: David Mitchell
Assistant-redacteurs: Ann Laemlein, Diane Brinkman
Vormgeving: N. Kay Stevenson, Sharrl Cook

DE STER

Vertaling, nieuwsredactie en administratie:

Nieuwsredacteur: J. P. van Oudheusden
Assistent: M. P. Jongkees
Kerkelijk Vertaalebureau
Postbus 224
NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 0 (031) 3402-40260

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage,
Industriestrasse 21, Postfach 1568,
D-6382 Friedrichsdorf 1
Telefoon: 0 61 72/71 03 34

© 1988 by Corporation of the President of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Alle rechten voorbehouden

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de
Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in
het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans,
Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees,
Samoans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de
twee maanden in het Indonesisch, Tahitiaans en Thais;
en eens per kwartaal in het IJslands.

Informatie voor abonnees in de V. S.:

DE STER is published monthly by the Corporation of the
President of The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints. Application to mail at second class postage rates is
pending at Salt Lake City, Utah. Subscription price
\$ 10.00 per year, \$ 1.00 per single copy. Thirty days'
notice required for change of address. When ordering
a change, include address label from a recent issue;
changes cannot be made unless both the old address and
the new are included. Send subscriptions and queries to
Church Magazines, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, Utah 84150, United States of America.
Subscription information telephone number 801-531-2947.

POSTMASTER: Send address changes to DE STER at
50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150,
United States of America.

Jaarabonnement:

Nederland: f 29,00
België: Bfr. 500,00
USA/Canada: US\$ 10,00
Andere landen (per zeepost):
cheque in tegenwaarde van f 32,00

Het abonnement kan elk gewenst moment ingaan en
wordt automatisch verlengd, tenzij twee maanden voor
vervaldatum schriftelijk is opgezegd. Opgave van een
nieuw abonnement te richten aan de administratie;
wacht met betalen tot u een acceptieorgo ontvangt.

Verschijnt twaalf maal per jaar

Printed by Friedrichsdorf Printing Center
Federal Republic of Germany

PBMA 8812 DU

DE STER

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.
De in deze publicatie afgedrukte artikelen werden overgenomen uit de tijdschriften „Ensign“, „New Era“ en „Friend“.

Inhoudsopgave

- 2 Kerstgroet
- 3 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUUM:
Verlossing door Jezus Christus na alles wat wij kunnen doen,
President Ezra Taft Benson
- 7 ZHV-HUISBEZOEKBOODSCHAP:
„De liefde vergaet nimmermeer“
- 8 De persoonlijkheid van de profeet, *Richard Lloyd Anderson*
- 12 Hoe zou ik de tegenwoordigheid van de Heer kunnen verdragen?
Angel M. Bonoan
- 14 „Het getuigenis is waarachtig“, *Inleiding tot de cursus evangelieleer 1989,*
waarin de Leer en Verbonden bestudeerd zal worden
- 18 De Leer en Verbonden, *John W. Welch*
- 23 Drie muntjes, *Richard A. Robb*
- 25 Freddy, *Dianne Holmes Despain*
- 28 „En morgen kom Ik in de wereld“,
Het kerstverhaal in het Boek van Mormon
- 32 De lamp des Heren, *Ouderling Boyd K. Packer*
- 38 Wetenschappelijk onderzoek en het Boek van Mormon

VOOR TIENERS EN TWENS

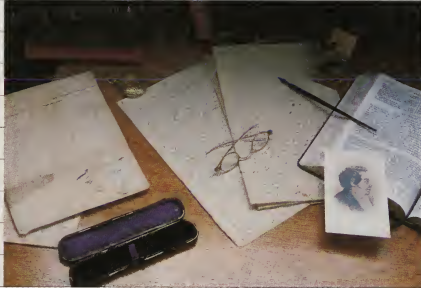
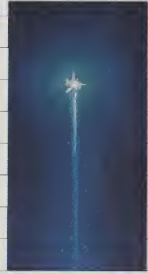
- 43 Vastgeraakt in de Andes, *Rodolfo del C. Acevedo A.*
- 46 Een zacht fluiten in de nacht, *Lynn Pinegar*
- 49 Een teken van liefde, *Jill Staker*

Kinderster

- 2 Joyeux Noël, *Bernadine Beatie*
- 5 VERHAAL UIT DE SCHRIFTEN:
Een voorspelling komt uit!
- 6 HELDEN EN HELDINNEN:
Een broer als Hyrum, *Sharon Bigelow*
- 8 Van stip tot stip:
Leraren uit de hemel

Op de omslag:
Simeon vereert het
Christuskind,
van Greg Olsen

HET EERSTE PRESIDIUM KERSTGROET

Wederom verheugen wij ons met u in een heerlijke kersttijd, waarin wij met alle christenen de geboorte van onze Heer Jezus Christus vieren.

Jesaja keek eeuwen vooruit en profeteerde: „Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven (. . .) en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst” (Jes. 9:5).

Over Christus' bediening heeft Petrus gezegd: „Wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit” (2 Petr. 1:16).

Anderhalve eeuw geleden hebben hedendaagse getuigen verklaard: „Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die

getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is” (LV 76:23).

Wij getuigen dat Jezus Christus gezegd heeft: „Indien gij tot Mij wilt komen, zult gij het eeuwige leven hebben. Ziet, de arm Mijner barmhartigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook wil komen, zal Ik ontvangen; en gezegend zijn zij, die tot Mij komen” (3 Ne. 9:14).

In dit heerlijke jaargetijde nodigen wij wederom allen uit zich te verplichten en zich opnieuw toe te wijden aan de opgestane Heiland en aan de geboden die Hij ons geleerd heeft.

Het Eerste Presidium

VERLOSSING DOOR JEZUS CHRISTUS NA ALLES WAT WIJ KUNNEN DOEN

President Ezra Taft Benson

Kerstmis is een blijde tijd. Ik denk graag terug aan alle kerstradities in ons ouderlijk huis. Wat een heerlijke tijd maakten onze goede ouders er elk kerstfeest weer van voor hun elf kinderen.

In mijn eigen gezin waren mijn vrouw Flora en de kinderen destijds gewoon het huis met hulst en takken te versieren en daarna heerlijke taartjes en koekjes te bakken. Er heerste een sfeer van liefde en vrijgevigheid.

Ik hoop dat bij u thuis dezelfde vreugde heerst.

Maar ik hoop ook dat de viering van het kerstfeest meer is dan de geijkte tradities. Ik hoop dat het een afspiegeling is van uw getuigenis van de goddelijke geboorte en zending van de Heiland. En ik hoop dat de vreugde gevoelens van deze dagen u zullen aansporen nog toegewijder te zijn aan zijn leringen en daardoor uw grote liefde en trouw aan Hem te tonen.

Getuigen van Jezus Christus

Als bijzondere getuige van onze Heer Jezus Christus getuig ik tot u dat Hij, wiens geboorte we in deze tijd herdenken, onze Heiland, onze Verlosser en onze Heer is.

Hij werd onder nederige omstandigheden in Bethlehem geboren en stierf aan het kruis op Golgota, maar de derde dag stond Hij op uit het graf. En Hij leeft nu! Dat getuig ik tot u. Ik weet het zeker. Hij is deze kerk en zijn dienstknechten nabij.

De kennis dat Hij leeft is de kostbaarste op aarde.

Ons geloof in Jezus Christus berust niet alleen op historische traditie, hoewel wij de geschiedkundige verslagen van de Oude en Nieuwe Wereld die van zijn goddelijkheid getuigen, volledig onderschrijven.

Ons geloof in Jezus Christus vloeit ook voort uit het bezoek dat Hij samen met de Vader aan de jonge profeet Joseph Smith gebracht heeft. Dat was de grootste gebeurtenis in de wereldgeschiedenis sedert de opstanding van Jezus Christus. Hij werd toen zowel gezien als gehoord, en Hij is in deze bedeling verschillende andere keren gezien en gehoord.

Luister naar het getuigenis dat de profeet Joseph Smith geeft over zo'n luisterrijke verschijning:

„En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is.” (LV 76:22–23.)

Heden ten dage getuigen wij van de waarheid dat Hij leeft.

Christus kwam om ons zaligheid te brengen

Wij geloven en verkondigen dat Hij op wonderbare wijze in deze wereld gekomen is, zoals dat in de Bijbel wordt beschreven.

„De heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom zal het heilige (kind) dat verwekt wordt, Zoon Gods genoemd worden.” (Lucas 1:35.)

Wij geloven en verkondigen eveneens dat Jezus Christus, de Eniggeborene Zoon van onze Hemelse Vader in het vlees, macht had wonderen te verrichten: doden op te wekken, verlamden te laten lopen, blinden te laten zien en zonden te vergeven voor waarde van bekering.

Wij geloven en verkondigen dat Hij, zoals Jesaja gezien heeft, „onze ziekten op zich genomen heeft, en

onze smarten gedragen; (. . .) om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden vrijzeld (. . .) en door zijn striemen is ons genezing geworden." (Jes. 53:4-5.)

Vanwege zijn oneindige liefde voor ons leed Hij de pijnen van alle mensen zodat wij niet hoeven te lijden mits we ons bekeren.

„Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet zouden lijden, indien zij zich wilden bekeren; Doch indien zij zich niet wilden bekeren, moeten zij lijden zoals Ik; Welk lijden Mij, God, de Grootste van allen, van pijn deed sidderen

en uit iedere porie bloeden, en zowel lichamelijk als geestelijk deed lijden, en Ik wenste, dat Ik de bittere drinkbeker niet behoefte te drinken, en kon terugdeinzen -

Niettemin, ere zei de Vader, en Ik dronk de beker en voleindigde Mijn voorbereidingen voor de kinderen der mensen." (LV 19:16-19.)

Hij leeft nu omdat Hij een God is en de macht van de opstanding bezit. En omdat Hij leeft, zullen alle mensen onsterfelijk zijn. De opstanding is zijn vrije gave aan de hele mensheid, ongeacht hun verdiensten.

We moeten rein en heilig worden

Wij geloven en verkondigen dat niemand die ooit geleefd heeft, man noch vrouw, de zaligheid kan verwerven door alleen de verdiensten van hun goede werken, of door louter en alleen te belijden dat Jezus de Zoon van God is, of alleen door het ondergaan van de kerkelijke verordeningen. De essentiële betekenis van zaligheid is: in de tegenwoordigheid komen van God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus. Alleen zij die gereinigd zijn van alle kwaad en besmetting kunnen de zaligheid bereiken.

We moeten even rein en heilig worden als Jezus Christus en zijn Vader, want „Mens der Heiligheid” is de naam van God.

We worden alleen rein als we ons volledig voegen naar de wetten en verordeningen die de Heiland in zijn evangelie heeft gegeven.

Dit betekent dat we ons ten volle bekeren en al het kwaad uit ons oude leven verzaken.

Het betekent dat we de verordeningen van doop en begiftiging met de Heilige Geest ontvangen, waardoor we „in elk opzicht” gereinigd worden van zonde, zoals de Schriften ons zeggen.

Het betekent daarna een leven leiden dat gewijd is aan het doen van wat Hij ons leert. Dan pas zijn we waarlijk zijn discipelen.

En toch is dit alles niet genoeg om in de verheerlijkte tegenwoordigheid van God de Vader en van Jezus Christus te kunnen komen.

„Door genade zalig worden . . .”

Wij harmoniseren als kerk met Nephi die gezegd heeft: „Want wij weten, dat wij na alles, wat wij kunnen doen, slechts door genade zalig worden.” (2 Ne. 25:23).

Genade is een godsgeschenk aan zijn kinderen; Hij gaf zijn Eniggeboren Zoon, opdat allen die in Hem geloven en zijn wetten en verordeningen naleven het eeuwige leven kunnen beërven.

Uit genade volbracht de Heiland zijn zoenoffer, zodat de hele mensheid onsterfelijk kan worden.

Uit genade en door geloof in zijn zoenoffer, alsmede door ons te bekeren, ontvangen wij de kracht om datgene te doen wat noodzakelijk is en wat we niet uit eigen kracht kunnen volbrengen.

Uit genade ontvangen we zegeningen en geestelijke kracht die ons, mits we volharden tot het einde, het eeuwige leven zullen brengen.

Jazeker, wij worden slechts zalig, „na alles, wat we kunnen doen” (2 Ne. 25:23).

Na alles wat we kunnen doen

Wat wordt er bedoeld met „na alles wat we kunnen doen”?

„Na alles wat we kunnen doen” omvat het beste van onszelf geven. Het omvat het naleven van Gods geboden.

„Na alles wat we kunnen doen” omvat het liefhebben van de medemens en bidden voor hen die ons als hun tegenstanders beschouwen. Het omvat het kleden van de naakten, het voeden van hongerigen, het bezoeken van zieken en „hun die uw bijstand nodig hebben, zelf steun verlenen” (Mos. 4:16) – met de gedachte dat we aan Hem doen wat we aan een van zijn minste kinderen doen.

„Na alles wat we kunnen doen” betekent kuis, zuiver en rein leven, goudeerlijk zijn in onze hele handelen en wandel en anderen bejegenen zoals wij bejegend zouden willen worden.

„Welke soort mensen behoort gij daarom te zijn?” vraagt de Heer. En Hij geeft als antwoord: „Voorwaar zeg Ik u: Zoals Ik ben” (3 Ne. 27:27). „Ziet, Ik ben het Licht, dat gij omhoog moet houden – wat gij Mij hebt zien doen” (3 Ne. 18:24).

Laten wij ons daarom inspannen ons getuigenis levendig en krachtig te houden.

Mogen onze daden christelijk zijn, zodat we door

hard werken en door Gods genade onze persoonlijkheid sieren met geloof, deugd, kennis, matigheid, geduld, broederlijke genegenheid, godsvrucht, mensemin, ootmoed en ijver.

Ons doel is volgens de apostel Petrus: een „goddelijke natuur” te ontwikkelen.

Laten wij ernaar streven om, zoals Alma ons aanspoorde, „het beeld van God in ons gelaat te griffen” (Alma 5:19).

Laat ons leven, ons thuis en ons werk om christelijk karakter weerspiegelen, zodat anderen over ons zullen zeggen: „Dat is een echte christen!”

Jazeker, wij geloven in Christus. Maar meer dan dat: wij zien naar Hem op. Wij vertrouwen Hem en trachten zijn eigenschappen te verkrijgen, want nooit „zal er een andere naam worden gegeven, noch enige andere wijze, noch enig ander middel, waardoor de zaligheid tot de mensenkinderen kan komen, dan alleen in en door de naam van Christus, de Almachtige Here” (Mos. 3:17).

Moge God ons allen zonder uitzondering zegenen, broeders en zusters, zodat we altijd het gezelschap van zijn Geest mogen hebben en we altijd zijn leringen geloven, aanvaarden en toepassen. Iedereen ziet en weet dan dat we zijn discipelen zijn. □

SUGGESTIES VOOR HUISONDERWIJZERS

Enkele belangrijke punten, die u tijdens uw huisonderwijs naar voren kunt brengen:

1. Uw viering van het kerstfeest behoort een afspiegeling te zijn van uw getuigenis van de goddelijke geboorte en zending van de Heiland.
2. Het bezoek van onze Hemelse Vader en zijn Eniggeboren Zoon aan Joseph Smith was de grootste gebeurtenis in de wereldgeschiedenis sedert de opstanding van Jezus Christus.
3. Allen zij die gereinigd zijn van alle kwaad en ongerechtigheid bereiken de zaligheid.
4. Bespreek de uitleg die president Benson geeft van de passage „Na alles, wat wij kunnen doen, worden wij slechts door genade zalig . . .” (2 Ne. 25:23; cursivering toegevoegd).

Wenken voor de bespreking

1. Bespreek uw gevoelens aangaande de aansporing van president Benson om als Christus te worden door het nastreven van de eigenschappen van de Heiland.
2. Staar er teksten of citaten in dit artikel die de leden van het gezin kunnen voorlezen en bespreken?
3. Zou deze bespreking beter verlopen als u van tevoren met het hoofd van het gezin sprak? Is er een boodschap van de bisschop of van de quorumleider?

DE LIEFDE VERGAAT NIMMERMEER

Doel: De christelijke liefde ontwikkelen en met anderen delen.

President Ezra Taft Benson heeft gezegd: „Er wordt door de wereld veel over liefde gesproken, en velen zoeken ernaar. Maar de reine liefde van Christus is heel anders dan het beeld dat de wereld van de liefde koestert. Naastenliefde is nooit op persoonlijke bevrediging gericht. De reine liefde van Christus streeft enkel de eeuwige vooruitgang en vreugde van anderen na.“ (*De Ster van januari 1987*, blz. 49–50.)

Naastenliefde is de kern van het evangelie. We proberen als de Heiland te worden; liefhebben zoals Hij liefheeft behoort daarom ons hoogste doel te zijn. Niet zonder reden luidt het ZHV-motto: „De liefde vergaat nimmermeer“.

De zustershulpvereniging is opgericht om vrouwen te doen groeien in naastenliefde en alle uitingen ervan: de ZHV biedt daarom vele mogelijkheden om lief te hebben en te dienen. Dit dienstbetoon doet zowel de zuster die geeft als de zuster die ontvangt groeien in naastenliefde. De ZHV-zusters van een bepaalde wijk hebben dit duidelijk ervaren door een jonge moeder in tegenspoed te helpen.

Elizabeth was begin dertig toen ze geopereerd moest worden. Er werd een fout gemaakt, een zenuw werd doorgesneden, Elizabeth was voorgoed verlamd. Ze moest gebruik maken van een rolstoel. Haar man was verslaafd aan de drank; al snel liet hij haar en zijn vier jonge kinderen in de steek.

Elizabeth deed haar uiterste best de kinderen zelf groot te brengen; ze ontving daar hulp bij van familie, vriendinnen, burens en ZHV-zusters; zij hielpen haar bij alles wat ze niet alleen kon. Tot hun verbazing vroegen velen van hen zich na het dienstbetoon af wie nu eigenlijk gegeven had en wie ontvangen!

Ieder van ons krijgt de kans te dienen en geholpen te worden; beiden zijn onmisbaar voor onze zaligmaking. Door te dienen en zelf gediend te worden, leren we elkaar beminnen zoals de Heer van ons houdt.

Het ontwikkelen van liefde die de liefde van Christus evenaart vereist veel tijd en veel geduld.

Het is veel gemakkelijker van de mensen in het algemeen te houden dan van een mens te houden met wie we niet zo goed overweg kunnen. Soms huilen we bij het horen van een ontroerend verhaal, maar even later vallen we grof uit tegen man, kind, kamergenoot of buur. We nemen de tijd niet om „het spijt me“ te zeggen en degenen die om liefde en erkenning vragen, ontsnappen volkomen aan onze aandacht. Dienstbetoon komt meestal niet goed uit en is niet gemakkelijk.

Het voorbeeld van de Heiland kan een goede leidraad zijn bij onze pogingen om naastenliefde te ontwikkelen; zijn liefde kent geen beperkingen of uitzonderingen. De Schriften tonen aan hoe Hij nood bij anderen opmerkte en hen dan voedde, genas, troostte en zegende. Uit liefde heeft Hij de zonden van heel de wereld verzoend en onsterfelijkheid en eeuwig leven voor ons toegankelijk gemaakt.

Als leden van zijn kerk hebben ook wij beloofd elkaars lasten te dragen en „zijn schapen te weiden“ (zie Mos. 18:8–10 en Joh. 21:17; LV 112:14). Wij doen dit door dienstbetoon. Barbara W. Winder, algemeen presidente van de ZHV, zegt hierover: „We tonen dat we de verzoening aanvaarden door anderen welwillend te steunen en hen liefdevol te dienen. Door naastenliefde te geven wordt de gave die Christus ons zo edelmoedig heeft gegeven in ons leven werkzaam.“ □

WENKEN VOOR HUISBEZOEKSTERS

1. Bespreek een voorbeeld van naastenliefde uit Christus' leven.
2. U, of de zuster die u bezoekt, kan wellicht een ervaring vertellen waardoor de naastenliefde groter werd door het dienen van anderen.

(Voor aanvullend materiaal zie Hulpboek voor de gezinsavond, de lessen 12, 23, 25 en 37.)

DE PERSOONLIJKHEID VAN DE PROFEET

Richard Lloyd Anderson

Kranten en tijdschriften stellen dikwijls een enquête in naar de populariteit van bekende personen. Meestal krijgen sterren op sportgebied en uit de showbizz of politieke en godsdienstige leiders de meeste stemmen. Als zo'n zelfde enquête gedaan werd voor historische persoonlijkheden zouden heiligen der laatste dagen waarschijnlijk Joseph Smith voordragen. Hij werd geëerd en wordt ook nu nog geëerd, niet alleen omdat hij een groot profeet en leider was maar ook omdat hij een liefhebbend en zorgzaam mens was. Zijn constante toewijding aan Christus liep in het oog en zijn groei van jeugdige zwakheid tot rijpe dienstbaarheid als profeet toont aan dat God met hem was. Een nauwgezette studie van het leven van Joseph brengt ons dichter bij God, dezelfde God, die hij zo moedig diende.

Joseph Smith is een van de grootste profeten; wat over zijn leven is geschreven, en wat hij zelf heeft geschreven overtreft de nalatenschap van alle andere profeten. Honderden mensen hebben hun indrukken van hem in dagboeken en memoires neergelegd en kerkelijke secretarissen hebben zijn daden en woorden tot in bijzonderheden vastgelegd. Wij kunnen door het oog van scherpzinnige waarnemers de eigenschappen ontdekken die hem tot een machtige dienstknecht van de Heer gemaakt hebben. Vooral door zijn eigen open

Joseph Smith werd in december 1805 geboren. Hij wordt niet alleen geëerd als groot profeet en leider maar ook als liefhebbend en zorgzaam mens.

en eerlijke uitlatingen kunnen wij zijn groei naar lichaam, verstand en geest volgen.

Joseph werd geboren op 23 december 1805; hij was tien toen zijn ouders tot de conclusie kwamen dat ze beter uit New England konden wegtrekken want hun oogst was drie jaar achter elkaar stukgevroren. Vader vond een nieuw stuk grond in het westen van New York en later dat jaar volgde zijn gezin hem. Joseph junior hobbelde over de besneeuwde wegen: hij liep nog steeds mank vanwege de zware beenoperatie die hij drie jaar daarvoor ondergaan had. Door het werk op het veld samen met zijn broers groeide hij er overheen; ze ontgonnen het land, plaatsten omheiningen en de noodzakelijke gebouwen. Door dit zware werk ontwikkelde Joseph een krachtig lichaam waar hij veel plezier van had bij het reizen en bij alle tegenslagen waar de eerste leider van de herstelde kerk mee te maken kreeg.

Bij een sterk lichaam hoort het nodige zelfvertrouwen om het te kunnen gebruiken. Vele persoonsbeschrijvingen van de profeet vermelden zijn fysieke kracht en zijn besluitvaardige geest, zoals Parley P. Pratt, die hem „groot en goed gebouwd, sterk en actief” noemt, bezield met „edele moed en een onafhankelijk karakter” (*De autobiografie van Parley P. Pratt*, New York, 1888, blz. 48).

De profeet ging voor in lichamelijke en morele moed. Om een voorbeeld te geven: nadat hij overmeesterd was en bedekt met teer en veren, en men de hele nacht bezig was geweest hem schoon te borstelen, predikte hij de volgende ochtend tot een gehoor waarbij zich zijn vijanden bevonden. Niet zo bekend is zo'n zelfde gebeurtenis toen hij in het laatste kwartaal van 1837 terugkeerde van een zending in Canada. Een

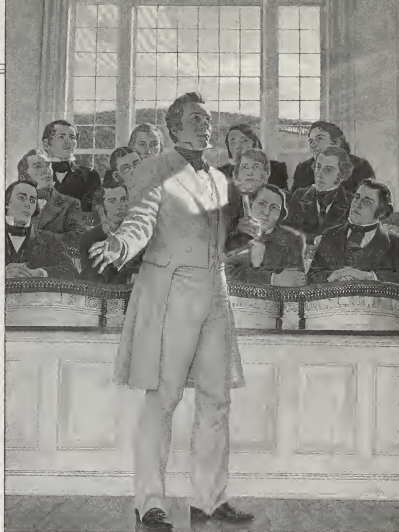
huisvriend heeft de thuisreis naar Kirtland beschreven die de profeet en Sidney Rigdon 's nachts dwars door de moerassen voerden. Ze waren zonder reden gearsteerd, in de nacht ontsnapt en nu probeerde een bende gewapende mannen hun spoor te volgen. Joseph nam zijn oudere raadgever bij de hand en ze „verbonden zich bij elkaar te blijven en eventueel samen te sterven“. Toen de bende hun richting uit kwam hielden Joseph en Sidney zich schuil op de natte grond; ze durfden amper adem te halen uit vrees voor ontdekking. Met modder overdekt kwamen ze om drie uur 's nachts doodmoe thuis aan, maar na een hazeslaapje stond Joseph op en ging naar de tempel, waar hij „op machtige wijze“ sprak „en de vergaderden in de naam van de Heer zegende“.

Twee jaar later werd de profeet ontslagen uit de gevangenis in Liberty en besloot hij naar Washington D.C. te reizen om hulp van de federale regering in te roepen voor de heiligen in Missouri die huis en haard verloren hadden. Hij reisde per postkoets. Niet ver van de hoofdstad sloegen de paarden op hol en de koetsier kon ze vier kilometer lang niet onder bedwang krijgen. Joseph was bezorgd voor de inzittenden, hij deed het portier van de slingerende postkoets open, trok zich langs de zijkant omhoog tot op de bok, nam de teugels over en wist de paarden tot stilstand te brengen, zodat het leven van de passagiers gered werd. De reddingsactie werd bevestigd door een dankbrief die in een plaatselijke krant geplaatst werd.

De grootste gebeurtenissen in het leven van de profeet echter waren zijn geestelijke overwinningen. Als jongen was hij al leergierig; hij sloot zich aan bij de plaatselijk debatclub om zich een eigen mening te vormen en datgene waarover gesproken werd te kunnen volgen. Later dacht hij er ook aan terug hoe hij naar diverse predikanten geluisterd had en diep over hun leerstellingen had nagedacht. Zijn moeder beschrijft hem als een jongen die niet alleen een onderwerp bestudeerde maar nog lang over het geleerde bleef nadenken. Zijn toespraken als volwassen man zijn doorspekt met citaten uit de Schriften die hij vlot uit zijn geheugen opdiepte en met ter zake kundige commentaren over de achtergronden. Hierin was de profeet een voorbeeld voor ons. Hij stelde zich niet tevreden met lezen alleen, hij dacht diep over de betekenis van het gelezene na.

Joseph ontdekte dat elke godsdienst wel een gedeelte van de waarheid bezat maar dat ze geen volledig beeld van God hadden. Hij stelde zich vele vragen en de antwoorden kreeg hij door de Heilige Geest, door visioenen en door hemelse boodschappers. Wat Joseph vooral tot zo'n groot profeet maakte was dat hij intens nachacht en onderzocht.

Op vele vragen kunnen we met ons verstand alleen geen antwoord vinden. Dan helpt gebed, en al vroeg in zijn leven ontdekte Joseph de kracht van het gebed. Nog vóór zijn dertigste beschreef hij het zoeken naar

John Falter

Cary Smith

Cary Smith

de juiste antwoorden in zijn jeugd. Aanvankelijk ondervroeg hij predikanten over God maar hij bemerkte dat er veel tegenspraak bestond tussen Christus' leerstellingen in de Bijbel en wat het verdeelde christendom leerde dat de Geest van Christus niet bezat. „Dit deed mijn ziel pijn,“ schreef hij. Niet tevreden met een oppervlakkig antwoord, dacht hij veel na en onderzocht „van zijn twaalfde tot zijn vijftiende jaar“ de Schriften. In dit gedetailleerde eerste verslag van het eerste visioen legt Joseph er de nadruk op dat hij „de Heer aanriep hem genadig te zijn, want er was niemand anders tot wie hij kon gaan.“ We kennen allen het volledige antwoord dat hij ontving: de Heer vertelde hem dat zijn kerk toentertijd niet op aarde was. De duidelijkheid van het antwoord wordt geveend door de ernst waarmee ernaar gezocht was.

Na dat Joseph alles gedaan had wat in zijn macht lag bad hij.

Uit zijn leven komt maar voren dat Joseph een nederig man was, die veel bad. Hij betaalde de prijs die ervoor nodig was om de zegeningen te ontvangen die Christus beloofd had met de woorden: „Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden“ (Matteüs 7:7).

De personen in zijn nabijheid voelden de macht van de Geest die op hem rustte. Lorenzo Snow was achttien jaar en nog niet bekeerd toen hij Joseph voor het eerst gadesloeg. Hij hoorde Joseph Smith spreken in de omgeving waar hij woonde, terwijl hij in de deuropening van John Johnsons boerderij stond. De profeet begon te vertellen over de verschijning van Moroni „op tamelijk zachte toon“, maar naarmate hij verder ging, werden zijn gevoelens

sterker, tot ze „iedereen in het gezelschap schenen te raken met de zekerheid dat hij een eerlijk en ernstig man was“. Na zijn doop woonde Lorenzo vergaderingen in de Kirtland-tempel bij waarbij Joseph Smiths „hele wezen glansde“. (*Deseret News*, 23 december 1899.)

Ongetwijfeld kon alleen een persoon die geestelijk ver ontwikkeld was zo'n licht onderscheiden. Orson Pratt zag stralen rond de profeet als hij een openbaring ontving. Brigham Young heeft geschreven: „Hij de profeet predikte met de geest van openbaring, hij onderwees en gaf raad met dezelfde geest, en degenen die hem kenden zagen dat meteen,

want bij die gelegenheden ontwaarde men een ongewone helderheid en lichtheid op zijn gelaat“. (*Journal of Discourses*, deel 9, blz. 89.)

Nog een bijzondere eigenschap van de profeet Joseph was zijn gewilligheid offers te brengen ten bate van anderen.

Zijn vader gaf hem in 1834 zijn patriarchale zegen en ging daarin terug naar de jongensjaren van Joseph: „Gij zijt een gehoorzame zoon geweest. Gij hebt de geboden van uw vader en de berispingen van uw moeder geëerbiedigd en gehoorzaam.“ Als man was Joseph zelden geprikkeld, hij deelde daarentegen zijn huis met de vreemdeling en stelde het welzijn van de heiligen boven dat van zichzelf.

Zowel in de huiselijke kring als in het openbaar stelde Joseph nadrukkelijk dat God aan hem verschenen

was; dat Hij Johannes de Doper gezonden had evenals apostelen uit het midden des tijds om het gezag te herstellen in Gods naam te handelen. Zo'n aanmatiging bracht spot en vervolging waar hij ook woonde. Maar Joseph was geen vleier die de gunst van de mensen zocht door hen te vertellen wat ze graag wilden horen. Wel was de verwerping en het gevaar zo groot dat hij tegen het einde van zijn bediening zei: „Als dit werk mij niet door God opgedragen was, zou ik het opgeven. Maar dat kan ik niet – ik twijfel niet aan de waarheid ervan.“

Een van de beste bewijzen voor de zending van Joseph was de innige band die hij had met de heiligen. Hij sprak vrijuit vanaf de kansel zonder vooraf bedachte tekst en woonde temidden van zijn broeders en zusters zonder zich iets aan te matigen. Zijn grootste kracht was dat hij nooit zijn zwakheden verdoezelde. En dat zijn visioenen waar waren vloeide voort uit de eenvoudige woorden waarmee hij sprak over de dingen zoals ze zijn. Een maand voor hij vermoord werd getuigde hij nog: „Ik heb nooit gezegd dat ik volmaakt was – maar er is geen dwaling in de openbaringen die ik verkondigd heb.“

De sluitsteen van alle openbaringen is de verzegeling van de levenden voor alle eeuwigheid en de verlossing van de doden. Deze leerstellingen werden door de profeet herhaaldelijk besproken, vanaf het beken worden van de doop voor de doden in 1840 tot aan zijn dood in 1844. De apostelen, die toen het bestuur van de kerk overgenomen hadden, voegden de verklaring over het martelaarschap toe aan de Leer en Verbonden alsook een prachtige beschrijving van Josephs werk: „Joseph Smith, de Profeet en Ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer voor de zaligheid der mensen in deze wereld gedaan dan enig ander persoon, die ooit op aarde heeft geleefd“ (LV 135:3). Zo'n uitspraak kan alleen maar begrepen worden als we bedenken dat door middel van de profeet Joseph het herstelde evangelie te maken heeft met de zaligheid van ontelbare mensen, zowel levenden als doden.

Ware profeten en ware volgelingen weerspiegelen Gods liefden. De profeet deed dat met betrekking tot zijn vrouw en gezin, tot de kerk, het zedingswerk voor de hele wereld, en de verzegelde verordeningen voor alle levenden en doden. Toen het tempelwerk begon, gaf Joseph aan de Twaalf de reden waarom de laatste bedeling in zijn volheid uitgevoerd diende te worden: „Liefde is een van de voornaamste kenmerken van de Godheid en deze moet openbaar gemaakt worden en getoond door degenen die ernaar trachten zonen van God te zijn. Een man die vervuld is van Gods liefde stelt zich niet tevreden met zegenrijk werk voor zijn gezin alleen, maar hij zal trachten de hele wereld te bereiken, in het verlangen tot zegen te zijn van de hele mensheid“. (*History of the Church*, deel 4, blz. 227.) □

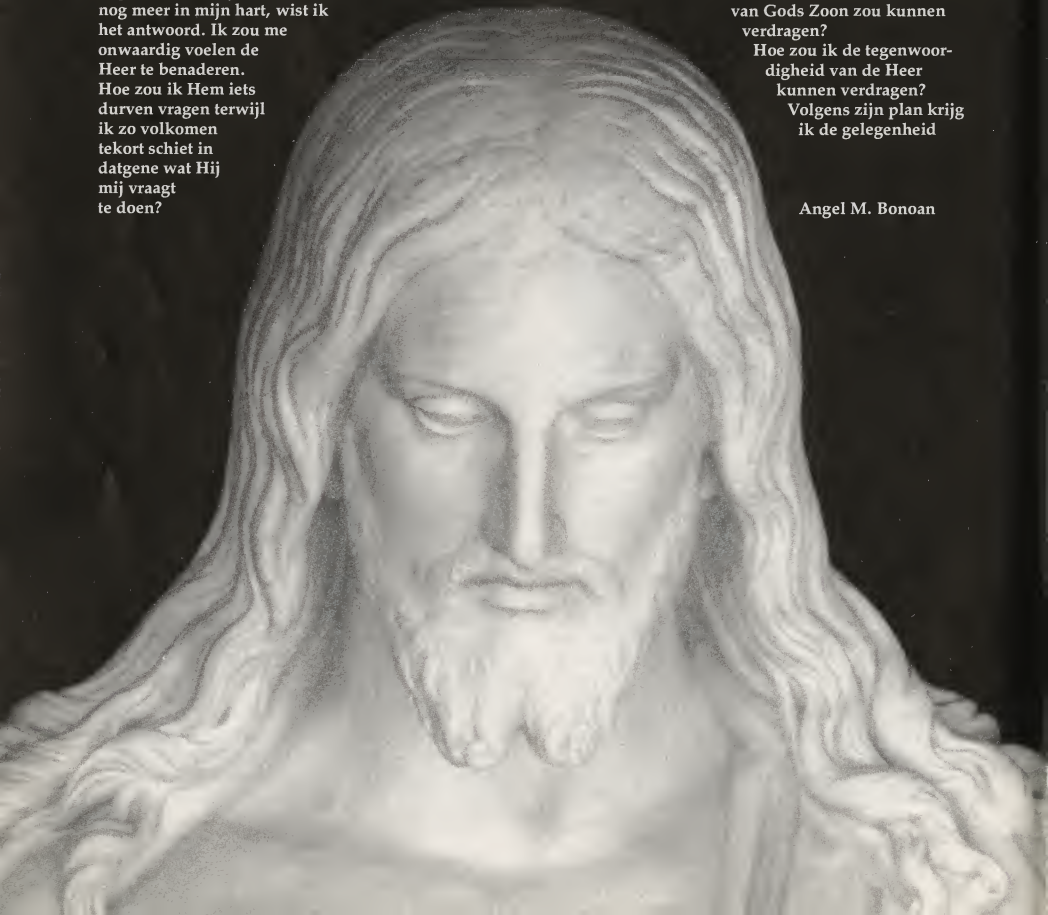
HOE ZOU IK DE
**TEGENWOORDIGHEID
VAN DE HEER**
KUNNEN VERDRAGEN?

Tijdens de priesterschapsleidersvergadering van de ringconferentie werd de vraag gesteld: „Wat zou je de Heer Jezus Christus vragen als Hij nu binnenkwam?“ Ik heb lang over deze vraag nagedacht. In mijn verstand, maar nog meer in mijn hart, wist ik het antwoord. Ik zou me onwaardig voelen de Heer te benaderen. Hoe zou ik Hem iets durven vragen terwijl ik zo volkomen tekort schiet in datgene wat Hij mij vraagt te doen?

Kan ik tegen de tegenwoordigheid van de Heer, die de Zoon van de levende God is? Hij die absolute macht en het totale gezag bezit. Hij schiep de hemelen en de aarde. Hij die macht heeft over leven en dood. Wie ben ik dat ik de luister van Gods Zoon zou kunnen verdragen?

Hoe zou ik de tegenwoordigheid van de Heer kunnen verdragen?
Volgens zijn plan krijg ik de gelegenheid

Angel M. Bonoan

een proeftijd door te maken, opdat mijn geloof getoetst kan worden en ik alles kan doen en ervaren wat in het voorsterfelijk bestaan niet mogelijk was. Hij wil dat wij gelijk worden aan onze Hemelse Vader. En nu ik zijn plan voor mijn verhoging geaccepteerd heb en het aan het uitvoeren ben, beklag ik mij over mijn lot.

Hoe zou ik de tegenwoordigheid van de Heer kunnen verdragen? Ik juichte van vreugde in het voorsterfelijk bestaan toen ik besefte dat het mijn beurt was om geboren te worden. Maar zo gauw ik kon zien en allerlei zaken kon herkennen en benoemen begon ik me over m'n levensomstandigheden te beklagen want ik begon me te vergelijken met anderen. Ik vroeg mezelf af: Waarom ben ik in een bamboehuisje geboren en waarom zijn mijn ouders niet rijk? Nochtans werd Gods Zoon geboren in een nachtverblijf voor dieren, en lag Hij niet op een bed maar in een kribbe voor veevoeder.

Hoe zou ik de tegenwoordigheid van de Heer kunnen verdragen? Hij is het licht en het leven van de wereld. Hij heeft mij de opdracht gegeven eveneens een licht te zijn, maar dikwijls lijkt het er op dat ik degene ben die in duisternis is.

Hoe zou ik de tegenwoordigheid van de Heer kunnen verdragen? Hij is de allerhoogste, de koning der koningen. Hij verlangt van mij geduld en nederigheid. Hoe kan ik tegen zijn tegenwoordigheid als ik al uit mijn humeur raak als iemand mijn naam verkeerd schrijft of uitspreekt? Als anderen mij niet op m'n waarde schatten voel ik me beledigd. Ik word boos als iemand kritiek op me heeft. Ik schreeuw als mijn opdrachten niet uitgevoerd worden. Maar Hij, die aan de rechterhand van de Vader zit, die het bevel voert over de hemelse legerscharen stond toe dat men hem bespuwde, bespote, vernederde en de kleren van het lijf rukte.

Hoe kan ik de tegenwoordigheid van de Heer verdragen die het allergrootste offer bracht? Hij nam alle zonden van de mensen op zich. Hij bloedde uit elke porie voor mijn overtredingen. Hij werd voor mij aan het kruis genageld. Hij vraagt me mijn naasten lief te hebben . . . maar de meesten ken ik niet eens. En als ik merk dat ze in nood verkeren, heb ik het meestal te druk. Als iemand die ik ken ziek is, blijf ik uit de buurt. Het zou wel eens besmettelijk kunnen zijn. Ik weet dat mensen honger hebben, maar ik dank God voor de zegening dat mijn tafel rijk voorzien is. Als ik iemand zijn hand zie ophouden om een paar centavos te krijgen, ben ik er zeker van dat hij van me wil profiteren. Gaat er iemand dood, dan denk ik aan mijn gezondheid en zeg bij mezelf: het wordt weer eens tijd voor een medisch onderzoek. Als ik een feestje geef, staan de weduwen en wezen onderaan mijn lijst van genodigden.

Hoe kan ik de tegenwoordigheid van de Heer verdragen, namelijk de Heer Jezus Christus? Door geen

andere naam dan de mens gered worden. Hij verlangt dat ik zijn naam op me neem en zijn naam met volvoornemen des harten gebruik om hem met geheel mijn macht, verstand, en sterkte te dienen. Maar de tijd om hem te dienen beperkt zich tot enkele uren op zondag. Het is al moeilijk om eens per maand mijn naaste te bezoeken. Het is moeilijk zijn wil te doen als m'n auto het af laat weten. Als ik een roeping krijg, zeg ik: „Waarom moet ik dat doen?“

Hoe kan ik de tegenwoordigheid van de Heer verdragen, de Alpha en de Omega, de grote IK BEN, het begin en het einde, de Verlosser van de wereld? Hij volbracht de wil van de Vader. Alles is aan hem onderworpen en hij houdt alle macht in handen, tot aan de vernietiging van satan toe. Iedereen zal door hem geoordeeld worden naar hetgeen hij gedaan heeft. Vanwege mijn zonden heeft hij geleden, „welk lijden hem, God, de Grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en zowel lichamelijk als geestelijk deed lijden“ (LV 19:18–19). En ik ga maar door met zondigen. En ik ga maar door met m'n overtredingen goed te praten omdat ik „ook maar een mens“ ben. Mijn haan moet steeds koning kraaien. Mijn knieën zijn stijf en ze willen maar niet buigen en neerknielen. In mijn nek zitten zulke harde botten dat mijn hoofd bijna niet kan buigen. Mijn tong zit zo vast dat het moeilijk is de Heer te danken en te prijzen. Mijn aandacht wordt getrokken door wereldse glans en schittering. Mijn oren luisteren naar feestgedruis en pretmakerij. In gedachten verlang ik zo hevig naar snelle roem en rijkdom dat ik ervan droom. Mijn hart is gevoelloos voor de zorgen en noden van mijn buurman.

Als de Heer zich aan mij liet zien zou ik waarschijnlijk zo dwaas zijn hem te vragen niet al te dichtbij te komen. Toch weet ik dat ik hem nodig heb. Mijn ziel hunkert naar mijn Verlosser. Hij is mijn Heiland. Ik weet dat mijn Verlosser van mij houdt. Ik weet dat ik in mijn toestand een Heiland nodig heb, een Heiland, die rechtvaardig en barmhartig is; een Heiland, die vergevensgezind is.

Evenals Nephi vanouds „Is mijn hart bedroeft wegens de zwakheid van mijn vlees; mijn ziel treurt wegens mijn ongerechtigheden“ (2 Nephi 4:17). Maar ook zie ik, als Nephi, in de Heer mijn heil, en zou ik willen zeggen: „Verheug u, o mijn hart, en roep de Here aan en zeg: O Here, ik zal U immer loven, ja, mijn ziel zal zich in U, mijn God en de Rots mijner zaligheid, verheugen“ (2 Nephi 4:30).

Ik heb de Heer nog niet gezien. Misschien zie ik hem helemaal niet tijdens mijn leven op aarde, maar ik bid dat ik het voorrecht hem te ontmoeten waardig zal zijn als de tijd gekomen is. Mijn knieën mogen niet wachten tot ik ze bevel te buigen maar ze moeten eerbiedig neerknielen opdat ik mijn Heiland en Verlosser, de Zoon van de levende God, Jezus Christus, kan loven en danken. □

De macht van het priesterschap was na de dood van Jezus en de apostelen van de aarde weggenomen, zodat de mensen in de Oude Wereld er niet meer over konden beschikken; daarmee begon de grote afval. De chistelijke wereld beschikte nog slechts over de openbaringen die waren opgeschreven en doorgegeven aan de heiligen van weleer. Deze werden later samengevoegd en vormden met de geschriften van de voorchristelijke profeten het Oude en het Nieuwe Testament. De invloed die de Bijbel gehad heeft op de geschiedenis en de ontwikkeling van het christendom mag niet worden onderschat. Omdat er geen openbaringen aan de mensheid als geheel meer gegeven werden, is het niet vreemd dat de Bijbel spoedig de enige bron voor Gods woord was.

In dit boek, dat door velen als afgerond en volledig wordt beschouwd, staan de woorden die de jonge Joseph Smith ertoe aanzetten zich in gebed tot God te wenden: „Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem

gegeven worden” (Jak. 1:5).

In antwoord op zijn nederig gebed opende zich voor Josephs ogen een heerlijk visioen. De hemel die veertienhonderd jaar gezweven had, ging open en opnieuw werden openbaringen over de aarde uitgestort. Meer dan duizend jaar was er geen profeet op aarde geweest. En nu verscheen God zelf, engelen diende, oude geschriften werden vertaald en de kerck werd hersteld.

Vanaf die lentedag in 1820 toen Joseph Smith de Vader en de Zoon zag tot aan de vreselijke dag in 1844 toen de profeet vermoord werd, gaf God openbaring na openbaring bij monde van de man die uitverkoren was om de laatste bedeling te openen.

Maar zelfs na zijn dood hielden de openbaringen niet op. De profetenmantel werd van man tot man, van profeet tot profeet, doorgegeven en wordt nu gedragen door de huidige profeet. Openbaring ging voort met de overdracht van de sleutels van het priesterschap van profeet op profeet.

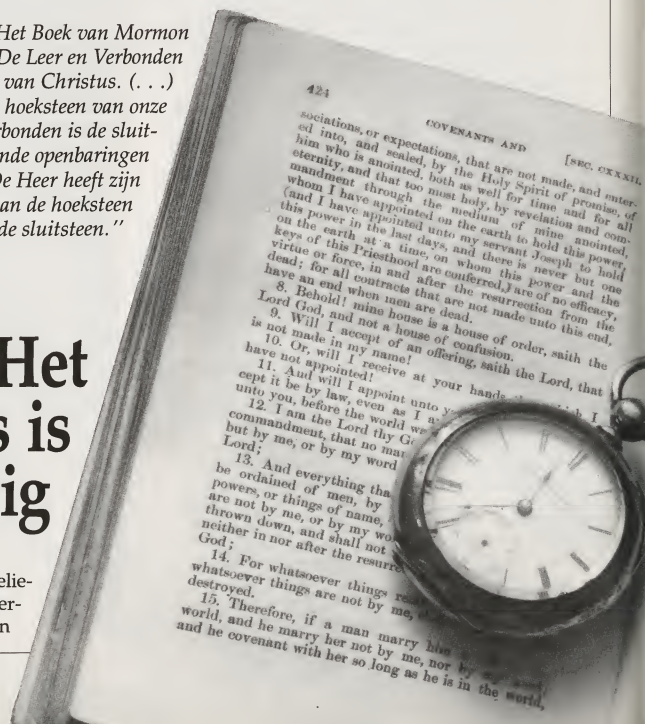
De goddelijke openbaringen en de geïnspireerde verklaringen van de laatste dagen zijn verzameld in wat nu de Leer en Verbonden heet. Deze Schriftuur bevat de raadgevingen van de Heer voor de vestiging

*„Het Boek van Mormon
brengt de mens tot Christus. De Leer en Verbonden
brengt de mens tot het koninkrijk van Christus. (. . .)*

*Het Boek van Mormon is de hoeksteen van onze
godsdienst en de Leer en Verbonden is de sluit-
steen, het bevat voortdurende openbaringen
van en voor de laatste dagen. De Heer heeft zijn
goedkeuring gehecht zowel aan de hoeksteen
als aan de sluitsteen.”*

Het getuigenis is waarachtig

Inleiding tot de cursus evangelie-
leer 1989, waarin de Leer en Ver-
bonden bestudeerd zal worden

en het bestuur van het koninkrijk Gods op aarde in de laatste dagen. Hoewel de meeste afdelingen van het boek tot leden van de kerk gericht, zijn de boodschappen, waarschuwingen en aansporingen bedoeld voor het welzijn van de hele mensheid. Door het hele boek heen wordt de mens, waar ook ter wereld, uitgenodigd naar de stem van Jezus Christus te luisteren, die voor zijn tijdelijk welzijn en voor zijn eeuwige zaligheid tot hem spreekt.

De Leer en Verbonden behoort met de Bijbel, het Boek van Mormon en de Parel van grote waarde tot de standaardwerken van de kerk. Toch is de Leer en Verbonden uniek, omdat het niet de vertaling van een oud geschrift is maar in deze tijd ontstaan.

De bron waaruit de Leer en Verbonden voortkomt is door de Heer bekend gemaakt:

„Deze geboden zijn van Mij en werden aan Mijn dienstknechten in hun zwakte gegeven, in hun eigen taal, opdat zij ze zouden mogen begrijpen.” (LV 1:24.) En Hij vervolgde door te zeggen dat de openbaringen gegeven waren opdat: „In zoverre zij dwaalden, het zou mogen worden bekendgemaakt;

„En in zoverre zij wijsheid zochten, zij mochten worden onderricht;

„En in zoverre zij zondigden, zij mochten worden gekastijd, opdat zij zich zouden bekeren;

„En in zoverre zij ootmoedig waren, zij sterk mochten worden gemaakt, en van omhoog gezegend, en van tijd tot tijd kennis mochten ontvangen.” (LV 1:25–28.)

De openbaringen in de Leer en Verbonden werden „van tijd tot tijd” gegeven in antwoord op gebeden van de profeet en zijn metgezellen die goddelijke leiding zochten. Deze leiding was bestemd voor mensen die in het volle leven stonden.

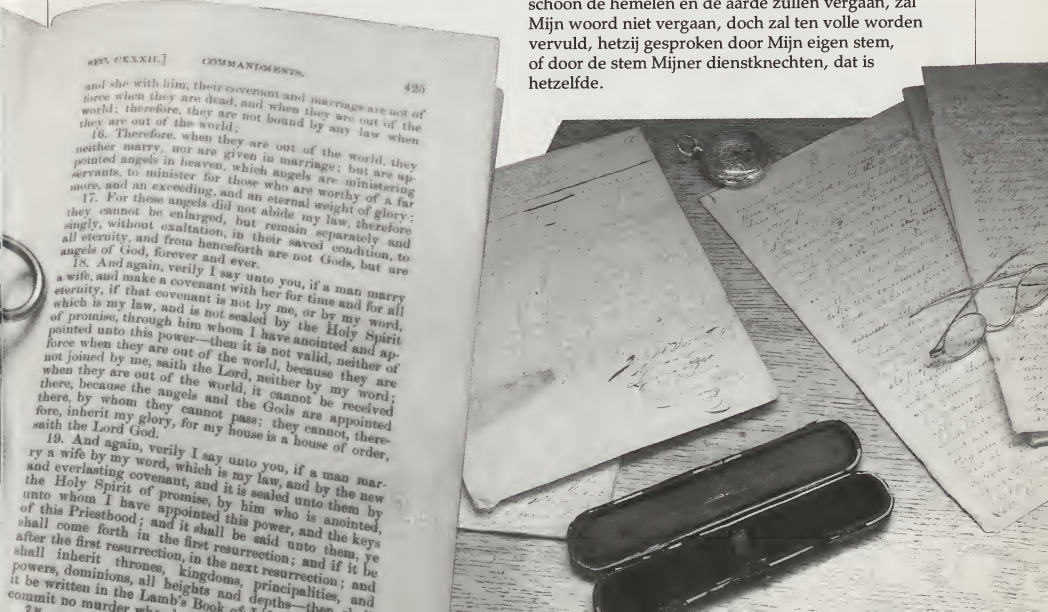
In de openbaringen wordt de leer van het evangelie uiteengezet, er wordt aandacht besteed aan fundamentele zaken zoals de aard van de Godheid, de oorsprong van de mens, de realiteit van satan, het doel van het leven, de noodzaak van bekering, de werkingen van de Heilige Geest, de verordeningen en daden met betrekking tot de zaligheid, de bestemming van de aarde, de toekomstige status van de mens na opstanding en oordeel, het eeuwige karakter van de huwelijksband en het gezin. Bovendien openbaart de Leer en Verbonden hoe de kerk bestuurd dient te worden door uitleg te geven aan roepingen, taken en verantwoordelijkheid van de diverse priesterschapsambten.

Tenslotte wordt er getuigenis afgelegd van Jezus Christus – van zijn goddelijkheid, zijn majesteit, zijn volmaaktheid, zijn liefde en zijn verlossende macht – en dat maakt dit boek van uitzonderlijke waarde voor de hele mensheid; het heeft grotere waarde dan alle rijkdommen van de aarde.

De Heer raadde ons aan:

„Onderzoek deze geboden, want ze zijn waar en betrouwbaar, en de profetieën en beloften, die er in zijn vervat, zullen alle worden vervuld.

Hetgeen Ik, de Here, heb gesproken, dat heb Ik gesproken, en ik verontschuldig Mijzelf niet; en ofschoon de hemelen en de aarde zullen vergaan, zal Mijn woord niet vergaan, doch zal ten volle worden vervuld, hetzij gesproken door Mijn eigen stem, of door de stem Mijner dienstknechten, dat is hetzelfde.

Want merkt op en ziet, de Here is God, en de Geest geeft getuigenis, en het getuigenis is waarachtig, en de waarheid blijft voor eeuwig. Amen." (LV 1:37-39.)

HOE ZIJN WIJ IN HET BEZIT GEKOMEN VAN DE LEER EN VERBONDEN?

Kort na de organisatie van de kerk in april 1830 begon de profeet Joseph een afschrift van de ontvangen openbaringen gereed te maken. Hij deed dit met het oog op publikatie, want de leden van de kerk vroegen exemplaren aan voor eigen gebruik en studie.

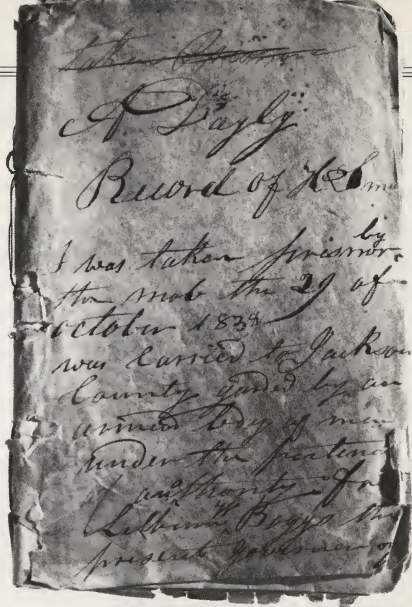
Op de eerste en tweede november 1831 werd er te Hiram (Ohio) een conferentie voor ouderlingen gehouden, waarin werd besloten dat de openbaringen verzameld en gepubliceerd zouden worden. Op de eerste dag van de conferentie gaf de Heer zijn goedkeuring aan dit plan. Hij deed dit door middel van een openbaring die Hij noemde: „Mijn voorwoord tot het boek van Mijn geboden, die Ik hun heb gegeven om te uwen behoefte uit te geven, o gij inwoners der aarde" (LV 1:6). Het „voorwoord" van de Heer werd afdeling 1 van de Leer en Verbonden, al was het niet de eerste openbaring die de profeet ontvangen had.

In antwoord op het bevel des Heren zocht de profeet dadelijk de openbaringen uit die in Independence (Missouri) gepubliceerd konden worden, omdat daar kerklid W. W. Phelps was die een drukpers beheerde. De taak om de gereedgemaakte openbaringen van Hiram naar Independence te brengen werd toevertrouwd aan Oliver Cowdery en John Whitmer.

In de zomer van 1833 was ongeveer twee derde deel van de openbaringen gedrukt. Er kwam een abrupt einde aan het werk toen gepeupel de drukpers en het grootste deel van het zetsel vernielde. Kerkleden konden een aantal gedrukte vellen redden en gaven daarvan enkele gebonden exemplaren uit onder de titel: „Het Boek der Geboden". Het bevatte vijfenzestig afdelingen.

Twee jaar later werden de eerste exemplaren van de Leer en Verbonden uitgegeven. Het boek bevatte 102 afdelingen die gecorrigeerd en opnieuw gerangschikt waren door een comité met het Eerste Presidium aan het hoofd. Die uitgave bevatte ook zeven „Lectures on Faith" Lezingen over geloof die als lessen gegeven waren in de school van de ouderlingen in Kirtland gedurende 1834-1835. De lezingen waren opgenomen om de heiligen tot beter begrip van kerkelijke leerstellingen te brengen, niet als openbaringen. Ook werden nog twee andere artikelen toegevoegd, een over het huwelijk en een over landsbestuur. De nieuwe uitgave werd in augustus 1835 op de conferentie van de kerk goedgekeurd.

Een uitgebreide editie van de Leer en Verbonden, die 111 afdelingen bevatte, werd kort na de dood van de profeet in juni 1844 uitgegeven. In 1876 verscheen een uitgave met 136 afdelingen die door ouderling Or-

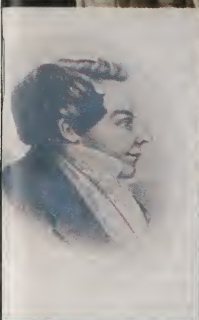

Toen in de zomer van 1833 twee derde deel van de openbaringen gedrukt was, vernielde het gepeupel de drukpers van W. W. Phelps. Uit de notities van Hyrum Smith, gedateerd 27 oktober 1838, kan worden opgemaakt dat de tegenstand tegen het werk aanhield.

son Pratt in verzen verdeeld waren; alles onder supervisie van president Brigham Young. Drie jaar later voegde ouderling Pratt voetnoten aan de afdelingen toe en het artikel over het huwelijk werd weggelaten.

Zowat veertig jaar later, in 1921, kreeg ouderling James E. Talmage opdracht de Leer en Verbonden te herzien. Hij ontwierp de indeling die we nu nog kennen: de tekst kwam op bladzijden met dubbele kolommen en elke afdeling werd voorzien van een kort opschrift; de voetnoten werden herzien en uitgebreid en er werd een index toegevoegd. De verklaring van president Wilford Woodruff over de afschaffing van het meervoudig huwelijk werd erin opgenomen, maar de zeven lectures on faith werden weggelaten omdat ze niet erkend zijn als officiële openbaringen.

In 1981 werd de Officiële verklaring nr. 2, aan de Leer en Verbonden toegevoegd, die handelt over de openbaring die president Spencer W. Kimball op 1 juni 1978 ontving over het binnen het bereik stellen van het priesterschap en alle zegeningen van de tempel van alle waardige mannelijke leden van de kerk; alsmede afdelingen 137 en 138, respectievelijk een visioen van president Joseph Smith over het celestiale koninkrijk en een visioen van president Joseph F. Smith over de verlossing der doden, die beide aanvankelijk in de Parel van grote waarde waren opgenomen. □

DE LEER EN VERBONDEN

bevat het woord van God, zijn geboden voor deze tijd en zijn leringen voor ons eeuwig begrip

John W. Welch

De Leer en Verbonden bestaat uit hedendaagse openbaringen, ontvangen door de profeet Joseph Smith en de andere presidenten van de kerk. Het is opmerkelijk veelomvattend. De wetten en leerstellingen die erin zijn vervat, ademen tijdloosheid, inspiratie en vooruitziendheid uit.

Ik heb al vele jaren een getuigenis van de Leer en Verbonden. Toch bleven vele verbazingwekkende aspecten van het boek lange tijd voor me verborgen. Er staat veel fundamentele informatie in, veel oorspronkelijk materiaal en onbewerkte ervaringen uit de eerste hand. Hoewel zulke gegevens zeer belangrijk zijn, behoren ze meestal niet tot de gemakkelijkste lectuur.

Ook de volgorde waarin ze aan Joseph Smith zijn gegeven, is in de huidige uitgave niet duidelijk. De Heer gaf zijn instructies bij gelegenheid, naarmate er behoefte aan bestond of problemen opdoken, in een volgorde die ons willekeurig voorkomt. De Leer en Verbonden wordt nu op dezelfde wijze gedrukt als vroeger, afdeling na afdeling, niet volgens een bepaald systeem of per onderwerp en niet in de volgorde waarin de openbaringen ontvangen werden.

Het was dus voor mij veel moeilijker de Leer en Verbonden te lezen dan, laten we zeggen, de spannende verhalen van Nephi of de onvergetelijke gelijkenissen van het Nieuwe Testament. Het lezen van de afdelingen van de Leer en Verbonden leek op het lezen van de brieven van Paulus, die elk hun eigen onderwerp behandelen.

Op zoek naar een efficiëntere manier van het bestuderen van de Leer en Verbonden begon ik te beseffen dat er bepaalde hoofdthema's in staan en duidelijk herkenbare doelstellingen.

Wat zijn nu die thema's en doelstellingen die ik in de Leer en Verbonden heb gevonden? Enkele jaren geleden begon ik een lijst met besproken onderwerpen aan te leggen en elke afdeling van de Leer en Verbonden (of gedeelte van langere afdelingen) bij een van deze onderwerpen in te delen; ik trachtte dus het hele boek

naar thema in te delen. Ik probeerde ook voor elke afdeling het antwoord te vinden op de volgende vragen: „Waar gaat deze afdeling over?“ en „Wat probeert deze afdeling te bereiken, te bewerken?“ Door zo te studeren vond ik acht hoofdthema's:

1. De waarschuwend stem
2. Het plan van zaligheid
3. De Schriften
4. Het priesterschap
5. Organisatie en bestuur van de kerk
6. Geboden aan leden van de kerk
7. Zendingswerk en instructies aan zendelingen
8. Individuele instructies.
(Bovendien beschouw ik de verslagen over de marteldood van Joseph Smith, te vinden in afdeling 135 en in 136:34–42 als nawoord).

Naar mijn mening wordt elk vers van de Leer en Verbonden door een van deze acht thema's bestreken. Door het boek zo in te delen heb ik er vat op gekregen en een visie op wat erin behandeld wordt. Dit begrip geeft me een helder en indrukwekkend beeld van het boek waardoor het veel in mijn leven is gaan betekenen.

Ik ga nu over tot een bespreking van de thema's die ik in dit boek gevonden heb.

1. De waarschuwend stem

U zult in welk boek dan ook zelden een groter aantal verbazingwekkende waarschuwingen aantreffen als in de Leer en Verbonden. Aan iedereen worden waarschuwingen gegeven, aan de bozen en aan de rechtvaardigen, aan koningen en aan de allerarmsten. Niemand ontsnapt aan de dag van Gods oordeel. God verwacht van ons dat we zijn openbaringen serieus nemen en niemand die dit boek leest kan zeggen dat hij of zij niet gewaarschuwd is.

De Heer maakt onmiskenbaar duidelijk dat zware oordelen de mensheid zullen treffen, omdat ze beha-

Onderwerpen van groot belang

Een uitgebreid, fundamenteel handboek over het priesterschap van god

gen scheppen in ongerechtigheid (zie LV 56:14–20). Zijn afkeer van zonde wordt onverbloemd geuit (zie LV 1:31), evenals de toorn die tegen de goddelozen ontstoken zal worden (zie LV 5:8; 63:2).

Maar deze waarschuwend stem is geen stem van onredelijke woede. Het zou enigszins oneerlijk zijn als de Heer de wereld zou oordelen zonder eerst voluit te waarschuwen en een eerlijke kans op bekering te geven. Bovendien gaan de openbaringen zeer uitvoerig in op het uitstrekken van de hand van barmhartigheid en op het uitnodigen tot bekering.

2. Het plan van zaligheid

De Leer en Verbonden geeft ons een diep inzicht in het plan van zaligheid. Dikwijls is dit boek onze enige bron van zuivere kennis over deze leerstelling.

De lezer leert de fundamentele verhouding tussen God en mens kennen, het voorsterfelijk bestaan, de schepping van de wereld, de val van Adam, de waarde van zielen, keuzevrijheid om te gehoorzamen, ver-

geving te verkrijgen en te groeien in licht en waarheid, de wederkomst van Christus en zijn millenniaanse regering, de opstanding en de graden van heerlijkheid, het bereiken van de hoogste heerlijkheid door middel van het eeuwig huwelijksverbond, en tenslotte ook de eeuwige straf voor satan en zijn volgelingen die de verzoening van Jezus Christus verwerpen.

Het totaalbeeld dat uit al deze onderdelen tevoorschijn komt biedt elk individu een diepgaand begrip van het eeuwige pad dat hij of zij te gaan heeft.

3. De Schriften

Het volgende thema in de Leer en Verbonden dat duidelijk in het oog springt is hoe belangrijk het kennen en navolgen van Gods woord is, in de openbaringen die hierover handelen komt duidelijk tot uiting dat God veel aandacht aan de Schriften schenkt. Hij was sterk betrokken bij het terugbrengen van het Boek van Mormon. Hij maakt zich ernstig zorgen over ons begrip van de Bijbel. Hij stelde duidelijk dat iemand die

de Schriften verwaarloost in groot gevaar komt veroordeeld te worden (zie LV 84:54, 57).

Daarom gaan veel afdelingen van de Leer en Verbonden over Schriftuur. Er is een afdeling die omschrijft wat Schriftuur is (zie LV 68:1-6). Andere afdelingen bevestigen dat het Boek van Mormon vertaald werd „door de genade Gods en door de macht van God” (LV 1:29; 20:8), en er zijn afdelingen die instructies geven over de vertaling en de betekenis van het Boek van Mormon. Diverse openbaringen gaan over de geïnspireerde bijbelvertaling van Joseph Smith en bepaalde bijbelpassages worden uitgelegd.

4. Het priesterschap

Twee gebeurtenissen gaan samen: de terugkeer van het Boek van Mormon en het herstel van de sleutels van het priesterschap. Het thema van het priesterschap keert geregeld terug in de Leer en Verbonden; het is eigenlijk een uitgebreid fundamenteel handboek over de aard, de ambten en de verordeningen van het priesterschap van God. Dit boek bevat de essentiële gegevens aangaande het verbond van het priesterschap.

De herstelling van het Aäronische priesterschap wordt besproken (zie LV 13), evenals de herstelling van de sleutels van het Melchizedeks priesterschap (zie LV 27:5-14; 110:6-16). Elk ambt in het priesterschap wordt beschreven op een wijze die tegelijk inspirerend en praktisch is.

De Leer en Verbonden gaat echter nog een stap verder door zeer gedetailleerd te beschrijven hoe priesterschapsdragers hun plichten dienen na te komen en hoe zij de verordeningen van het priesterschap moeten verrichten. Het laatste gedeelte van afdeling 121 is een prachtige uitleg over het gebruik van de rechten van het priesterschap. In andere afdelingen wordt het zegenen van kinderen, de doop, het avondmaal, de begiftiging en de doop voor de doden besproken.

5. Organisatie en bestuur van de kerk

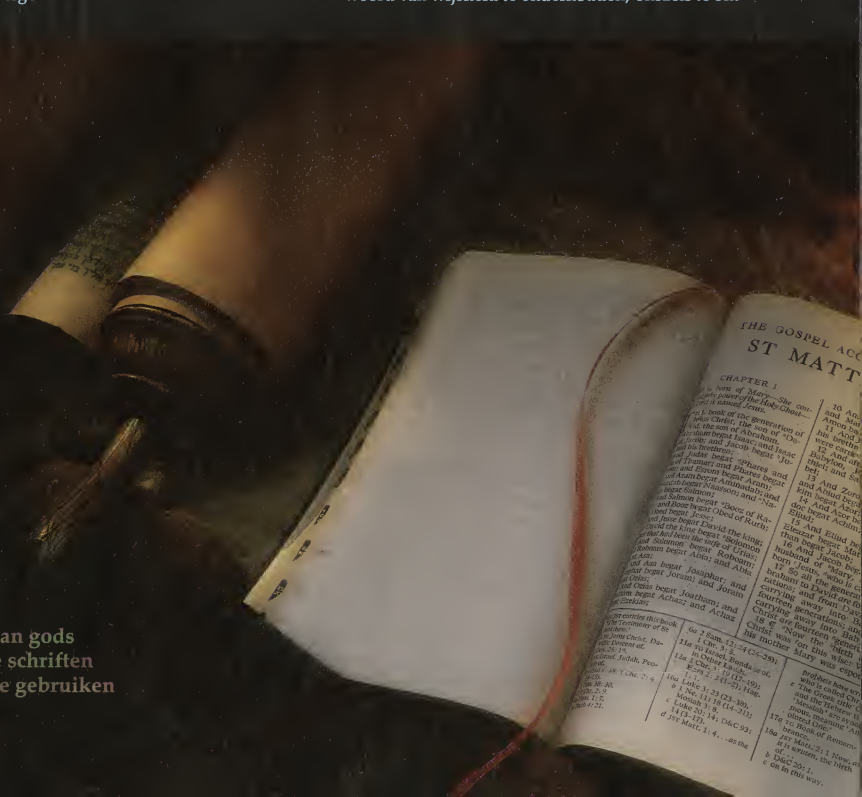
Omdat de heiligen Gods priesterschap bezitten zijn zij gemachtigd te handelen als het lichaam van Christus. De Leer en Verbonden beschrijft hoe dat dient te gebeuren. Deze instructies zijn geïnspireerd, scherpzinnig, beknopt, veeleisend, maar het volgen en bestuderen ervan zal lonend zijn. Alles wat ze behelzen in oenschouwen genomen, motiveren ze ons qua offerbereidheid en gehoorzaamheid het uiterste van onszelf te vergeen.

De Leer en Verbonden verklaart dat de kerk door God gegrondest is en dat het „de enige ware en levende kerk op de ganse aardebodem is, waarin Ik, de Here, welbehagen heb” (LV 1:30). Daarnaast worden veel beginselen gegeven die te maken hebben met het bestuur van de kerk. Zoals het gebruik van lidmaatschapskaarten, het bijhouden van de kerkgeschiedenis en de gang van zaken in vergaderingen.

6. Geboden aan leden van de kerk

Uit de Leer en Verbonden kan ik ook veel individuele geboden halen. Wie zo wil leven dat het onze Hemelse Vader aangenaam is kan niet beter doen dan de evangeliewetten bestuderen die in dit boek openbaar worden. Deze voorschriften verhelderen ons inzicht in moord, diefstal, oneerlijkheid, overspel, broederlijke genegenheid, trots, ledigheid, oprechtheid en de verplichting te onderwijzen en anderen te waarschuwen. Ook wordt ons aangeraden de sabbat te heiligen, gezin en kinderen te onderwijzen, het woord van wijsheid te onderhouden, onszelf te ont-

Een uiting van gods
zorg voor de schriften
en hoe wij ze gebruiken

wikkelen, voor de armen te zorgen, materialisme te vermijden, geen schulden te maken enzovoort.

Op de moderne lezer kunnen verschillende afdelingen van de Leer en Verbonden wel een wat gedateerde indruk maken; bijvoorbeeld als er gesproken wordt over de constructie van bepaalde gebouwen; de tempels in Kirtland en Missouri en het Nauvoo-huis.

Maar ook deze instructies bevatten voorschriften die zeer belangrijk zijn en waar we uit kunnen leren hoe we in deze tijd onzelfzuchtig met bezit om kunnen gaan. De boodschap komt dikwijls over in termen die wij gemakkelijk in ons eigen leven herkennen als de wet van toewijding, van tiende, van rentmeesterschap en van tempelbouw.

7. Zendingswerk en instructies aan zendelingen

Een aparte groep vormen de afdelingen die handelen over zendingswerk; daarin staan ook de specifieke instructies voor degenen die geroepen worden het evangelie te prediken.

Deze afdelingen vormen een omvangrijk deel van de Leer en Verbonden en dit geeft duidelijk aan hoe belangrijk zendingswerk is voor de Heer, voor de kerk en voor ieder afzonderlijk. De instructies beginnen in afdeling vier, een prachtige afdeling:

„Nu, zie, een wonderbaar werk is op het punt onder de mensenkinderen voort te komen.

Daarom, o gij, die u in dienst van God begeeft, zie toe, dat gij Hem met geheel uw hart, macht, verstand en sterkte dient, opdat gij ten laatsten dage onberispelijk voor God moogt staan. (. . .)

Houdt steeds geloof, deugd, kennis, matigheid, geduld, broederlijke genegenheid, godsvrucht, mensemin, ootmoed en ijver in gedachten.

Bid, en gij zult ontvangen; klop, en u zal worden opengedaan.” (LV 4:1-2, 6-7.)

Het zal ieder lid en elke zendeling goed doen alles te weten wat de Leer en Verbonden over zendingswerk leert. Ook het roepen tot zendeling van vele personen in de Leer en Verbonden zijn indrukwekkend.

8. Individuele instructies

Naast die zendingsoproepen aan aparte personen bevat de Leer en Verbonden ook persoonlijke openba-

ringen aan bepaalde mensen. Er worden meer dan vijftig verschillende namen genoemd. Omdat we denken dat die boodschappen alleen voor die personen bestemd zijn worden ze door gelegenheidslezers dikwijls veronachtzaamd. Toch geven ze als geheel krachtig blijk van Gods liefde en bezorgdheid voor de mens: Hij weet wat ieder doet en bekommert zich daarom.

Deze uiteenzettingen aan aparte personen zijn nog om een tweede reden belangrijk: vele verwoorden algemene beginselen die alle mensen ter harte dienen te nemen. Het is voor ons allemaal goed de persoonlijke instructies aan Joseph Smith in gedachten te houden:

„En nu, voorwaar zeg Ik tot Joseph Smith Jr.: Gij hebt de geboden niet onderhouden, en moet noodzakelijk door de Here worden berispt;

„Uw gezin moet zich noodzakelijk bekeren en enige dingen verzaken, en ernstiger acht geven op uw woorden, of uit hun plaats worden verwijderd.” (LV 93:47-48).

Het spreekt vanzelf dat elke lezer de algemene beginselen die in de instructies van de Heer aan andere per-

sonen opgesloten zitten in zijn eigen leven dient toe te passen: „Wat Ik tot een zeg, zeg Ik tot allen” heeft de Heer gezegd (LV 93:49).

Dit is voor mij de kern van de Leer en Verbonden: een waarschuwing, het plan van zaligheid, Gods Schriften, het priesterschap van God, en het volk van God – hun levenswijze, hun levensopdracht en hun plaats in Gods leven.

Ik vind de Leer en Verbonden een indrukwekkend boek – door wat het zegt, hoeveel het zegt en hoe volledig het dat zegt. Door de Leer en Verbonden op deze wijze te bestuderen is het voor mij veel gemakkelijker geworden het woord van de Heer te begrijpen en er naar te luisteren. Kan iemand het zich veroorloven niet te lezen en te luisteren?

De Heer heeft zelf gezegd: „Ziet, Ik ben God en heb het gesproken; deze geboden zijn van mij” (LV 1:24).

□

John W. Welch is professor aan de J. Reuben Clark Law School, een faculteit van de Brigham Young University te Provo (Utah).

DRIE MUNTJES

Richard A. Robb

Tijdens mijn eerste kerstfeest als bisschop woonde er in onze wijk een alleenstaande moeder met drie kleine kinderen. Deze jonge vrouw had een sterk getuigenis van het evangelie en leefde het zo goed mogelijk na. Ze werkte als schoonmaakster en als naaister om rond te kunnen komen, maar dikwijls lukte dat niet.

Drie jongens grootbrengen is natuurlijk geen peuleschilletje. De belhamels haalden altijd allerlei kattenkwaad uit. Ik herinner me goed dat ik meer dan eens tussenbeiden heb moeten komen als ze met klasgenoten aan het knokken waren.

Verschillende mensen hielpen dit gezin dat moest ploeteren om de eindjes aan elkaar te knopen. Ik zal nooit de broeder vergeten die een paar weken voor Kerstmis 's zondags mijn kantoor binnentapte en vroeg of hij mij even onder vier ogen kon spreken. Hij maakte zich zorgen over de jonge moeder en haar gezin en hij wilde graag iets voor hen doen. Zou ik wat geld van hem aan willen nemen en het zo goed mogelijk gebruiken om hen te helpen? Tijdens het gesprek lette ik amper op zijn zontje dat mee naar binnen was gelopen. De man legde uit dat hij niet wist wat de vrouw en haar gezin nodig hadden. Hij wilde alleen maar helpen en de bisschop zou wel geïnspireerd word-

den om te weten wat er gedaan moest worden. Hij overhandigde me een flinke som geld – het bedrag was niet zo groot maar wel opmerkelijk veel in verhouding tot zijn inkomen en ik wist dat. Ik wist ook dat deze gift het offer zou betekenen van het kerstfeest van zijn eigen gezin, zeker in materiële zin.

Ik zag de vastberaden blik in zijn ogen en protesteerde dus maar zwakjes. Ik schraapte mijn keel, dankte hem voor de onzelfzuchtige gave en beloofde mijn best te doen om het kerstfeest voor de jonge moeder en haar zontjes wat vrolijker te maken.

Ik voldeed ook aan zijn verzoek om zijn naam niet bekend te maken.

Hier zou het verhaal afgelopen kunnen zijn en toch een goed verhaal blijven. Maar het had een vervolg en daarom heb ik het zo goed onthouden. Het was niet de manier waarop ik in staat was het gezin met de bijdrage te helpen – ofschoon die heel prettig bleek te zijn – maar het was wat er een

week na het gesprek met die broeder in mijn kantoor plaatsvond dat de gebeurtenis in mijn herinnering grifte.

Enkele dagen voor Kerstmis was ik bezig met de gesprekken voor de tiendevereffening. Tussen twee gesprekken door hoorde ik een bescheiden klopje op de deur. Ik deed open en daar stond, helemaal alleen, het jongetje van zes dat zo rustig in mijn kantoor had gezeten toen ik de afgelopen zondag met zijn vader gesproken had.

Hij vroeg beleefd of hij me een ogenblikje kon spreken. We stapten mijn kantoor binnen – wat voor kinderen toch al een beetje beangstigend moet zijn, denk ik – en ik vroeg hem te gaan zitten. Hij frunnikte wat in zijn broekzak en haalde daar met enige moeite drie muntjes uit die hij op mijn bureau legde. Hij verontschuldigde zich omdat dat alles was wat hij had en omdat ze een beetje oud en vuil waren want hij had ze al een hele tijd. Het geld mocht ik gebruiken om zijn drie vrienden te helpen, zoals zijn vader hun moeder geholpen had. Het ontroerde me zo dat mijn ogen vochtig werden. Hij zei erbij dat ik wel het beste zou weten hoe de geldschat onder zijn vrienden verdeeld moest worden en ook dat hij het jammer vond dat een muntje minder waard was dan de twee andere zodat het moeilijk was de drie

jongens evenveel te geven. De lessen die ik toen kon leren lagen voor het oprapen! Het onzelfzuchtige voorbeeld van een vader, het vertrouwen van een jongetje in zijn bisschop en de nederige christelijke daad van een onschuldig kind. Nog maar een paar weken geleden had ik deze

jongens uit een knokpartijtje moeten sleuren, een gevecht met dezelfde jongens die kort daarna zijn vergevende liefde zouden ervaren.

Ik omhelsde hem, gedeeltelijk om mijn tranen te verbergen die nu goed zichtbaar waren, maar vooral om hem te laten merken hoezeer ik hem waardeerde en hoeveel zijn Hemelse Vader van hem hield, want daar was ik vast van overtuigd. Ik bracht hem naar de deur, gaf hem een hand en zei dat ik mijn uiterste best zou doen om zijn vrienden met deze edelmoedige kerstgave te helpen.

Toen ik me omdraaide om weer naar mijn bureau te gaan, zei hij zachtjes: „En denk eraan bisschop dat u nooit aan iemand mag vertellen dat ik het geweest ben.”

Wel, jonge vriend, tot nu toe heb ik het nooit aan iemand verteld. Ik hoop dat je het goed vindt dat ik ons mooie verhaal op deze manier doorgeef, zodat ook anderen met Kerstmis iets van de vredegeest van naastenliefde mogen voelen zoals wij toen. □

**Hij verontschuldigde
zich omdat dat alles
was wat hij had en
omdat ze een beetje
oud en vuil waren,
want hij had ze
al een hele tijd.**

Ouderling Richard G. Scott geroepen als apostel

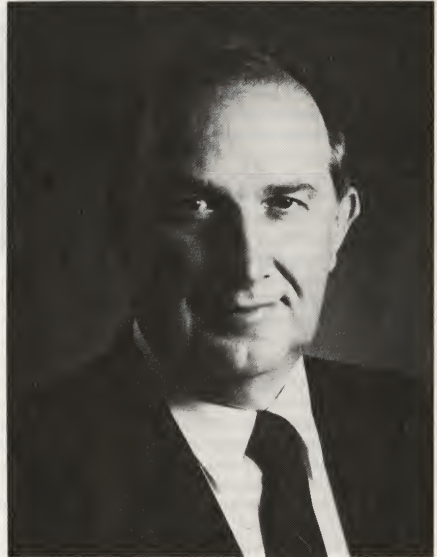
Tijdens de afgelopen oktoberconferentie is ouderling Richard G. Scott, voormalig lid van het presidium van het Eerste Quorum der Zeventig, geroepen als lid van de Raad der Twaalf. Hij neemt de vacature in die is ontstaan door het overlijden van president Marion G. Romney. Ouderling Scotts plaats in het presidium van het Eerste Quorum der Zeventig is ingenomen door ouderling J. Richard Clarke. Tijdens de conferentie zijn ook vier leden toegevoegd aan het Eerste Quorum der Zeventig, voor een periode van vijf jaar.

Ouderling Scott, 59, werd op 2 april 1977 gesteund als lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Op 1 oktober 1983 werd hij lid van het presidium van dit quorum; in die hoedanigheid werd hij op 1 september 1984 hoofd van de afdeling familiegeschiedenis van de kerk. Van 1978 tot 1984 was hij uitvoerend bestuurder van de kerk in Zuid-Mexico en Centraal-Amerika.

Hij werd op 7 november 1928 geboren in Pocatello (Idaho); zijn ouders zijn Kenneth Leroy en Mary Eliza Scott. Op 16 juni 1953 trouwde hij met Jeannene Watkins in de Manti-tempel. Zij hebben drie zoons, twee dochters en drie kleinkinderen.

Ouderling Scott studeerde in 1950 af aan de George Washington University in werktuigbouwkunde, waarna hij in Oak Ridge zijn doctoraal behaalde in kerntechniek. Na zijn studie begon hij zijn loopbaan als consulent werktuigbouwkunde en kerntechniek en onderzocht in samenwerking met energiebedrijven de mogelijkheden van kernreactoren voor energieopwekking. Hij was nauw betrokken bij de ingebruikneming van de eerste kernreactor in vredetijd en heeft twee boeken geschreven over de bouw en het gebruik van kernreactoren. Hij heeft ook twaalf jaar meegewerkt aan de ontwikkeling van atoomonderzeeërs als de Nautilus en de Polaris.

Ouderling J. Richard Clarke, 61, werd op 1 oktober 1976 geroepen als raadgever in de Presiderende Bisschop. Op 6 april 1985 werd hij gesteund als lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Het afgelopen jaar is hij hoofd van de afdeling zendingswerk van de kerk geweest. Van 1985 tot 1987 was hij werkzaam als president van het Zendingsgebied Kaapstad Zuid-Afrika.

De nieuwgeroepen leden van het Eerste Quorum der Zeventig zijn Monte J. Brough, Albert Choules, Lloyd P. George, en Gerald E. Melchin.

Ouderling Brough, 49, komt uit Kaysville (Utah). Ten tijde van zijn roeping was hij werkzaam als regionaal vertegenwoordiger.

Ouderling Choules, 62, komt uit Phoenix (Arizona) en was ten tijde van zijn roeping ook werkzaam als regionaal vertegenwoordiger.

Ouderling George, 68, uit Orem (Utah) was van 1984-1987 president van het Zendingsgebied Tempe Arizona. Voor die tijd fungeerde hij als regionaal vertegenwoordiger.

Ouderling Melchin, 67, komt uit Calgary (Alberta) en was sinds 1984 werkzaam als regionaal vertegenwoordiger. Van 1972-1975 was hij president van het Zendingsgebied Arcadia Californië.

Uw roeping: een heilige taak

Op een zondagmiddag na de kerk zat een gezin aan tafel. Na het gebed en terwijl het eten werd opgeschept, kondigde een jongen van zestien aan: "Ik ga nooit meer naar de kerk!"

Er viel een pijnlijke stilte. Iedereen was geschokt door deze bekendmaking, en iedereen keek naar de vader die onverstoord bleef opscheppen, haast alsof hij de boute uitspraak niet had gehoord.

Een bezorgde moeder verbrak de stilte en vroeg: "Waarom niet? Waarom zeg je nou zoiets? Vind je het niet leuk in de kerk?"

"Ik vind de kerk niet leuk omdat ze me altijd vragen om te bidden of het avondmaal te zegenen of deurwacht of ordonnans te zijn of iets anders te doen," flapte de jongen eruit. "En," klaagde hij, "ik ben er moe van - ik ben het beu om in de pas te lopen!"

"Jongen," zei de wijze vader, die graag dit leermoment wilde uitbuiten, "ik begrijp wel hoe je je voelt, maar je ziet het niet helemaal goed. God, onze Hemelse Vader, houdt van ons. Hij heeft ons naar de aarde gestuurd zodat

we kennis konden krijgen, beproefd konden worden en ervaring op konden doen. Hij liet een kerk organiseren met onbetaalde leiders zodat iedereen een aandeel kon hebben en iedereen kon worden opgebouwd - niet alleen een handjevol predikanten."

Toen, om zijn redenering kracht bij te zetten, zei de vader: "Als God maar van één persoon in een wijk hield en wilde dat alleen die persoon volmaakt

zou worden, dan kon alleen die persoon gevraagd worden om te bidden, te spreken, te zingen, deurwacht te zijn en andere taken uit te voeren. Maar zo werkt het niet. God geeft om jou en mij en al zijn kinderen; Hij wil dat iedereen zijn talenten ontwikkelt en vooruitgang maakt door in de kerk te werken. Omdat Hij van ons houdt en ons vertrouwt en wil dat wij meer als Hij worden, laat Hij zijn dienstknechten ons roepingen geven."

Heiligen worden

We moeten bedenken dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen een organisatie is met mensen die ernaar streven om heiligen te zijn (zie LV 125:2). Iemand wordt niet automatisch een heilige door zich te laten dopen. Hij wordt een heilige door zich te bekeren, door zich te laten dopen, door de Heilige Geest te ontvangen, door de natuurlijke mens af te leggen en heilige eigenschappen aan te kweken door een christelijk leven en door christelijk dienstbetoon (zie Mos. 3:19).

Elk gebod dat we naleven heeft een louterende invloed op ons. Elke goede daad, elke vorm van dienstverlening aan anderen polijst ons in zeker opzicht. Dus moeten we elkaar gewillig en opgewekt dienen, in de wetenschap dat wij daardoor van genade tot genade voort zullen gaan en meer als Christus zullen worden.

Alle leden van de kerk moeten begrijpen dat (1) dienstbetoon een uiting is van onze liefde voor God (zie 1 Joh. 4:20-21), (2) dienstbetoon aan mensen dienstbetoon aan God is (zie Matt. 25:31-46), (3) wij door te dienen de Meester beter leren kennen, en (4) dienstbetoon ons helpt een heilige schuld in te lossen (zie Mos. 2:16-21).

***Elk gebod dat we naleven heeft een louterende invloed op ons.
Elke goede daad, elke vorm van dienstverlening aan anderen polijst ons in zeker opzicht.***

Juiste beginselen

Heiliging door dienstbetoon is gebaseerd op de toepassing van juiste beginselen. Dergelijke juiste beginselen worden in de hiernaast afgedrukte lijst van 'Wel doen' en 'Niet doen' samengevat.

Vervolmaking

Een aspect van de zending van de kerk is het vervolmaken van de heiligen. Deze vervolmaking vindt plaats naarmate roepingen worden aanvaard en grootgemaakt. De Heer zei:

"Laat daarom een ieder zich bij zijn eigen ambt bepalen, en in zijn eigen roeping arbeiden (...) Voor het lichaam is ook elke ledemaat nodig, opdat alles te zamen moge worden opgebouwd, opdat het stelsel volmaakt moge worden gehouden" (LV 84:109-110).

Moge God ons helpen om te begrijpen en de bovengenoemde beginselen in ons kerkwerk in praktijk te brengen. Mogen we ook anderen, vooral de jonge mensen, een besef bijbrengen van het belang van de kerkelijke organisatie en van christelijk dienstbetoon. We willen dat alle leden hun roeping zien als een zegen, niet als een last, als een heilige taak, niet als een sociale status, en als een kans om te groeien, niet als een zwaar juk op onze schouders.

Jona

Laten we lering trekken uit Jona's pijnlijke ervaring. Hij probeerde een roeping te ontlopen en zijn eigen weg te gaan. Misschien was hij moe en het beu om in de pas te lopen. Misschien vond hij dat iemand anders maar eens de mensen tot bekering moest roepen.

Wel doen

- We zorgen dat we klaar zijn om te dienen wanneer wij geroepen worden.
- We grijpen nederig en dankbaar elke kans aan om te dienen.
- We worden bekend met onze plicht en voeren ijverig onze taak uit (LV 107:99-100).
- Wij maken ons ambt en onze roeping voor de Heer groot; we nemen de daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheid op ons (Jakob 1:19).
- Wij steunen onze leiders in gerechtigheid; we proberen getrouw te zijn in ons rentmeesterschap.
- We helpen mensen in onze omgeving hun talenten, vermogens en gaven van de Geest te ontwikkelen, ter voorbereiding op toekomstig kerkwerk.
- We aanvaarden onze ontheffing in een goede geest; met heel ons hart steunen wij hen die ons opvolgen in een roeping.

Niet doen

- We streven niet naar ambten of roepingen en proberen die niet door manipulatie te verkrijgen.
- We weigeren geen roeping.
- We wachten niet tot ons iets opgedragen wordt of tot wij gedwongen worden (LV 58:26-29).
- We dienen niet halfhartig, als tijdelijke waarnemers; wij gaan onze plicht niet uit de weg (LV 4:2).
- We negeren niet de opdrachten in de Schriften, of de instructies van de leiders, of de goedgekeurde richtlijnen; ook onttrekken wij ons niet aan het afleggen van verantwoording.
- We proberen geen monopoliepositie op te bouwen of anderen de kans op groei en ontplooiing te ontnemen.
- We werken geen ontheffing of verandering tegen; ook koesteren we geen wrok jegens hen die ons opvolgen.

Hoe dan ook, hij bewees zichzelf geen dienst door verantwoordelijkheid af te schuiven. Zijn ziel versmachtte; hij vond geen gemoedsrust tot hij kon zeggen:

"Met lofzegging wil ik aan U offeren; wat ik beloofd heb, wil ik betalen" (Jona 2:7-9).

In de Schriften wordt gesproken over het onderscheid tussen de rechtvaardige en de goddeloze. De goddeloze wordt beschreven als iemand "die Hem niet

dient," de rechtvaardige als iemand "die God dient" (3 Ne. 24:18).

Mogen wij dienen en tot de rechtvaardigen worden gerekend. God zegene ons, dat wij aan de Heer zullen offeren, betalen wat wij beloofd hebben, en elkaar in de kerk dienen op een manier die heiligen der laatste dagen past.

Carlos E. Asay, gebiedspresident

Frankfurt-tempel

Dienstenschema 1989

Houdt u er rekening mee dat voor eerste begiftigingen, dopen, verzegelingen en werk voor het inzenderdossier, altijd een afspraak met de tempel gemaakt moet worden.

Eerste begiftigingen altijd volgens afspraak.

Dinsdag t/m vrijdag: Melden om 09.30 uur.
Zaterdag voor Engelstaligen: Melden om 07.30 of 11.30 uur.
Zaterdag voor de taal van het weekeinde: Melden om 08.30 uur.

Verzegelingen Volgens afspraak
Dopen Volgens afspraak
Kinderoppas Hier worden kinderen die aan hun ouders verzegeld worden, opgevangen en op de verzegeling voorbereid.

Wij verwachten u 30 minuten voor aanvang van een dienst in de tempel.

Maandag: Gesloten

Dinsdag t/m donderdag:
09.00, 11.00, 14.00, 16.00, 19.00 uur.

Vrijdag:
09.00, 11.00, 14.00, 16.00, 18.00*, 19.00, 20.00* uur.

Zaterdag:
08.00, 09.00*, 10.00, 11.00*, 12.00, 13.00*, 14.00 uur.

*** Diensten in het Engels**

1e en 5e weekeinde: Ring Frankfurt-Servicemen
2e weekeinde: Ring Neurenberg-Servicemen
3e weekeinde: Ring Stuttgart-Servicemen
4e weekeinde: Ring Kaiserslautern-Servicemen

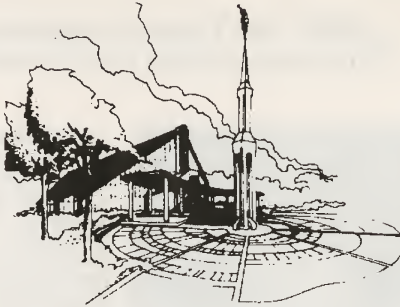
Talen:
1e en 3e zaterdag: Duits
2e en 5e zaterdag: Nederlands
4e zaterdag: Frans

Datum	Ring/District
Jan 1-2	Gesloten
3-6	München/Mannheim*
10-13	Den Haag
17-20	Utrecht
24-27	Lille/Brussel*
Feb 31-3	Dortmund/Düsseldorf*
7-10	Hannover
14-17	Antwerpen
21-24	Parijs
Mrt 28-3	Stuttgart
7-10	Hamburg
14-17	Neumünster
21-24	Berlin/Frankfurt*
28-30	Gesloten
31-1	Geopend voor allen
Apr 4-7	Parijs
11-14	Hannover
18-21	München
25-28	Den Haag

Datum	Ring/District
Mei 2-5	Utrecht
9-12	Düsseldorf/Dortmund*
16-19	Neurenberg
23-26	Mannheim
Jun 30-2	Neumünster
6-9	Berlin/Frankfurt*
13-16	Lille
20-23	Stuttgart
27-30	Den Haag
Jul 4-7	Utrecht
11-14	Hamburg
18-21	Brussel
25-28	Hannover
Aug 1-14	Gesloten
15-18	Neumünster/Hamburg*
22-25	Antwerpen

Datum	Ring/District
Sep 29-1	Stuttgart
5-8	München/Mannheim*
12-15	Parijs
19-22	Neurenberg
26-29	Dortmund/Düsseldorf*
Okt 3-6	Hannover
10-13	Hamburg
17-20	Lille
24-27	München
Nov 31-3	Berlin/Frankfurt*
7-10	Den Haag
14-17	Den Haag
21-24	Utrecht/Antwerpen*
Dec 28-1	Neumünster
5-8	Parijs/Brussel*
12-15	Stuttgart
19-1	Gesloten

* In weken waar twee ringen vermeld worden, heeft de eerstgenoemde ring voorrang bij het bespreken van bedden. De met * gemerkte ringen krijgen de overige bedden toegewezen.

Verdere gegevens over de Frankfurt-tempel voor 1989

1. Het gastenverblijf is toegankelijk voor gasten die zich schriftelijk hebben aangemeld en van de tempel een bevestiging hebben ontvangen.
Een ieder die tempelwerk wil doen kan zich als gast aanmelden.

2. Openingstijden

	Receptie	Distributiecentrum (Industriestr. 21, 15 minuten lopen)
Maandag	17.00-22.00 uur	13.00-17.00 uur
Dinsdag-donderdag	08.15-19.00 uur	08.00-16.30 uur
Vrijdag	07.15-20.00 uur	08.00-16.30 uur
Zaterdag	06.15-14.00 uur	07.30-11.00 uur

Het gastenverblijf is van zaterdag 09.00 uur tot maandag 17.00 uur gesloten. Gedurende deze tijd kan men er niet overnachten of anderszins verblijven.

Aankomst Op maandag van 17.00 tot 20.00 uur. Op dinsdag tot en met vrijdag van 17.00 tot 19.00 uur. Als u niet op tijd bent, kunnen gereserveerde kamers aan anderen gegeven worden. Na de genoemde tijd is er bij de receptie en telefooncentrale niemand meer aanwezig. Gasten mogen niemand binnenlaten. In noodgevallen kan de tempel tot 21.00 bereikt worden onder telefoonnummer (09-49)-6172-72066. Bij noodgevallen in het gastenverblijf kan men zich wenden tot het zendelingenechtpaar in kamer 102.

Vertrek Op de vertrekdag moet de kamer om 09.00 uur ontruimd zijn. De bedden moeten afgehaald zijn, de toilet en doucheruimte schoon en leeg. Bagage kan bij de receptie worden geplaatst.
De sleutel moet om 09.00 uur ingeleverd zijn, anders wordt een volgende nacht in rekening gebracht.

3. Kosten

Per persoon/per nacht in een tweepersoonskamer	DM 15,-
Per persoon/per nacht in een achtpersoonskamer	DM 10,-
Borgsom voor de kamersleutel	DM 20,-
Huur tempelkleding:	
Compleet	DM 10,-
Japon, broek, overhemd	DM 4,-
Kleine kledingstukken	DM 1,50
Ceremoniële kleding	DM 5,-

4. Middageten

Tussen 12.00 en 14.00 uur kan men een warme maaltijd gebruiken, mits men deze vóór 09.00 uur bestelt en afrekent. Buiten deze uren kunt u gebruik maken van de automaten in de cafetaria.

5. Let op

U dient zich strikt aan de huisregels van het gastenverblijf te houden. Ze bevinden zich in iedere kamer en vormen een onderdeel van uw verblijfscontract. Overtreding ervan kan ertoe leiden dat u de toegang tot het gastenhuus wordt ontzegd.

Breng zelf handdoeken mee, dat bespaart u huurkosten en het betalen van een borgsom.

Het uitgeven van namen begint 45 minuten voor aanvang van een dienst en eindigt 15 minuten voor aanvang. Gedurende deze tijden kunt u ook de tempel binnengaan.

Welzijnszorg

Op zondag 11 september j.l. werd er in de Haagse wijk een bijzondere ochtend gehouden: De ZHV en de priesterschap gaven presentaties over het hoe en waarom van een jaar-voorraad. Tijdens de zondagsschoolperiode werden hier verschillende workshops over gehouden. De leden konden zelf bepalen welke klas zij het liefste bezochten; om maar wat te noemen, het rouleren van de voorraad. Als zij dat wilden, konden zij meerdere klassen bezoeken.

In de recreatiezaal stonden allerlei kraampjes waar verschillende belangrijke aspecten van de voorraad werden belicht, zoals de noodzakelijke inhoud van een rugzak voor een overlevings-

tocht; water opslaan, hoe en waar; tarwe, wat doe je ermee; honing, welke soort? Voor belangstellenden werd er de film *Welfare, another perspective* (Welzijnszorg, een ander perspectief) getoond. Ook was er een klas waar vragen beantwoord werden.

Vooral de nieuwe leden bleken veel behoefte te hebben aan al deze informatie en gingen enthousiast naar de kapel, waar alle toespraken aan dit onderwerp gewijd waren.

Inmiddels is een aantal leden in de wijk belast met het onderzoeken naar de beste en voordeligste voorraden te koop zijn. Men had na deze ochtend goede voornemens en wil zo snel mogelijk de daad bij het woord voegen!

Martha van der Vlis
Stercorrespondente Ring Den Haag

Tempelwerk

In het augustusnummer van *Kerknieuws* kon u lezen over een jeugdtempelreis van de Ring Den Haag voor de 15-, 16- en 17-jarigen.

Van 8-9 juli dit jaar werd er een reis georganiseerd voor de 12-, 13- en 14-jarigen; drie deelnemers vertellen over hun ervaringen:

"Het was erg leuk om in de tempel werk te doen. Voor mij was het de tweede keer dat ik werd gedoopt voor de doden. Er was een fijne geest bij ons. We zijn door de ringpresident, broeder van Oudheusden, gedoopt. Ik hoop dat iedereen naar de tempel zal gaan en dat ik de volgende keer weer mee kan." - Esther Bijkerk.

"Ik heb het erg naar mijn zin gehad dit weekend. We voelden een goede

Indrukken van een jeugdtempelreis

geest en vooral in de tempel was die heel sterk aanwezig. Heel fijn was dat de tempelresident ons vlak voordat we gingen dopen, allemaal hartelijk welkom heette en een mooie ervaring aan ons vertelde over een gebeurtenis die plaatsvond in deze doopvont. De reis duurde heen en terug 14 uur, maar als het 10 keer zo lang had geduurd, zou het zeker nog de moeite waard zijn geweest." - Renate Bijkerk

"Ik wil graag iets vertellen over onze tempelreis. We zijn vrijdag om 15.00 uur uit Rotterdam vertrokken. We hadden een te gekke busreis naar Duitsland. Zaterdagmorgen zijn we naar de tempel gegaan en daar werden we in twee groepen verdeeld. Terwijl de eerste groep ging dopen, ging de tweede groep winkelen. We moesten

om elf uur terug zijn. In de tempel was het ontzettend fijn, je voelde echt zuiver de Geest bij je. Toen iedereen klaar was met dopen zijn we in de bus gaan eten en drinken. Toen gingen we weer terug naar huis. Ik wil de leiding hartelijk bedanken, want door hun hadden wij een hele fijne tijd in Duitsland. Deze tempelreizen moeten echt vaker gebeuren, want het was echt omwils gaaf." - Tamara van Stralen

Sportdag Ring Den Haag

Sport en spel

Een jaar geleden opperde het activiteitencomité van de ring het plan om een sportdag te organiseren. Het liefst wilde het comité de sportdag buiten laten plaatsvinden, maar gezien het onvoorspelbare klimaat in ons natte kikkerlandje, moest er rekening gehouden worden met het feit dat de spelen eventueel ook binnen gehouden moesten worden.

Het weer werkte gelukkig mee en zodoende kon er op zaterdag 10 september veel gesport worden in het Zuiderpark van Den Haag. De opkomst was boven verwachting groot. Meer dan 140 deelnemers waren op deze dag aanwezig! En wat hebben ze met elkaar genoten.

Om te beginnen nam het jeugdwerk onder leiding van S. van der Put deel aan voor hen aangepaste activiteiten. Misschien dat de spelregels niet voor iedereen helemaal duidelijk waren, maar het animo bij de allerjongsten was er beslist niet minder om! Trefbal viel bij hen het meest in de smaak en werd daarom een paar maal gespeeld.

Door de 'ouderen' werd op deze dag badminton, voetbal, basketbal, honkbal en volleybal gespeeld. Waar men ook aan meedeed, duidelijk was dat iedereen zich vermaakte.

Bij het volleybal werden de deelnemers onder leiding van A. de Bruyn in vijf teams verdeeld. Drie

teams uit Den Haag die zich Den Haag, Leuvenaars en de Yankees noemden, een team uit Rotterdam-Noord en een team uit verschillende wijken samengesteld, dat zich 'Zzap' noemde. De teams speelden op twee velden met als scheidsrechters H. Veenstra en J.P. van der Grift. Iedere wedstrijd duurde vijftien minuten.

Een opmerking van een van de deelnemers aan het einde van de dag: "Ik speelde in het 'Zzap'-team en leerde op deze manier weer nieuwe mensen kennen. Zoals ik telkens in de kerk ervaar, zijn we geen vreemden voor elkaar, maar voelen ons een. Heel gezellig."

En dit is precies wat er van deze dag gezegd kan worden. Een prachtige gelegenheid andere leden beter te leren kennen en op een prettige manier met elkaar om te gaan. Prima gedaan, organisatoren!

M. Smerk

S. Baay

N. en E. Panhuizen

Ouderling Hans B. Ringger bezoekt Antwerpen

Ruim 140 belangstellende leden en niet-leden bezochten de haardvuuravond die ouderling Hans B. Ringger, raadgever in het gebieds-presidium, op vrijdag 12 augustus j.l. in het kerkgebouw van de Gemeente Antwerpen hield.

De haardvuuravond stond onder leiding van Jean Huysmans, president van het District Antwerpen. Na getuigenissen van zendingspresident J. van Rij, zijn echtgenote, zuster M. Verheyen en een muzikaal intermezzo van R. van Hove, sprak ouderling Ringger over de voortgang van het werk van de Heer. Een treffend voorbeeld hiervan is de erkenning van de kerk in Hongarije. Ouderling Ringger vertelde over zijn gesprek met het hoofd van het Hongaarse staatsbureau voor godsdienstige zaken, dr. Imre Miklos, waarin hij uitlegde hoe de kerk de moraal van de mensen verbetert, sterkere gezinnen opbouwt en de mensen de weg naar een gelukkig leven wijst. "Dat is juist wat

onze mensen nodig hebben," heeft dr. Miklos gezegd. Na de ondertekening van de erkenning werden de zendelingen toegelaten en op de eerste bijeenkomst waren er 85 aanwezigen en lieten drie mensen zich dopen. "En òf deze mensen hunkerden naar het evangelie!" zei ouderling Ringger.

Vervolgens besprak hij hoe het evangelie ons vreugde kan schenken: "In deze wereld geloven vele mensen dat het onmogelijk is om altijd gelukkig te zijn. Wij moeten de mensen laten zien dat geluk juist het doel van het leven is. De boodschap van de apostelen vanouds dat 'de Heer leeft' is reden om blijvend gelukkig te zijn." Onze vreugde wordt echter bedreigd door de ideeën die zich vanuit de wereld aan ons opdringen. De moderne communicatiemiddelen stellen de mens in staat niet alleen opbouwende beelden en geluiden in huis te halen, maar ook duivelse invloeden als pornografie. Zelfs hedendaagse psychiaters raden mensen aan om "de banden af te gooien" en

zich te ontdoen van "onnodige beperkingen". De morele afweging is volgens hen uit de tijd en onnodig.

Dit wil niet zeggen dat alles in de wereld 'slecht' is en dat alleen de leden van de kerk 'goed' zijn. Het verhaal van Jona leert ons dat "wij de taak hebben om de mensen het verschil tussen goed en kwaad te leren. Daar ligt onze verantwoordelijkheid. Wij kunnen niet neutraal blijven, wij moeten stelling nemen." Ouderling Ringger verwees daarbij naar Alma 6:6 en onderstreepte dat wij ook voor de mensen om ons heen moeten bidden en vasten.

Ouderling Ringger besloot met zijn getuigenis dat Jezus is opgestaan: "Hij leeft. Hij is de weg naar een gelukkig en eeuwig leven." Hij spoorde de bezoekers aan om zijn woorden thuis onder gebed te overwegen, de Schriften te bestuderen en te vasten. Dit is voor alle mensen de weg naar de waarheid.

Marcus Schiltz

ZHV-conferentie Antwerpen

Zaterdag 24 september 1988. Vele Vlaamse zusters reisden deze dag naar Antwerpen af, met hoge verwachtingen van de daar te houden ZHV-conferentie. Al lange tijd was erop gerekend om deze dag van huis te zijn en de dagelijkse zorgen opzij te zetten. Deze verwachting is geheel uitgekomen.

Na het welkomstwoord van onze ZHV-presidente konden we luisteren naar onze gastsprekers, waarvan de eerste districts-president J. Huysmans was. Hij sprak over het huisbezoek en liet duidelijk zien hoe belangrijk dit is. Hij zei dat huisbezoek tot sterke onderlinge liefde voert en spoorde de zusters aan deze taak plichtsgetrouw te vervullen.

Als tweede sprak broeder D.

Taselaar. Al die hem kennen, weten wat voor een vlotte spreker hij is, hij kan de diepste dingen van het hart brengen met nog wat humor, en hij wist zich verzekerd van een geboid gehoor. Hij zette ons tot nadenken en ontroerde ons hart. Hij stelde de vraag: "Waarom kan een moeder niet voor haar gezin zorgen en tegelijkertijd van de tijd zijn? Een moeder bij de kinderen thuis is het beste."

De tijd vloog en al gauw was het middag. Van de kapel gingen we naar

de eetzaal, waar we door enkele broeders van de Gemeente Antwerpen werden verwend. Iedere zuster moest blijven zitten en we werden bediend alsof we koninginnen waren! Namens alle zusters werden de broeders bedankt en broeders, neem van mij aan dat het gemeend was.

In de namiddag was er ontspanning en konden de zusters wat met elkaar praten. Zuster L. Kempnaers hield ons goed bezig met knutselen en leerde

ons Japans papier vouwen.

De ganse dag was goed. Ik denk dat ik de zusters van het ZHV-presidium mag danken namens alle zusters die aanwezig waren, en ik zou zeggen tot de volgende keer.

M. Diels

Jonge-alleenstaandenweekend in Vlaanderen

Na lang niets van zich te hebben laten horen, schoten de jonge alleenstaanden van Vlaanderen weer in actie en werd er een weekend voor deze leeftijdsgroep georganiseerd.

Vrijdag 19 augustus kon het weekend met een dansavond van start gaan, maar o wee, grote paniek; de man met de muziek kwam maar niet. Niet dat dat enig probleem voor de deelnemers was, want die stelden voor dat ze zelf wel muziek zouden maken. Dat zorgde voor nog grotere paniek bij de organisatie. Gelukkig kwam de 'vermiste' wel opdagen, hij had wat 'vertraging' opgelopen. De dansavond kon beginnen.

Maar wat gebeurde er? Twee rare snuiters - uitgedost in bermuda en T-shirt, voorzien van zonnebril en een raar kapsel, kwamen informeren of dit de beach-party was waarvoor ze waren uitgenodigd. Ditmaal geen paniek bij de organisatie ... zij waren de rare snuiters.

Zaterdagochtend gingen we naar Leuven, waar we aan een voetrally zouden meedoen. Voor vertrek weer een geintje van de organisatie: iemand was zoek en moest gevonden worden. Ze werd ook gevonden: in de kofferbak van een auto. Die avond hebben we een 'oudgediende' uitgewuifd, die in het huwelijksbootje stapte. Aan al het gelach was

duidelijk te horen dat de jonge alleenstaanden dus ook op de receptie aanwezig waren ...

Zondag versterkten we de Gemeente Antwerpen met onze aanwezigheid. Na in de namiddag een doopdienst van maar liefst zes personen te hebben bijgewoond, was het tijd om afscheid te nemen ... te vlug.

Het was een gezellig weekend, en zeker voor herhaling vatbaar.

Frieda Luys

Zoekt en gij zult vinden ...

Nieuw geroepen leiders

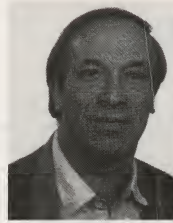
Gemeentepresident Brussel:

Eric A. R. Develter, 38, computeranalyst van beroep. President Develter is sinds 24 september 1981 lid van de kerk, is gehuwd en heeft vijf kinderen.

Eerste raadgever:

Johannes Louage, 54, puntlasser van beroep. Broeder Louage is sinds 25 januari 1978 lid van de kerk en is gehuwd met Maria van Daele

Tweede raadgever:

Adolf de Man, 48, van beroep magazijnier. Broeder De Man is sinds 3 oktober 1975 lid van de kerk, is gehuwd en heeft vier kinderen.

Gemeentepresident Kortrijk:

Norbert Geldhof, 45, eigenaar van een schoonmaakbedrijf. Broeder Geldhof is sinds 30 oktober 1979 lid van de kerk, is gehuwd en heeft vier kinderen.

Twee veertiendaagse zendingen ...

"Ik heb deze zomer twee weken in de Gemeente Sint-Niklaas gewerkt. Bruisend van enthousiasme werden mijn collega, Sven Liegeois, en ik door de zendingen verwelkomd. Ze waren blij om ons erbij te krijgen, want zo konden we dubbel werk verzetten. Wat we ook deden ... We gingen om 09.30 uur de deur uit en werkten dan gemiddeld zeven uur keihard door. We deden van alles op straat: enquêteren, onderwijzen, adressen opzoeken en veel, heel veel langs de deuren. Soms nam het ons een hele tijd om een straatje te doen omdat iedereen op onze boodschap reageerde. We hadden veel succes en veel zegeningen.

"Toen we de balans opmaakten, was onze conclusie dat twee weken veel te kort was, maar dat we ook twee zielen bij de Sintniklase gemeente hadden bijgebracht.

"Hoe groot zal dan uw vreugde zijn wanneer gij een ziel tot Mij zult brengen. Ik heb dit ervaren. Ik zou iedereen aanraden eens een veertiendaagse zending te proberen. Het heeft mijn getuigenis enorm versterkt en mijn besluit om op voltijdzending te gaan staat vast." - Serge Vandendriessche.

"Ik ben in Leuven op zending geweest en heb daar prachtige ervaringen opgedaan. Tijdens je zending voel je echt de Geest zeer dichtbij je en elke dag is bijzonder. Graag wil ik over de volgende fijne ervaring vertellen:

"Al anderhalve week waren we langs de deuren geweest, zonder enig succes. Op zekere dag zei mijn collega, zuster Buchanan: 'Vandaag wil ik met een Boek van Mormon minder thuiskomen.' Ik sprak een ernstig gebed uit over ons verlangen en voelde duidelijk dat ons gebed verhoord werd. Het gaf me een goed gevoel dat de hele dag bij me bleef. Maar om 16.30 uur waren we nog nergens binnengelaten. We stonden op het punt om naar huis te gaan, maar ik zag dat kleine straatje dat me aansprak. Mijn lieve collega stemde toe en zowaar, we onderwezen er iemand over het Boek van Mormon en lieten in twee andere huizen een brochure achter. Het was TOF!

"Ik getuig tot u dat dit de ware kerk is en dat Christus leeft en dat we een hedendaagse profeet hebben. Ik ben erg dankbaar dat ik deze zending kon vervullen." - Ann Diels

Zweeds lid bouwt aan imago kerk

Pionier aan het evangeliefrent

John L. Hart
Church News

Wanneer er in de afgelopen vijftien jaar iets bijzonders gebeurde in de kerk in Zweden, grote kans dat Hakan Palm er iets mee te maken had, maar dat hij zich op de achtergrond hield.

In 1973 was hij de eerste Zweedse coördinator voor seminarie en instituut; van 1975 tot 1986 het eerste hoofd public communications; hij maakte deel uit van het comité voor de Stockholm-tempel. Hij heeft ook vele contacten gelegd voor de kerk bij vooraanstaande functionarissen in de zakenwereld en industrie.

Hakan, 38, nu tempelwerker en hogeraadslid in de Ring Stockholm, is een diep geestelijk ingesteld man die zich net zo op zijn gemak voelt met kinderen als met directeurs. Zijn bescheiden persoonlijkheid weerspiegelt een aanpak van zakelijke problemen die grootindustriërs bij hem over de vloer hebben gebracht. Hij is onderdirecteur van de firma Philipson, die automerken als Mercedes en Nissan vertegenwoordigt in Zweden. Daarnaast is hij consulent voor de Zweedse industrie via de Zweedse minister van posteries, met wie hij nauw samenwerkt, en heeft hij boeken uitgegeven over de psychologie van communicatie in de zakenwereld.

Hakan en zijn gezin wonen in Handen, zo'n 35 kilometer buiten Stockholm en vier kilometer van de tempel vandaan, op een stuk grond dat zijn eigendom is. Op dit stuk land staan zijn huis, het huis van zijn ouders, en gezellige kantooruimte

voor zijn adviesbureau. Er zijn inmiddels ook andere leden van de kerk op zijn stuk grond komen wonen. Er wonen nu zo'n 45 leden, waarschijnlijk de dichtste HLD-bevolking in Scandinavië.

Veel vooraanstaande functionarissen in de zakenwereld, en ook de minister van posteries, weten van zijn godsdienstige overtuiging. Een voorbeeld: enige maanden geleden had hij net zijn kinderen bij school afgezet, toen hij de ingeving kreeg om naar het ministerie van posteries te gaan in Stockholm. Daar viel zijn oog op een aankondiging van een ontbijtvergadering over een project waarbij hij betrokken was, 'Prima Vista'.

"Mijn eerste reactie was dat ik blij was dat ze het zonder mij gingen organiseren," vertelt hij. "Toen was het net alsof er een elektrische schok door me heen ging. Ik herinnerde me vaag iets van een bespreking waarbij gezegd werd dat ik gastspreker op zo'n bijeenkomst zou zijn. Ik zou nog een brief krijgen, maar die heb ik nooit ontvangen."

Hakan glipte de zaal binnen, waar ongeveer honderd industriëlen net klaar waren met het ontbijt. Ongeveer drie minuten later begon hij aan zijn voordracht, precies volgens schema.

Later sprak hij met de minister: "Ik zei hem dat het maar goed is dat ons gezin ochtendgebed houdt, anders was ik er niet geweest."

Hakan schrijft veel van zijn succes toe aan dergelijke zegeningen.

"Ik heb het voor een groot deel op eigen kracht moeten doen," zegt hij. "Ik ben niet naar grote instituten geweest of onderwezen door profs. Ik

had alleen de Heilige Geest en de Heer. Het is geestelijk voldoeninggevend om te zien hoe de Heer mij zegent met posities waarin ik kan getuigen van de kerk."

Een paar jaar geleden richtte Hakan zijn eigen adviesbureau op, zodat hij meer tijd kon doorbrengen met zijn vrouw, Barbro, en hun kinderen, Daniel, 12, Helena, 10, Samuel, 7, Mikael, 4, en Anna, 1. (Hun oudste zoon, Magnus, overleed negen jaar geleden aan kanker toen hij vijf was.)

Maar de firma Philipson kwam hem op het spoor en bood hem de functie van onderdirecteur aan, die hij aanvaardde. "De leden van de kerk moeten betrokken zijn bij de wereld," zegt hij. "Als je de juiste beginselen hebt, kun je in de wereld zijn zonder van de wereld te zijn."

In Zweden mormoon zijn is nog steeds iets ongewoons. De leden van de kerk maken ongeveer een promille van de Zweedse bevolking uit. Toen hij jong was zelfs nog minder. Hij greep op in Borlange, ongeveer 250 kilometer ten noorden van Stockholm. Zijn vader was gemeentepresident en later districtsresident. Zijn ouders, beide bekeerling, wonen nu naast hem.

Als kind was Hakan verlegen. Hij was erg verbaasd toen hij op dertienjarige leeftijd door een leerkracht gevraagd werd de 800 leerlingen van zijn school iets te vertellen over de mormoonse kerk. "Ik weet niet van wie hij gehoord had dat ik mormoon was," zegt Hakan. "Niet van mij."

VOOR DE KINDEREN

December 1988

Mika Eagle

JOYEUX

Bernadine Beatie

Ja, *Maman!* zei Louis. „Ik zal eerst de sokken die u gebreid hebt naar Monsieur Dubois brengen en dan pas zal ik naar m'n vriendjes gaan.”

Louis keek op de klok. Er was nog voldoende tijd. De poppenkast begon pas over een uur.

„Alsjeblieft!” Moeder gaf Louis een mooi pakje.

„En vergeet niet Monsieur Dubois *Joyeux Noël* (gelukkig kerstfeest) te wensen en hem nog eens uit te nodigen voor het kerstdiner.”

„Hij komt toch niet, *Maman*. Hij zal knikken en net als ieder jaar zeggen dat kerst een familiefeest is.”

„Wat jammer toch! Het is verdrietig om met kerst oud en eenzaam te zijn. Hoe zouden we hem duidelijk kunnen maken dat ons kerstfeest fijner wordt als hij erbij is?” Louis knikte beleefd, hoewel hij niet vond dat hun kerstfeest fijner zou zijn als Monsieur Dubois kwam eten. Voor Louis was het kerstfeest al goed genoeg.

„Vlug naar huis na de voorstelling, Louis. *Grand-père* (Opa) komt al vroeg.”

Louis lachte opgewonden. „Denkt u dat *Grand-père* mijn speeldoozje klaar heeft?”

„Misschien wel,” zei moeder, „maar je mag er niet om vragen. Hij heeft het al zo druk en in een speeldoozje gaat veel tijd zitten.”

Louis was erg trots op zijn grootvader, een prima vakman die een zaak in de stad had waar hij horloges en klokken repareerde. In zijn vrije tijd was hij voor Louis een speeldoozje aan het maken, dat „*La Marseillaise*” (het Franse volkslied) zou spelen.

Louis haastte zich naar zijn vrienden toe. Het cadeautje voor Monsieur Dubois zou hij wel na de poppenkast afgeven. Haastig propte hij het pakje in

Phyllis Luch

X N O E L

zijn broekzak. Zijn moeder zou het wel goedvinden als hij het later uitlegde. Toen de voorstelling afgelopen was, bleven de kinderen niet met elkaar staan praten zoals anders. De avond voor kerst was iets heel bijzonders en daarom wilden ze allemaal gauw naar huis. Buiten praatte Louis nog even met de andere jongens. Toen dacht hij ineens aan Monsieur Dubois en aan het pakje. Hij voelde in zijn zak. Zijn ogen gingen wijd open. „Het pakje voor Monsieur Dubois is weg!” riep hij uit.

Louis zocht al zijn zakken na. Met zijn vrienden liep hij de zaal weer in waar de poppenkast geweest was. Ze zochten in de garderobe, daarna in de zaal; ze liepen de gangpaden af en keken links en rechts onder de stoelen. Het pakje was spoorloos.

„Maman zal boos en verdrietig zijn!” zei Louis somber. „Zelfs als ik er niets van zeg zal ze er achter komen.”

Toen Louis thuis kwam was *Grandpère* net aangekomen uit de stad en *Maman* was vrolijk en druk in de weer. Louis werd een beetje opgewekter. Hij had geluk, hij hoefde alleen maar niets te zeggen. *Maman* had nu teveel om handen om naar Monsieur Dubois te vragen.

Zijn grootvader legde een hand op zijn schouder. „Wat ben je gegroeid, *mon petit* (kleintje!)” Er waren prettichjes in zijn ogen. „Ik heb een verrassing voor je.”

„Het speeldoojsel!” riep Louis uit.

„Doe je ogen dicht,” zei *Grandpère*.

Lachend gehoorzaamde Louis.

„Nul!” riep *Grandpère*.

Daar tinkelde en klingelde „La Marseillaise” uit een klein, prachtig bewerkte speeldoojsje, en – wonder boven wonder – boven op het deksel draaiden twee kleine soldaatjes langzaam een rondje.

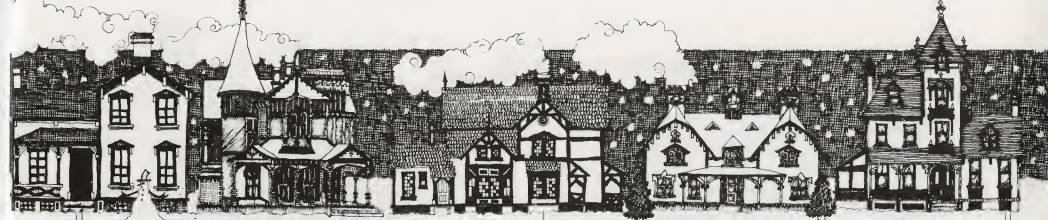
Louis klapte in zijn handen. „Prachtig, *Grandpère*! Zo iets moois heb ik nog nooit gehad. Niemand op de hele wereld heeft zo’n lieve *Grandpère* als ik.”

Grandpère’s ogen straalden. „En zonder jou, kleinzoon, en je vader en moeder, zou ik een eenzame oude man zijn.”

Louis moest even slikken, want plotseling zag hij het gezicht van Monsieur Dubois voor zich, die niemand had. En wat hij ook deed, de rest van de avond kon hij de gedachte aan de eenzame oude man niet meer van zich afzetten – ook niet toen hij zijn schoenen bij de schoorsteen zette zodat *Père Noël* (de kerstman) er één of misschien wel twee cadeautjes in kon leggen. En toen Louis op kerstmorgen wakker werd, moest hij gelijk weer aan Monsieur Dubois denken. Hij voelde zich niet blij. Zelfs het speeldoojsje op zijn nachtkastje kon hem niet opvrolijken.

Plotseling wist hij het! Ja, dat zou hij doen. Hij zou Monsieur Dubois een cadeautje geven, iets zo moois dat de oude man zou beseffen dat ze hem met kerst niet vergeten waren. Als hij meteen ging, kon hij terug zijn voor zijn ouders en zijn grootvader wakker waren.

Onder het aankleden onderdrukte Louis een verdrietig gevoel: het speeldoojsje was het enige cadeau dat goed genoeg was voor Monsieur Dubois. Buiten was het nog donker en Louis moest enkele keren bellen voor Monsieur Dubois de deur opendeed.

„Joyeux Noël, Louis!” Zo werd hij door Monsieur Dubois begroet. „Kom binnen! Kom binnen! Je bent er vanmorgen vroeg bij.”

„Joyeux Noël, Monsieur,” lachte Louis. Eigenlijk had ik uw cadeautje gisteren al moeten brengen, maar in plaats daarvan kom ik er nu mee.”

Louis wond het speeldoosje op en zette het op tafel. Hij luisterde naar de tinkelende muziek en keek naar de dappere soldaatjes. „Mooi, hè?” „Zeker, Louis, het is prachtig.” Er lag iets nadenkends in de ogen van Monsieur Dubois. „Maar vertel me eens, Louis, waarom breng je mij een van je eigen cadeautjes?”

Louis liet zijn hoofd hangen.

„Zeg het nou maar, Louis,” drong Monsieur Dubois vriendelijk glimlachend aan.

Voor hij het wist, vertelde Louis het hele verhaal. „Het spijt me, Monsieur. Ik hoop dat het speeldoosje mooi genoeg is om het weer goed te maken.”

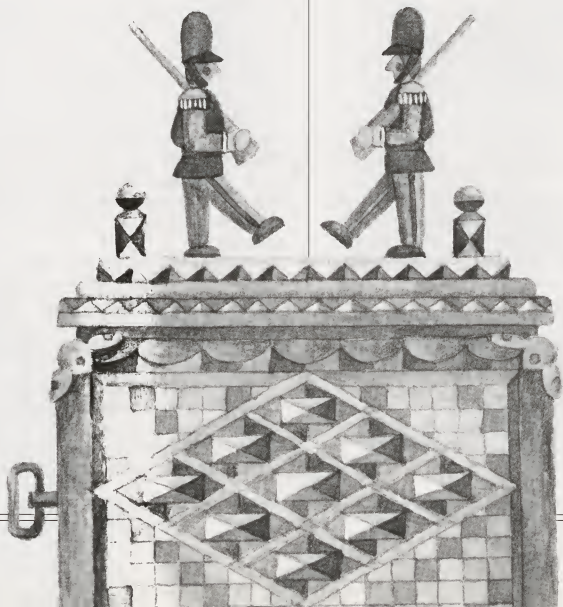
„Het is het mooiste wat ik ooit gekregen heb, Louis,” zei Monsieur Dubois zachtjes. „Maar ik wil dat jij het voor me bewaart. Elk kerstfeest moet je het hier brengen en dan zullen we er samen naar luisteren.”

Het gezicht van Louis klaarde op. „Bent u niet boos, Monsieur?”

„Nee, Louis, ik ben niet boos.”

„En komt u vanavond bij ons eten? Alstublieft, Monsieur!” smeekte Louis. „Wij zullen een fijner kerstfeest hebben als u erbij bent”, praatte Louis zijn moeder na. Maar vreemd genoeg waren het niet langer alleen maar woorden. Hij begreep ze nu. En Monsieur Dubois ook, want zijn gezicht lichtte op als een kerstkaars.

„Wacht even, Louis,” zei hij, „dan ga ik mijn beste pak aantrekken.” En Monsieur Dubois lachte. „Vandaag hebben we allebei iets heel belangrijks geleerd – de ware betekenis van het kerstfeest.” □

VERHAAL UIT DE SCHRIFTEN

EEN VOORSPELLING KOMT UIT!

De herders in Betlehem waren niet de enigen die wisten dat Jezus was geboren. Aan de andere kant van de wereld, waar de Nephieten en de Lamanieten woonden, gebeurde er iets vreemds. Aan het

eind van de dag ging de zon zoals gewoonlijk wel onder, maar de lucht werd niet donker. Het bleef even licht als midden op de dag.

Vijf jaar daarvoor was Samuël, een Lamanitische profeet, bij de Nephieten gekomen. Hij vertelde de mensen wat er allemaal zou gebeuren als Gods Zoon geboren werd. Hij wist dat hij deze boodschap van de Heer bekend moest maken en daarom klom hij op de hoge muur die om de stad heen was gebouwd. Hij strekte zijn handen uit en voorspelde het volgende: „Ik, Samuël, een Lamaniet, spreek de woorden des Heren, die Hij in mijn hart geeft. Dit volk wacht een grote verdelging, en niets kan dit volk reddan dan bekering en geloof in de Here Jezus Christus.”

Samuël getuigde dat Jezus de Heiland van de wereld zou zijn en dat Hij binnen vijf jaar geboren zou worden.

„Dit zal ik u geven als een teken,” zei hij, „Er zullen grote lichten aan de hemel zijn. Er zullen een dag, een nacht en een dag zijn, alsof die een dag waren en er geen nacht was. En er zal een nieuwe ster verrijzen; en dit zal u tevens tot een teken zijn.”

Toen de Heiland geboren werd, zagen de Nephieten dat het licht bleef, zelfs toen de zon was ondergegaan. Ze zagen ook een nieuwe ster aan de hemel. Ze wisten dat de voorspellingen van Samuël uitkwamen en vielen van verbazing op de grond. De Nephieten woonden ver van Betlehem, maar onze Hemelse Vader wilde dat ook zij wisten dat zijn Zoon geboren was. □

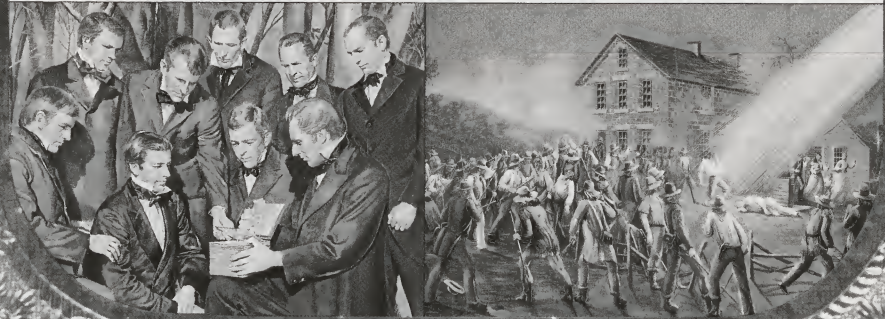

HELDEN EN HELDINNEN

EEN BROER ALS HYRUM

William Whitaker

C. C. A. Christensen

Op 9 februari 1800 begon er in Tunbridge (Vermont) een waar gebeurd verhaal van trouwe vriendschap tussen twee broers. Op deze winterse dag kreeg Lucy Mack Smith haar tweede zoon, die Hyrum genoemd werd. Bijna zes jaar later werd Hyrums broer, Joseph, geboren. Hyrum wist toen nog niet dat zijn broertje eens profet zou worden, maar het was wel zo dat hij al heel vroeg veel van de kleine Joseph hield.

De kinderen van het gezin Smith kwamen geen liefde te kort – en ook geen werk. De school werd weleens verzuimd omdat er allerlei karweitjes op de boerderij gedaan moesten worden of omdat de jongens moesten werken om geld binnen te brengen. Toen hij ongeveer dertien was, kon Hyrum een poosje naar school in Hanover (New Hampshire). Maar de lessen hielden plotseling op toen er een tyfusedemie uitbrak, want Hyrum moest thuis helpen de zieken te verzorgen.

De kleine Joseph werd ook ziek en de infectie tastte zijn been aan. Door de verzorging van haar zieke kinderen verzwakte moeder Smith zo, dat ook zij ziek werd. Omdat Hyrum een jongen was waar je op kon rekenen en omdat hij zoveel van zijn broertje hield, mocht hij voor hem zorgen. Dagenlang zat Hyrum een groot gedeelte van de dag en de nacht aan het bed van Joseph met het aange-taste been in zijn handen om de pijn draaglijk te maken. Mede door de liefdevolle zorg van Hyrum werd Joseph beter en de band tussen hen werd nog sterker.

Toen Joseph enkele jaren later als veertienjarige thuis vertelde dat hij een visioen had gezien, geloofden Hyrum en ook zijn ouders hem, en zij legden zich erop toe Joseph op allerlei manieren te helpen. Een oudere broer had gemakkelijk jaloers kunnen worden omdat de Heer een jongere broer uitkoos om leiding te geven. Maar zo was Hyrum niet. Zonder enige afgunst heeft hij Joseph zijn leven lang geholpen en is altijd van hem blijven houden.

Wellicht was zijn broer Hyrum een van de kostbaarste geschenken die de Heer aan Joseph gaf.

Hyrum werd in 1829 door Joseph gedoopt; Hyrum was ook een van de acht mensen die getuigden dat ze de gouden platen, waar het Boek van Mormon van vertaald werd, hadden gezien; hij werd raadgever in het Eerste Presidium en later patriarch van de kerk.

Joseph toonde dikwijls zijn liefde en bewondering voor zijn oudere broer. Op een keer zei hij: „Ik bid ervoor dat al m'n broers op mijn geliefde broer Hyrum gaan lijken.” Hij zei erbij dat ze elkaar nog nooit iets verweten hadden of kritiek op elkaar hadden gehad. Dat kunnen weinig broers hen nazegen! Joseph bad er ook voor dat onze Hemelse Vader Hyrum voor zijn trouw zou zegenen.

De broers waren zelden gescheiden; hun verlan-gen om bij elkaar te zijn duurde tot het einde toe. Een paar dagen voor Joseph en Hyrum naar Carthage gebracht werden, zei Joseph dat Hyrum met zijn gezin naar Cincinnati (Ohio) moest gaan waar hij veilig zou zijn. Hyrum weigerde zo goed als nooit aan een verzoek van Joseph te voldoen, maar deze keer zei hij: „Joseph, ik laat je niet in de steek.”

Joseph zei eens over Hyrum: „Ik houd van hem met een liefde die sterker is dan de dood.” En hun liefde bracht hen ook in de dood samen.

Op 27 juni 1844 zaten ze in de gevangenis van Carthage opgesloten; een woeste bende stormde het gebouw binnen en vermoordde Hyrum. Toen Joseph zijn broer zag vallen, riep hij „O, mijn lieve broer Hyrum!” Enkele minuten later viel ook hij dood neer als slachtoffer van de gewerschoten van de bende.

Bereidwillig gaven beide broers alles wat ze hadden, tot hun leven toe, om onze Hemelse Vader te dienen. Zij lieten de gevolgen van hun werk achter als prachtige geschenken voor ons. Onder die geschenken is het stralende voorbeeld van standvastige broederliefde. □

LERAREN UIT DE HEMEL

Honderddrieëntachtig jaar geleden, precies twee dagen voor het kerstfeest, werd er in het kleine plaatsje Sharon in het oosten van Vermont een jongetje geboren.

Er leek niets ongewoons aan de gebeurtenis te zijn. Het was het vierde kind en de derde zoon van twee hardwerkende ouders: Joseph en Lucy Smith. Zij besloten hem Joseph te noemen naar zijn vader.

Maar tussen de veertiende en de vijftiende verjaardag van deze jongen gebeurde er wel iets vreemds – hij kreeg een visioen.

En nog sterker: Joseph zag God, onze Hemelse Vader, en hij

sprak met Hem. God stelde zijn Zoon Jezus Christus aan hem voor met de woorden: *Deze is Mijn geliefde Zoon – hoor Hem!*

Deze goddelijke personen waren vervolmaakte en verheerlijkte mensen.

Vanaf dat ogenblik veranderde het leven van Joseph volkomen. Hij werd in alles onderwezen door leraren uit de hemel. Joseph en zijn goede vriend Oliver Cowdery ontvingen samen het herstelde priesterschap. De kerk van Jezus Christus kwam weer op aarde terug. Met behulp van de Urim en Tummim en onder goddelijke leiding vertaalde de profeet Joseph de gouden platen van Nefhi. Zo ontstond het „volmaakte boek dat ooit

geschreven is” – het Boek van Mormon.

Net zoals Jezus Christus, die met drieëndertig jaar door een kwaadwillige menigte werd gevangengenomen en gekruisigd, zo werd ook Joseph door een gemene en woeste bende gedood toen hij nog maar achtendertig jaar oud was.

Als we in deze kersttijd even rustig nadenken over onze zegeningen, zullen we grote dankbaarheid voelen voor Joseph Smith – vooral omdat hij door hemelse leraren onderwezen werd en onder hun leiding de kerk organiseerde.

Zijn voorbeeld van liefde en goedheid is een zegen voor allen die zijn leringen kennen en nalieven. □

A

B

C

D

"Ik dacht aan wat Jezus zou doen, slikte even en zei dat ik het zou doen."

Toen hij voor de grote zaal stond, knikten zijn knieën verschrikkelijk. "Ik hield een toespraak van ongeveer tien minuten. Toen ik klaar was, was ik zo trots dat ik niet goed keek waar ik liep. Ik dukelde zo van het podiumtrapje af." Hij herstelde zich snel, en naderhand bleek dat men op school meer respect had voor de kerk.

Hij en zijn vrouw zaten in dezelfde M-mannen en Arenleesters-klas. Ze verloofden zich en maakten plannen om zich in de Zwitserse tempel aan elkaar te laten verzegelen. Ze sloegen de traditionele uitbundige huwelijksviering in Zweden over en namen een goedkope chartervlucht naar Italië, waar ze op de trein stapten naar Zwitserland. Ze werden in de tempel verzegeld, maar met hun beperkte financiën konden ze in december '72 slechts een onverwarme hotelkamer betalen.

In 1973, toen hij 24 was, werd hij coördinator voor het seminarie en instituut in Zweden en zorgde ervoor dat de eerste cursisten zich konden inschrijven.

Het lesmateriaal werd snel door hem vertaald en gedistribueerd, dit laatste op een kleine scooter. Op een gegeven moment was er een pak dringend gewenst materiaal kwijt. Het bleek dat de hond van de drukker het aan flarden had gekauwd. "Moeilijke tijden," herinnert Hakan zich.

Toch, toen president Spencer W. Kimball in 1974 een gebiedsconferentie in Stockholm bezocht, kon Hakans supervisor de profeet melden dat 92% van de ingeschreven cursisten het eerste jaar had afgemaakt. "President Kimball glimlachte,"

vertelt Hakan, "en vroeg toen: 'Waarom geen 100%?'"

Hakan was hoofd public communications toen de Lamanite Generation van BYU naar Zweden kwam. De groep werd verwelkomd met regen en matige aandacht van de media, tot Hakan voorstelde dat de groep een zonedans opvoerde in Stockholm. Dat trok grote belangstelling, en de Lamanite Generation had het in Zweden gemaakt. Ongeveer 18.000 mensen woonden de voorstellingen bij.

Als hoofd public communications hielp Hakan bij de organisatie van de eerste televisie-avondmaalsdienst in

Zweden. Hij heeft ook gefungeerd als raadgever van twee zendingspresidenten, Richard Oscarson en Marcus Holmgren, en als president van de ringzending.

"Het is interessant om na te gaan bij hoeveel historische gebeurtenissen ik betrokken mocht zijn," zegt hij. "De laatste tien jaar is er enorm veel veranderd. De leden van de kerk hebben hier meer invloed dan hun aantal doet vermoeden."

Hakan Palm heeft daar in belangrijke mate toe bijgedragen.

Op weg naar Bourail

Philippe Lauber

Ons regiment was al enige weken in staat van paraatheid vanwege guerilla- activiteiten van inlanders tegen de blanke bevolking van het eiland Nieuw-Caledonië.

Ik was door het leger als secretaris gedetacheerd naar het commandocentrum in Noumea, de hoofdstad. Vandaar uit observeerde ik mijn omgeving, wat de tropische atmosfeer in de stad nog drukkender maakte.

Velen zochten hun toevlucht in drank, drugs en porno- en oorlogsvideo's. Ik had ook behoefte aan ontlading van de spanning die zich in het centrum had opgehoopt, maar iets in mij walgde van dit soort uitpattingen.

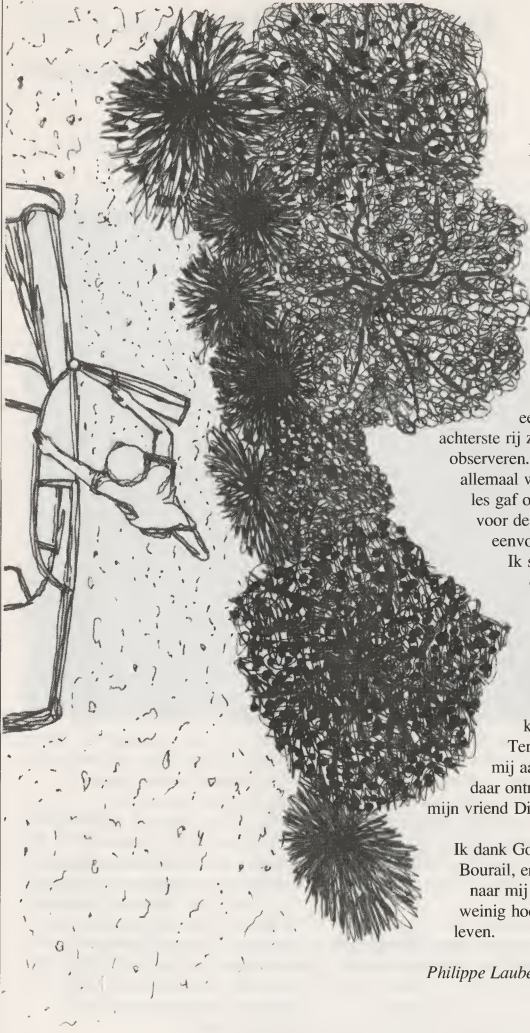
Gelukkig, en toevallig eigenlijk, ontmoette ik een soldaat die dezelfde afkeer koesterde, en wij zochten onze eigen toevlucht in sport en lange gesprekken. Op een dag werd mijn nieuwe vriend, die Didier heette, uitgenodigd voor een fietstocht van een week rond het eiland. Weer op mezelf was het een moeilijke week.

Overdag, op kantoor, kreeg ik te maken met de onredelijkheid van de wereld; 's avonds, als ik buiten liep, werd ik geconfronteerd met de smerigheid die de wereld te bieden heeft. Onze prachtige vlag, die boven de barakken wapperde, leek het enige smetteloze in mijn gezichtsveld.

Ik had kansen te over om mij te verlagen met drank, drugs en wereldse films. En mijn vlees wilde dat ook, maar mijn geest zei nee. Ik was van streek door de voortdurende strijd die er in mij woedde, nergens vond ik gemoedsrust.

De dag voor mijn vriend terug zou komen, besloot ik op bezoek te gaan bij een boer in Bourail, ongeveer 160 kilometer van Noumea vandaan. Ik had het gevoel dat ik weg moest van die druk, die bijna ondragelijk was geworden. Zodra mijn werktijd om was, en ondanks het weerbericht waarin een stormachtige depressie werd voorspeld, ging ik op weg. Ik kreeg al gauw een lift, maar werd zo'n zestig kilometer buiten Bourail afgezet. Ik had nog steeds het gevoel dat ik die boer moest bezoeken, dus liep ik verder. Na een tijdje begon de voorspelde regen te druppelen. Eigenlijk werd ik erdoor verrast; ik was zo diep in gedachten verzonken dat ik mij volkomen onbewust was van mijn omgeving. De steeds groter wordende druppels brachten mij tot de werkelijkheid terug. Ik keek om me heen en beseftte dat ik midden op een bosweg stond, omringd door wilde vegetatie. De eenzaamheid beangstigde me. Plotseling beseftte ik dat mijn leven volkomen doelloos en zinloos was. Deze gedachte was meer dan ik kon verdragen; ik viel op de grond en smeekte de hemel om hulp. Door dit gebed kalmeerde ik wat. Een paar minuten later hoorde ik een auto aankomen en ik rende die tegemoet. De auto was wit, er zat een kleine zwarte man in. Mijn aanvankelijk wantrouwen verdween toen hij met een brede glimlach het portier openzwaaide en mij een lift aanbood. Hij was op weg naar Bourail.

*Plotseling beseftte ik
dat mijn leven
volkomen doelloos
en zinloos was.
Ik viel op de grond
en smeekte de hemel
om hulp*

De boer die ik had willen bezoeken was niet thuis. Ik was teleurgesteld dat ik voor niets van zo ver was gekomen. "Dat is niet waarom je bent gekomen," zei de zwarte man cryptisch, waarna hij aanbood om mij naar Noumea terug te brengen. Hij moest alleen nog even langs zijn kerk.

Het kleine gebouw imponeerde me. De goed onderhouden tuin vormde een schril contrast met de wildgroei eromheen. Hij nodigde me uit mee naar binnen te gaan, en ging mij voor naar een vertrek waar enkele mannen en jonge mensen zaten. Het viel me meteen op dat er een goedheid van hun gezicht afstraalde. Ik ging op de achterste rij zitten, en had zo de gelegenheid deze mensen te observeren. Ze noemden elkaar broeder. De priester scheen allemaal werkelijk gelijk. Er stond een jongeman op die een les gaf over bekering; hij zei dat bekering noodzakelijk was voor de zaligheid van de mens. Zijn woorden waren eenvoudig, en mijn ziel werd door zijn getuigenis geraakt.

Ik smachtte ernaar om als hem te worden, en ik voelde dat er iets belangrijks in mij gaande was. Na de vergadering kreeg ik een exemplaar van het Boek van Mormon. De kleine zwarte man bracht me toen terug naar Noumea.

Tot het einde van mijn diensttijd weerhield dit boek dat ik had gekregen, het Boek van Mormon, mij ervan dat ik mijn ervaring in dat kleine kerkgebouw vergat. Ik wist dat mijn leven zin had.

Terug in Marseille, herinnerde het Boek van Mormon mij aan mijn plichten. Een maand nadat ik de zendingen daar ontmoette, liet ik mij dopen. Een paar weken later werd mijn vriend Didier ook lid van de kerk.

Ik dank God dat Hij mij verder liet lopen op die weg naar Bourail, en dat Hij deze kleine zwarte man in een witte auto naar mij had toegestuurd om mij mee te nemen, juist toen ik weinig hoop had dat ik ooit de juiste weg zou vinden - in het leven.

Philippe Lauber woont in Marseille.

De handleiding

Arletta Lombardo

Ik heb een tik: Dingen opknappen, opnieuw gebruiken, schoonmaken of mooier maken. Op een dag deed ik een kast open waar een hele stapel kussens in lag; ik had ze daar neergelegd tot ik een keer de geest zou krijgen om ze op te knappen. Sommige slopen waren vies, andere ontbraken, andere kussens waren helemaal platgelegen. Ik pakte m'n tormentele en schaar en ging aan de slag. Na alle lappen goed gewassen en gestreken te hebben, ging ik achter de naaimachine zitten om ze weer aan elkaar te naaien.

Het leek allemaal zo gemakkelijk en vlot te doen. Maar de naaimachine liep stroef, elke steek leek moeite te kosten. Ik wist niet veel van naaimachines, dus gokte ik dat de onderdelen wat geolief moest worden. Toen dat niet hielp, dacht ik dat de naald misschien te groot was, want de draad brak steeds. Dus verwisselde ik de naald. Toen kreeg ik allemaal knopen bij het voetje. Ik deed het voetje omhoog en knipte de knopen weg. Dit herhaalde zich een paar keer en mijn geduld was zo goed als uitgeput toen ik zag dat het spoeltje er niet goed op zat. Toen ik dacht dat het wel goed zat, viel het op de grond en kon ik weer een paar meter garen opwinden.

Als niks meer helpt, raadpleeg dan de handleiding - en dat deed ik. Net toen alles weer in orde leek, zag ik dat er onder de stof ook allemaal knopen garen zaten. In de handleiding werd er gewezen op een klein handelkje bij het spoeltje dat ik nog niet gebruikt had. Toen ik dat handelkje had omgezet, liep de machine prima.

Ik leunde achterover en bedacht me hoezeer het leven als deze ervaring is. Een doel voor ogen, maar lukrake pogingen en tevergeefse moeite. Iemand schreef eens het volgende:

*Met klakkeloze en ongeduldige handen
Verwarren wij 's Heren plannen;
En roepen wij gekweld, zegt Hij:
Zwijg, terwijl ik de knoop losmaak.*

De jonge Joseph raakte na het eerste visioen soms ook gefrustreerd, tot hij leerde de dingen op de manier van de Heer te doen. Hij zegt: "Ik [beging] dikwijls veel dwaze fouten, en toonde de zwakheid der jeugd (...) Tengevolge daarvan voelde ik mij dikwijls schuldig om mijn zwakheid en onvolmaaktheden" (JS-G 28-29).

Vaak zijn het de onopvallende zaken, die volgens ons geen reden tot bekering zijn, die onrust of misschien zelfs ongelukkigheid veroorzaken. Soms betrappen we onszelf op een schuldbewust "ik weet dat ik het zou moeten". Het is echt belangrijk dat we 100% huisonderwijs of huisbezoek doen, dat we vergeven, dat we een volkomen betrouwbaar of voorbereide leerkracht zijn, dat we uit naastenliefde dienen, dat we woord houden, dat we valse trots weren, dat we regelmatig naar de tempel gaan - dat we alle geboden onderhouden.

Nephi mopperde niet toen van hem iets gevraagd werd wat "hard is". "Ik zal heen gaan en doen, wat de Here heeft bevolen, want ik weet, dat de Here geen geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen, wat Hij hun gebied" (1 Ne. 3:7).

Christus leerde: "Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here! zal ingaan in het koninkrijk der hemelen; maar die daan doet de wil Mijns Vaders, Die in de hemel is" (3 Ne. 14:21). We peinen en bidden over onze problemen, maar in onze bekering hebben we misschien niet lang genoeg de wil van de Heer proberen te doen. Vaak lezen we de Schriften niet, onze

persoonlijke handleiding. We begrijpen de wet niet waardoor we gezegend zouden worden, als we er gehoorzaam aan waren. In de bergrede in het Boek van Mormon wijst Christus ons de weg naar geluk en volmaking. "Daarom zou Ik willen, dat gij volmaakt zoudt zijn, gelijk Ik, of uw Vader, Die in de hemel is, volmaakt is" (3 Ne. 12:48).

Ouderling Joseph Fielding Smith onderwees: "Onze Vader in de hemel is oneindig; Hij is volmaakt; Hij beschikt over alle kennis en wijsheid. Hij is echter niet bezorgd om zijn eigen wijsheid en volmaaktheid, maar verheugt zich over het feit dat de kinderen die Hem in alle dingen gehoorzamen en tot het einde toe volharden, aan Hem gelijk worden (...) en straks in alle volmaaktheid over dezelfde eigenschappen [...] beschikken die de Vader en de Zoon nu bezitten (*De leer tot zaligmaking*, deel 2, blz. 40).

Wij zijn simpele zielen die soms afwaken. Maar door de Heilige Geest kunnen we de beloofde zegeningen ontvangen. Onze leiders en onze standaardwerken, de geschriften van de profeten, de publicaties van de kerk en de elektronische media brengen het woord van de Heer tot ons.

Wij zijn een gezegend volk. Bruce R. McConkie heeft geschreven: "We beginnen er vandaag mee de geboden te onderhouden, en morgen onderhouden wij er meer, en zo gaan wij van genade tot genade, zoals het beklimmen van een trap; en zo verbeteren en vervolmaken we onze ziel" (1976 *Devotional Speeches of the Year*, [Brigham Young University Press, 1977], blz. 400).

Arletta Lombardo is de vrouw van de president van het Zendinggebied Milaan Italië.

De Leer en Verbonden en kerkgeschiedenis

Leidraad bij schriftstudie

Nader tot de Heer

Nadert tot Mij, en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig, en gij zult Mij vinden; bidt, en gij zult ontvangen; klopt, en u zal worden opengedaan" (LV 88:63).

- Kweek een gevoel van aanbidding aan, van meer over het evangelie willen leren, van anderen willen opbouwen tijdens vergaderingen van de kerk. Bid steeds in uw hart voor de sprekers, voor de leerkrachten en voor uzelf.
- Nader tot de Heer door te vasten.
- Laat gewijde muziek u helpen om dichter tot de Heer te naderen en uw stemming en gedachten te beheersen.
- Getuig van de waarheden die u leert en onderwijs ze aan anderen, vooral aan uw gezin.
- Vertel anderen over geestelijke ervaringen.
- Uit vaak oprechte liefde aan God en anderen, vooral aan uw gezinsleden.

"Het Boek van Mormon brengt mensen tot Christus. De Leer en Verbonden brengt de mens tot Christus' koninkrijk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ...

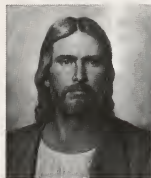
"Het Boek van Mormon is de 'hoeksteen' van onze godsdienst, en de Leer en Verbonden, met zijn openbaringen, de sluitsteen. De Heer heeft zijn goedkeurende zegel aan zowel de hoeksteen als de sluitsteen gehecht" (*De Ster*, juli 1987, blz. 77).

"Onderzoek deze geboden, want ze zijn waar en betrouwbaar, en de profetieën en beloften, die er in zijn vervat, zullen alle worden vervuld" (LV 1:37).

"De heilige Schriften zijn voor uw onderricht door Mij gegeven; en de macht van Mijn Geest maakt alle dingen levend" (LV 33:16).

- Sluit heilige verbonden en leef deze na. Ontvang alle verlossende verordeningen. Hernieuw uw verbonden door het avondmaal.
- Vertrouw op het gezag van het priesterschap en zijn macht om anderen tot zegen te zijn.
- Ga regelmatig naar de tempel en overpeins uw verbonden en de waarheden die u leert.
- Bestudeer vaak de woorden van de hedendaagse profeten die tijdens de algemene conferenties worden gegeven en grijp steeds hiernaar terug (zie de januari- en julinummers van *De Ster*).
- Doe dat waarvan u weet dat het goed is en bekeer u van uw zonden, opdat u het gezelschap van de Heilige Geest waardig bent.

Zondagsschool

Aanbevolen
leesschema
voor de Leer en
Verbonden

*"En nu, na de vele
getuigenissen, die van
Hem zijn gegeven, is
dit het allerlaatste, dat
wij van Hem geven:
Dat Hij leeft!*

*"Want wij zagen Hem,
namelijk ter rechter-
hand Gods; en wij
hoorden de stem, die
getuigenis gaf, dat Hij
de Eniggeborene des
Vaders is -*

*"Dat door Hem, en in
Hem, en uit Hem de
werelden worden en
worden geschapen, en
dat de bewoners er van
Gode gewonnen zonen
en dochteren zijn"
(LV 76:22-24).*

Bestudeer de
Schriften

*"Ik zeg u, dat gij uw tijd
moet wijden aan het
bestuderen der Schriften"
(LV 26:1).*

Les 1
Alma 22:16
Alma 26:21-22
Alma 34:18-27
1 Nephi 11:25
Johannes 13:34-35
Johannes 15:26
LV 5:24-28
LV 19:31
LV 25:12
LV 50:21-22
Mozes 6:58-60

Les 2
Joseph Smith-
Geschiedenis 1-26

Les 3
LV 1

Les 4
LV 2-3, 5-6, 8-10

Les 5
LV 4, 11-16

Les 6
LV 17-19

Les 7
LV 20-22

Les 8
LV 23-28

Les 9
LV 29-36

Les 10
LV 37-41

Les 11
LV 42

Les 12
LV 43-45, 133

Les 13
LV 46-50

Les 14
LV 51-56

Les 15
LV 57-62

Les 16
LV 63-65

Les 17
LV 66-70

Les 18
LV 7, 71-75, 77

Les 19
LV 76, 137

Les 20
LV 78-83, 104

Les 21
LV 84-85

Les 22
LV 86-88

Les 23
LV 89-92

Les 24
LV 93-96

Les 25
LV 97-101, 134

Les 26
LV 103, 105-6

Les 27
LV 102, 107-8

Les 28
LV 109-110

Les 29
LV 111-120

Les 30
LV 121-123

Les 31
LV 124

Les 32
LV 125-128

Les 33
LV 129-131
Artikelen des
geloofs

Les 34
LV 132

Les 35
LV 135
*Mijn koninkrijk
zal voortgaan,*
hoofdstuk 1-2

Les 36
LV 136
*Mijn koninkrijk
zal voortgaan,*
hoofdstuk 3-6

Les 37
LV Officiële
verklaring nr. 1;
*Mijn koninkrijk
zal voortgaan,*
hoofdstuk 7-9

Les 38
LV 138
*Mijn koninkrijk
zal voortgaan,*
hoofdstuk 10-11

Les 39
*Mijn koninkrijk
zal voortgaan,*
hoofdstuk 12-14

Les 40
*Mijn koninkrijk
zal voortgaan,*
hoofdstuk 15-16

Les 41
*Mijn koninkrijk
zal voortgaan,*
hoofdstuk 17-19

Les 42
LV Officiële
verklaring nr. 2;
*Mijn koninkrijk
zal voortgaan,*
hoofdstuk 20-21;
Supplement bij
*Mijn koninkrijk
zal voortgaan*

Les 43
*Mijn koninkrijk
zal voortgaan,*
hoofdstuk 22

Les 44
Plaatselijke
kerkgeschiedenis

- Geestelijke kennis doet u vooral op door zelf te studeren, individueel en met uw gezin, naast wat u elke week in de kerk leert.
- Maak er een persoonlijke en gezinsgewoonte van om elke dag de Schriften te bestuderen.
- Lees de Schriften op een rustige plaats.
- Lees de Schriften nauwkeuriger dan u ander materiaal zou lezen.
- Verlang ernaar de wil van de Heer te kennen.
- Bid voortdurend om hulp van de Heilige Geest om de Schriften te begrijpen.
- Oefen geloof in het feit dat de Heer tot u zal spreken door de Heilige Geest terwijl u leest.
- Geef gehoor aan de gevoelens van inspiratie en persoonlijke openbaring die uw Hemelse Vader u door de Heilige Geest geeft.
- Overpeins teksten en lees er enkele hardop.
- Leg een systeem aan voor het onderstrepen en naar elkaar laten verwijzen van teksten.
- Gebruik uw standaardwerken bij alle kerkvergaderingen, ook de erediensten en de leidersvergaderingen.

Succesvol huisonderwijs

Onlangs ontving de redactie van Church News een brief waarin een lezer enkele belangrijke observaties deed over zijn huisonderwijzer. Zijn opmerkingen zijn het herhalen waard.

In de ingezonden brief zegt de schrijver:

"De regelmaat waarmee mijn huisonderwijzer elke maand komt, doet meer dan alle troostende of opbeurende woorden, van hem of van wie dan ook.

"Ik ging me afvragen waarom ik zo dacht.

"In de eerste plaats belt hij elke maand op om een afspraak te maken. Ik weet dus precies wanneer ik hem kan verwachten.

"In de tweede plaats komt hij altijd voorbereid. Zijn opgewekte begroeting en een les of gedachte stimuleert mijn denken en voedt mij geestelijk. Hij vraagt mij iemand aan te wijzen om een gebed uit te spreken als onderdeel van het bezoek. Tenslotte zorgt hij ervoor dat het bezoek lang genoeg is, maar niet zo lang dat het positieve effect verloren gaat. Hij laat ook altijd bemoedigende woorden achter voor de komende dagen. Ik blijf achter met stof tot nadenken en reden tot hoop dat er misschien toch een sprankje naastenliefde in dit leven is."

Hoewel de briefschrijver de naam van de huisonderwijzer niet noemt, beschreef hij hem als een dienstknecht van God die duidelijk de geest van zijn roeping begrepen had.

Uit deze warme, oprechte brief kunnen we enkele elementen van succesvol huisonderwijs destilleren.

REGELMAAT - De briefschrijver zegt dat de regelmaat waarmee zijn huisonderwijzer zijn roeping vervult, evenveel indruk maakt als de overige onderdelen van het bezoek. Huisonderwijs kan nooit succesvol zijn als het maar sporadisch wordt gedaan.

BETROUWBAARHEID - De huisonderwijzers moeten zich aan de gemaakte afspraak houden. Als het gezin heeft toegezegd hen op een bepaalde tijd te verwachten, is het erg onbeleefd om niet te verschijnen.

VOORBEREIDING - Zorgvuldige voorbereiding verheft de les tot een geestelijk hoogtepunt, waardoor het gezin verkwikt en geestelijk gevoed achterblijft.

GEBED - Huisonderwijs wordt altijd voorafgegaan door gebed. De huisonderwijzers bidden altijd samen ter voorbereiding op hun bezoek. Dan, als het gezinshoofd dit toestaat, wordt er een gebed uitgesproken als onderdeel van het bezoek. Het gezinshoofd nodigd iemand hiertoe uit.

TIMING - De briefschrijver brengt het treffend onder woorden: "... lang genoeg, maar niet zo lang dat het positieve effect verloren gaat." De huisonderwijzers moeten altijd consideratie hebben voor de mogelijk beperkte tijd van gezinsleden. Alleen als er behoefte aan is, wordt de duur van het bezoek verlengd.

AANMOEDIGING - Dit is beslist wat de Heer bedoelde toen Hij zei dat de leraars die de leden bezoeken "... over de leden der kerk [moeten] waken, en met hen zijn en hen sterken" (LV 20:53). De huisonderwijzers die bemoedigende woorden achterlaten, worden de volgende keer altijd graag teruggezien.

NAASTENLIEFDE - Dit wordt meestal omschreven als de reine liefde van Christus, en trouwe huisonderwijzers, als vertegenwoordigers van de Heiland, moeten deze liefdevolle zorg uitstralen als zij hun bezoeken afleggen. Als zij met ware naastenliefde dienen, zullen hun inspanningen vreugde scheppen, voor henzelf en voor hen die zij bezoeken.

Rest nog een ding dat er over succesvol huisonderwijs gezegd moet worden. In de woorden van de briefschrijver: "Misschien is het niet zozeer hoe mijn huisonderwijzer zijn taak vervult, maar het feit dat hij op die manier een voorbeeld is van eeuwige waarheden." Succesvol huisonderwijs is inderdaad bouwen aan de eeuwigheid.

Mededelingen

Het kan nog!

Tot 31 december kunt u meedoen aan de Europese literaire wedstrijd 1988.

Inzendingen opsturen naar het Kerkelijk vertaalbureau, postbus 224, 3430 AE Nieuwegein, Nederland, onder vermelding van de desbetreffende categorie.

Iets voor u ...?

Jaarvoorraad In de Wijk Den Haag is onlangs een succesvolle informatieochtend over de jaarvoorraad georganiseerd. Voor een verslag zie blz. 6 van dit nummer van *Kerknieuws*.
Informatie: Mike Beute, tel. (09-31)/(0)70-253241.

Overlijden Ook in de Wijk Den Haag georganiseerd: een informatieavond over het regelen van begrafenis, het wat en waarom van een codicil enz. Kennis die voor iedereen belangrijk is.
Informatie: Martijn Huffnagel, tel. (09-31)/(0)70-210676.

Familiegeschiedenis In de Gemeente Brugge is onlangs een informatieavond gehouden over het software programma "Personal Ancestral File", waarmee men op de pc zijn familiegeschiedenis kan ordenen.
Informatie: Maarten van Wamelen, tel. (09-32)/(0)50-781950.

Huisbezoek In de Ring Den Haag is voor de eerste maal een 'Huisbezoekseminar' gehouden, waarbij aan de hand van sketches en toespraken de problemen en mogelijke oplossingen van obstakels bij huisbezoek werden belicht.
Informatie: Herma Friedrichs, tel. (09-31)/(0)10-4511570

Voor de mediatheek

Diaklankbeeld:
Christus in Amerika
Cat.nr. VV OF 4189 DU
Prijs: NLG 15,40/BEF 280

In deze nieuwe versie van 'Christus in Amerika' worden oude Indiaanse en Polynesische legenden vergeleken met het verslag van Christus' bezoek aan Amerika, dat in het Boek van

Mormon te lezen is. De kijker wordt aangespoord het boek te lezen en zelf tot de overtuiging te komen dat het een getuige van Jezus Christus is.

Diaklankbeeld:
Het Melchizedeks-priesterschapsquorum
Cat.nr. VV OF 3492 DU
Prijs: NLG 15,40/BEF 280

Dit diaklankbeeld laat zien hoe de broederschap in een quorum versterkt kan worden door christelijk dienstbetoon. Door gebed en schriftstudie kan de moed en

het geloof opgebracht worden om barrières te overwinnen en het MP-quorum een middel te laten worden om mensen te bereiken en te helpen.

Mijlpaal in tempelwerk: 100 miljoen begiftigingen

De afdeling tempelwerk van de kerk heeft berekend dat de kerk midden augustus een mijlpaal bereikt heeft: 100 miljoen begiftigingen voor overleden voorouders. Hoewel deze 100 miljoen slechts een klein deel is van de aardse menselijke familie van naar schatting 75 miljard mensen, is het bereiken van deze mijlpaal toch reden voor optimisme, zo meent ouderling Wm. Grant Bangerter van het presidium van het Eerste Quorum der Zeventig en hoofd van de afdeling tempelwerk. Met name het feit dat tweederde van dit totaal in de afgelopen achttien jaar bereikt is, laat zien dat de kerk snel vooruitgang boekt met betrekking tot haar zending voor de overledenen. Ouderling Bangerter schat dat de kerk vijftien jaar nodig zal hebben om het tweede 100 miljoen te bereiken. "Maar," voegt hij nadrukkelijk toe, "tempelwerk is geen kwestie van cijfertjes. Wij verrichten tempelwerk omdat de achterliggende filosofie een realiteit is, omdat het hen die erbij betrokken zijn, tot zegen is. Iedereen moet door de tempel gaan om alle zegeningen van het eeuwige leven te kunnen verkrijgen."

Ring vast voor daklozen

De Ring Fort Collins Colorado heeft door een vastenactie \$6.300,- bijeengebracht. Het geld is geschonken aan de katholieke organisatie Catholic Community Services/Northern, die een tehuis voor daklozen laat bouwen. De ring nodigde ook andere gods-dienstige groeperingen uit om aan de vastenactie deel te nemen. De ring zelf heeft \$4.800 opgebracht, de andere kerken \$ 1.500,-.

Expositie trekt 1500 mensen

Hoewel er in Brest maar tien leden wonen, trok een expositie van de kerk over familiegeschiedenis aldaar maar liefst 1500 bezoekers. Vanuit het gemeentehuis waren de bewoners van Brest en omliggende dorpen uitgenodigd de expositie bij te wonen. De zendingen en leden fungeerden als gids en beantwoordden vragen.

Kerk op kabel

In september j.l. is in Amerika het kabeltelevisienet VISN (Vision Interfaith Satellite Network - 'Vision' interconfessioneel satellietnetwerk) van start gegaan, dat gesponsord wordt door achttien kerken, waaronder De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. VISN brengt 'norbewuste' programma's vanuit verschillende religieuze achtergronden, met nadruk op geloof in God. Ruim 18.4 miljoen mensen hadden zich als abonnee ingeschreven, het hoogste aantal ooit voor een beginnende omroep. De kerk zal vooralsnog bestaande producties uitzenden.

Ouders maken zich sterk tegen drugs

Veel leden van de Ring Raleigh North Carolina zijn lid van de organisatie "Parents Against Destructive Drugs (PADD)" (Ouders tegen verwoestende drugs). PADD is in het leven geroepen om ouders te helpen door programma's en methoden te ontwikkelen die gericht zijn op voorkoming van druggebruik door jongeren. De organisatie wil invloed uitoefenen door presentaties op scholen, workshops voor ouders, algemene voorlichting en politieke campagnes.

Kerk wint Emmy-award

Na vorig jaar een 'Emmy award' te hebben gewonnen voor de 'Homefront Junior' tv-spot 'The Practice' (De oefening), heeft de kerk dit jaar weer deze onderscheiding gewonnen, ditmaal met de spot 'Braces and Glasses' (Een beugel en een bril). De 'Homefront' serie wordt gesponsord door de afdeling zendingswerk van de kerk en geproduceerd door Bonneville Media Communications. De serie wordt in het kader van algemene dienstverlening over heel Amerika uitgezonden (in Nederland vergelijkbaar met Postbus 51) en tracht positieve oplossingen voor maatschappelijke problemen aan te geven.

'Braces and Glasses' gaat over een jong meisje dat voor het eerst met een beugel in de mond naar school gaat, en een jongen die met een muziekkapel probeert te repeteren zonder zijn bril te dragen. De slotzin is: Het is niet wat je niet bent, maar wat je wel bent - jezelf zijn is fantastisch!" Stephen B. Allen van de afdeling zendingswerk, ziet de toekenning van de prijs als een teken "dat we doorkomen".

De zendelingenpagina's

In deze Zendelingenpagina's een verslag van Philip Riem uit de Wijk Den Haag, die in het Zendingengebied Amsterdam Nederland werkzaam is, en Tineke van der Bijl uit de Wijk Groningen, die momenteel een zending vervult in het Zendingengebied Leeds Engeland.

Philip Riem

Als iemand mij twee jaar geleden verteld had dat ik op zending zou gaan, had ik hem medelijdend aangekeken. Maar in twee jaar kan er veel veranderen. Ik verhuisde naar Den Haag, kwam daar opnieuw in contact met de zendelingen en die hebben mij weer actief gekregen. Ze gebruikten het voorwendsel dat er een 'groentje' was die de lessen moest oefenen. Zo hebben ze het besef dat dit de ware kerk was, weer bij mij wakker gemaakt.

En ja, de kennis van het ware evangelie vond ik zo geweldig, dat ik dat ook aan anderen wilde vertellen en toen is de bal aan het rollen gegaan. Papieren invullen, naar de dokter, naar de tandarts, papieren opsturen, naar de tempel, inkopen doen en wachten, wachten, wachten op de oproep.

En op een goede dag kwam die. Met grote spanning de enveloppe geopend, en daar las ik dat ik in ons eigen land op zending zou gaan.

Op 11 mei 1988 meldde ik me op het zendingshuis in Hilversum, waar ik te horen kreeg dat mijn eerste stad Antwerpen zou zijn. Dus toch naar het buitenland.

En nu zit ik in Antwerpen. Een hele mooie stad. Je moet alleen oppassen dat je als Nederlander hier niet in de maling genomen wordt! Ik voel me wel thuis. De Antwerpse gemeente is een hele fijne gemeenschap, bij de diensten zijn er ongeveer 110 mensen aanwezig en deze mensen, leden en niet-leden, doen hun best om er een fijne ochtend van te maken, wat ook elke keer lukt.

Het fijnste vind ik dat de leden, ondanks een eeuwenoude geloofstraditie, toch stevig in hun 'mormonenschoenen' staan. De leden zijn ook bereid om zendingswerk te doen en dat is ook nodig, want met de hulp van de leden gaat het werk veel beter en veel sneller.

Antwerpen is een stad met een rijke geschiedenis. Stille getuigen hiervan zijn de vele oude gebouwen en museums,

die veel over de stad vertellen. De bekendste zijn denk ik wel de kathedraal, de St. Pauluskerk, en het Rubenshuis. Dit laatste is het huis van de schilder Rubens, die in Antwerpen grote bekendheid geniet. Zijn schilderijen zijn hier overal te zien. Natuurlijk is er nog meer te zien in Antwerpen, maar dan zou dit

artikel te lang worden. De Antwerpenaren zijn over het algemeen zeer gastvrij en vriendelijk, altijd bereid om te helpen als dat nodig mocht zijn.

Je leert erg veel op zending. Niet alleen over je eigen geloof, maar ook over een heleboel andere zaken. Dat is natuurlijk uitstekend voor je verdere leven en alles wat ik leer, versterkt mijn getuigenis. Ik ben nog maar kort op zending, maar mijn getuigenis is vele malen groter dan voor ik op zending ging. Natuurlijk zijn er ook minder leuke dingen, maar voor alle problemen die ik tot nu toe tegen ben gekomen, had ik alleen maar aanpassingsvermogen nodig, en dan was het probleem snel opgelost.

Helaas lossen niet alle problemen zich zo gemakkelijk op. Als een onderzoeker ineens geen zin meer heeft om verder te gaan, is dat niet gemakkelijk, maar dan zit er niks anders op dan om zelf wel verder te gaan. En de positieve ervaringen wegen zeker tegen de minder positieve op.

Het is niet gemakkelijk om 24 uur per dag zending te zijn, maar ik heb geen spijt van mijn beslissing om de Heer twee jaar te dienen en de mensen over dit belangrijke werk te vertellen.

*Je leert erg veel op zending.
Niet alleen over je eigen geloof,
maar ook over een heleboel andere
zaken. Alles wat ik leer, versterkt
mijn getuigenis.*

Tineke van der Bijl

Het was voor mij, zoals waarschijnlijk voor de meesten van ons, een moeilijke beslissing om op zending te gaan, maar toen de knoop eenmaal doorgehakt was en ik zeker wist dat dat hetgene was wat mijn Hemelse Vader wilde dat ik zou doen, heb ik mij met veel enthousiasme op de voorbereidingen geworpen.

11 februari 1988 is een dag die ik nooit zal vergeten. Als je daar hoog in de lucht vliegt en weet dat het nu écht begonnen is, dat is een geweldig gevoel; en als je dan beneden je de contouren van het land ontwaart waar je de komende anderhalf jaar door zult brengen, dan is het gevoel van opwindend nauwelijks te bedwingen!

De drie weken in de 'MTC' waren iets heel bijzonders. In onze groep waren er 29 zendelingen uit maar liefst elf landen. Het was verbazingwekkend om te zien hoe snel die groep een hechte eenheid werd en we elkaar als goede oude vrienden gingen beschouwen. Ik denk dat vooral het feit dat we allemaal zeer bewust naar hetzelfde doel toewerkten, daartoe bijgedragen heeft, en natuurlijk de invloed van de Heilige Geest, die in de lessen en vergaderingen altijd zeer sterk aanwezig was.

De drie weken vlogen om en op dinsdag 1 maart 1988 werden we op de trein gezet naar Leeds. Het Zendingsgebied Leeds Engeland beslaat het noorden van Engeland, een gebied met veel industrie, armoede en werkloosheid. Men spreekt hier over "the North and South divide", wat erop neerkomt dat het geld en de banen in het zuiden van Engeland zitten. De mensen hier kunnen het zich ook niet veroorloven om naar het zuiden te verhuizen, omdat de woonlasten en kosten van levensonderhoud daar veel duurder zijn.

Met al zijn armoede is dit gebied wel een van de mooiste streken van Engeland; de Yorkshire Moors en Dales zijn beroemd (het land van James Herriott!). Heel Yorkshire heeft een rijke geschiedenis, maar ook in het noorden, het grensgebied met Schotland, zijn veel historische monumenten, kastelen en fantastische landschappen te bewonderen.

Mijn eerste werkgebied was Hull, een havenstad waarvandaan elke dag boten naar Rotterdam vertrekken. Zes maanden heb ik daar gewerkt, en het waren fantastische maanden. In het begin heb je zò veel te leren, je voelt je net een kind dat moet leren lopen. Maar na verloop van tijd kun je bij jezelf wel degelijk vooruitgang constateren.

Als je zo langs de deuren gaat, raak je met heel wat mensen in gesprek; je leert al gauw om van ze te houden. Wat de levensomstandigheden ook zijn, als puntje bij paaltje komt, hebben we allemaal dezelfde vragen, behoeften en verlangens; hoe meer je met mensen praat, hoe duidelijker het wordt dat het evangelie de oplossing biedt voor alle problemen en voorziet in alle behoeften die we diep in ons hart hebben. Ik heb heel vaak bij mensen in de

huiskamer gezeten, met de zekerheid dat het evangelie het antwoord geeft op de vragen waar ze mee worstelen.

Het is fantastisch om het evangelie te kunnen doorgeven en je getuigenis met anderen te kunnen delen. Wat je dan voelt is echte vreugde. Het is verbazend om te zien hoe je in bepaalde situaties precies weet wat je moet zeggen, en om te voelen dat je collega en jij volmaakt samenwerken en elkaar aanvullen. Dat zijn de momenten dat je het duidelijkst de hulp en leiding van onze Hemelse Vader voelt - een hulp waar je absoluut niet buiten kunt!

Momenteel werk ik in m'n tweede gebied, Newcastle-upon-Tyne, helemaal in het noorden van Engeland; het land van de zg. "Geordies," waar men een heel eigen taal spreekt, het Geordie - en als rasechte Friezin voel ik mij hier uiteraard meteen thuis! Newcastle is een schitterende grote stad. De mensen zijn erg vriendelijk en hartelijk, en dat maakt het werk een stuk aangeneramer.

Al met al kan ik zeggen dat ik razend enthousiast ben over mijn zending. Natuurlijk heb je soms te maken met zere voeten, kouwe tenen, plensbuien, onbeleeftde mensen, vermoeidheid, het hoort er allemaal bij. Maar een zending is een fantastische ervaring en ik ben enorm blij en dankbaar dat ik dit mee mag maken. Ik ben vooral dankbaar voor de geweldige mensen in mijn thuiswijk die het mogelijk gemaakt hebben dat ik op zending kon gaan. Nu ik hier ben vraag ik me af waarom het zo'n moeilijke beslissing was om te gaan. Je denkt dat je dingen opoffert, maar dat is niet waar. Het is een voorrecht en een zegen om op zending te kunnen gaan. Tegen iedereen die ook maar enigszins de kans heeft om een zending te vervullen, kan ik maar één ding zeggen: GA! Het is de kans van je leven.

Zendingswerk

In het zendingsveld

Valentin Arts
England Coventry Mission
4 Cophall House, Station Square
Coventry, West Midland
England CV1 2PP

Pieter Paul van Bekk
England Leeds Mission
Technocentre, Station Road
Horsforth, Leeds
Yorkshire
England LS18 5BJ

Daniël Beijering
England London South Mission
484 London Road
Mitcham, Surrey
England CR4 4ED

Tineke van der Bijl
England Leeds Mission
Technocentre, Station Road
Horsforth, Leeds
Yorkshire
England LS18 5BJ

Joep Boom
England Leeds Mission
Technocentre, Station Road
Horsforth, Leeds
Yorkshire
England LS18 5BJ

Hellen Bouwman
Washington D.C. North Mission
12520 Prosperity Drive
Silver Spring, Maryland 20904
U.S.A.

Martin Broekzitter
England London South Mission
484 London Road
Mitcham, Surrey
England CR4 4ED

Ruud den Brouwer
New York New York Mission
55 Northern Blv, suite 206
Great Neck, New York 11021
U.S.A.

Lex de Bruijn
England Leeds Mission
Technocentre, Station Road
Horsforth, Leeds
Yorkshire
England LS18 5BJ

Erwin Decker
England London South Mission
484 London Road
Mitcham, Surrey
England CR4 4ED

Hans Donker
England London Mission
64-68 Exhibition Road
London
England
SW 7 2PA

Mauricio Fuenzalida
Mission Belge de Bruxelles
Brand Whitlock Blv 87
1040 Brussel
België

Dorthe Iversholt
England Coventry Mission
4 Cophall House, Station Square
Coventry
West Midland
England CV1 2PP

Jim Jansen
England London South Mission
484 London Road
Mitcham, Surrey
England CR4 4ED

Michael Jansen
England Bristol Mission
Southfield House
2 Southfield Road
Westbury on Trym, Bristol
England BS9 3BH

Hans Jobst
Canada Toronto Mission
338 Queen Street, suite 214
Brampton, Ontario L6V 1C5
Canada

Arno Karszen
England London South Mission
484 London Road
Mitcham, Surrey
England CR4 4ED

Katrien Lombaert
Mission Suisse de Genève
Chemin William-Barby 8
CH-1292 Chambesey (GE)
Zwitserland

Frank Oddens
England Bristol Mission
Southfield House, 2 Southfield Road
Westbury on Trym, Bristol
England BS9 3BH

Philip Riem
Zendingsgebied Amsterdam Nederland
Noordse Bosje 16
1211 BG HILVERSUM
Nederland

Anneke van Til
Zendingsgebied Amsterdam Nederland
Noordse Bosje 16
1211 BG HILVERSUM
Nederland

Monique van der Vooren
Zürich-Mission, Schweiz
Pilatusstrasse 11
CH 8032 Zürich
Zwitserland

*Indien er een adres ontbreekt cq verkeerd vermeld staat,
a.u.b. bericht aan het Kerkelijk vertaalbureau,
postbus 224, 3430 AE Nieuwegein, Nederland*

FREDDY

Dianne Holmes Despain

De herinnering aan een heel bijzonder kerstcadeautje dat ik tien jaar geleden kreeg, verwarmt m'n hart nog steeds.

Ik had het geluk vrijwilligerswerk te mogen doen in een tehuis voor geestelijk gehandicapte kinderen; ik hielp de kinderen o.a. bij hun dagelijkse bezigheden, gaf muzieklas, las de kinderen voor en probeerde een zinvolle invulling aan hun vrije tijd te geven. Ik leerde hen steeds beter kennen en van hen houden en daarom besef-

te ik dat een belangrijk onderdeel nooit aan bod gekomen was; dit besef ontwaakte toen ik het evangelie begon te onderwijzen aan de ontvankelijkste en leergierigste groep leerlingen die ik ooit gekend heb.

Mijn acht leerlingen, van acht tot zestien jaar, wilden zo graag alles over Jezus

FREDDY

was de aanstoker van elke ordeverstoring. Mijn geduld raakte op en ik begon er toch serieus over te denken om Freddy uit mijn klas te verwijderen.

Christus leren dat ik hun enthousiasme maar moeilijk in de hand kon houden. Er ging een nieuwe wereld voor hen open, en ondanks het grote verschil in leercapaciteiten, staken ze veel op en leerden ze antwoord te geven, elk op zijn of haar eigen wijze. Er was slechts een uitzondering en dat was Freddy.

Freddy was veertien, weinig in ontwikkeling achtergebleven maar wel ernstig emotioneel gestoord. Zijn ouders hadden afstand van hem gedaan toen hij nog heel jong was, zoals met veel kinderen in het internaat het geval was, en buiten de mensen van het internaat schonk eigenlijk niemand aandacht aan hem. Daarom mocht Freddy in mijn les komen, al was hij ook de aanstoker van elke ordeverstoring die je maar bedenken kunt. Soms stond ik op het punt hem de klas uit te sturen, maar ik wist best dat afzondering niet de oplossing voor Freddy's problemen was en daarom vroeg ik het maar.

Het verontrustte me dat ik maar niet tot mijn onruststokertje door kon dringen. Alle anderen wisten wie en hoe Jezus Christus en onze Hemelse Vader waren, maar Freddy scheen zich daar voor af te sluiten. Het was mijn gewoonte iedere leerling elke week een voor hen begrijpelijke bijbeltekst te geven. De meeste kinderen konden niet

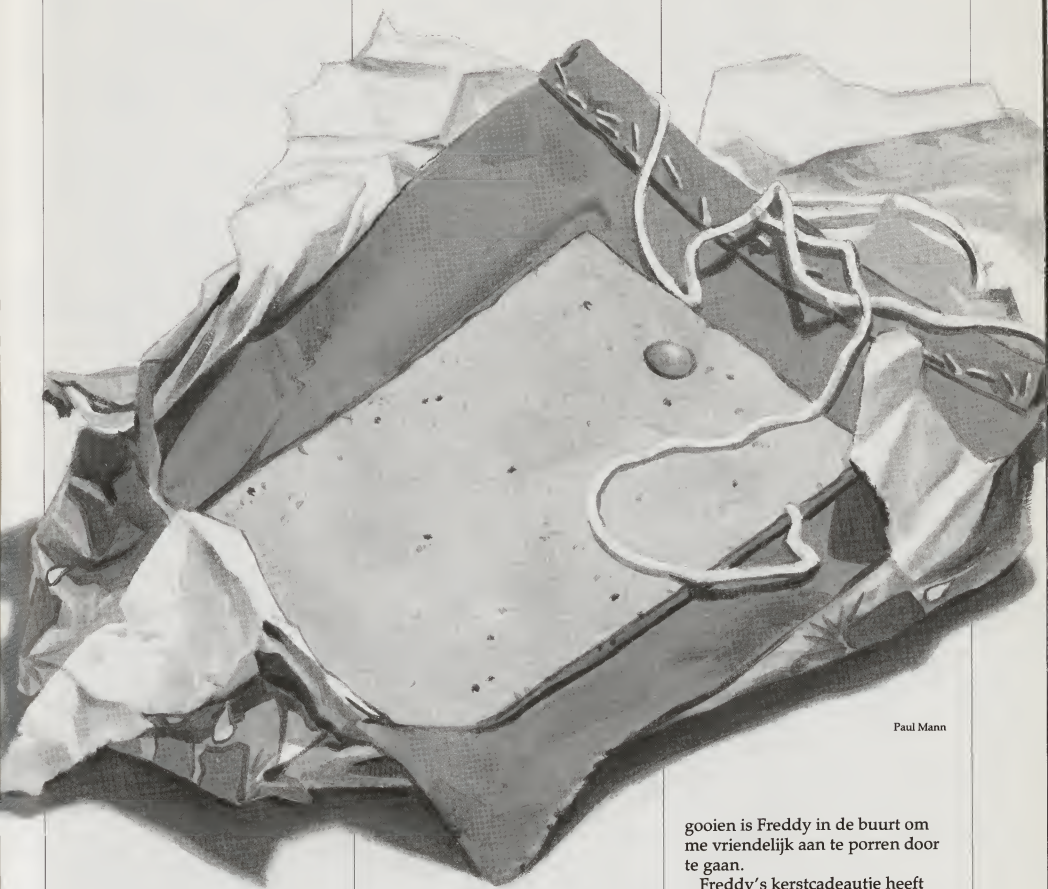
lezen en daarom gaf ik hen een afschrift van de tekst om die bij hun eigen spulletjes te zetten; dan konden ze er naar kijken of elke dag lezen als ze dat konden. Dikwijls liet ik hen een tekening maken die de tekst uit moest beelden en als ze niet konden tekenen verzor ik iets om te bekijken en zich de tekst te herinneren. De meeste kinderen hingen vers en tekening boven hun bed als visuele steun bij hun avondgebed, want dat was in mijn klas een vereiste. Telkens als ik Freddy zijn tekst gaf scheurde hij die voor mijn ogen in stukken. Dat was een probleem voor me, want ik wist dat Freddy niet zo ver in ontwikkeling achtergebleven was als de meeste klasgenoten maar hij vertikte het iets te leren; of kon hij het toch niet?

Om een oplossing voor Freddy's deugnietertijen te vinden paste ik verschillende creatieve tuchtmaatregelen toe, maar geen enkele deed hem wat. Soms kreeg ik zin hem eens flink door elkaar te schudden maar daar zou ik niets mee bereiken. Freddy was me duidelijk aan het testen, en ik voldeed niet. Mijn voorraad oplossingen raakte op, mijn geduld was dat al en ik begon er toch serieus over te denken om Freddy voorgoed uit mijn klas te verwijderen.

Het kerstfeest naderde en ik legde mijn kinderen de ware beteke-

nis van Kerstmis uit. Ze wilden alles weten en waren erg ontvankelijk. Behalve Freddy. Een tijd voor Kerstmis werd er een feestje georganiseerd; voor de staf, de vrijwilligers, de leerlingen, de ouders en voor iedereen die zin had om te komen.

Toen het feestje aan de gang was merkte ik dat Freddy er niet was. Ik ging op zoek en vond hem in zijn kamer; hij was moeizaam bezig zelf een pakje te maken; het zag er nogal gekreukt en verfromfaaid uit. Ik liet hem aan zijn werk en ging terug naar het feestje. Even daarna kwam Freddy naar me toe, gooide het pakje in mijn schoot en rende hard weg. Toen ik het openmaakte zag ik het prachtigste cadeautje dat ik ooit gekregen had. Het was een vodderig stukje grove stof, aan de bovenkant met de hand omgenaaid en in het midden zat een stuk kurk vastgeplakt. Het was bedoeld als wandversiering, de kurk in het midden diende voor het opprikken van de wekelijkse bijbeltekst. Ik hoorde dat Freddy er drie maanden aan gewerkt had en het ook helemaal zelf had ontworpen. Het was een werkje van liefde, opoffering, maar boven alles van geduld, want ik wist hoeveel moeite Freddy ervoor gedaan had. Ik besefte nu ook dat Freddy best wel begreep wat ik hem had geprobeerd bij te brengen, en dat hij

Paul Mann

het eigenlijk beter begreep dan ik.

Freddy woont nu bij onze Hemelse Vader, en ik ben er zeker van dat hij op enkele uitzonderingen na op aarde volkomen vergeten is. Zijn cadeautje hangt bij mij thuis aan de wand en zal dat altijd

blijven doen. Het is wat ouder geworden en ziet er nog wat havelozer uit, maar als ik er naar kijk zie ik Freddy weer voor me en ik denk terug aan zijn opoffering om mij de deugd van geduld bij te brengen. Als ik me gefrustreerd voel of als ik alles erbij neer wil

gooien is Freddy in de buurt om me vriendelijk aan te porren door te gaan.

Freddy's kerstcadeautje heeft mijn leven veranderd en de boodschap ervan ligt in mijn hart opgesloten. Ik ben enorm dankbaar dat ik dat kind als leermeester gehad heb. □

Dianne Holmes Despain is organisator in de zesde wijk van Indianapolis in de Ring Indianapolis Indiana.

„EN MORGEN KOM IK

Het kerstverhaal
in het Boek van Mormon

Gelukkig beschikken heiligen der laatste dagen niet alleen over de verslagen van de geboorte van Jezus in Matteüs en Lucas maar ook over het verslag in het Boek van Mormon. In Helaman en 3 Nephi staat het opmerkelijke verhaal over de tekenen die ten tijde van Jezus' geboorte in Judea in Amerika waargenomen werden; over de reacties van de mensen op die tekenen en over de stem die duidelijk tegen de profeet Nephi zei: „En morgen kom Ik in de wereld“.

IN DE WERELD“

„En in het zes en tachtigste jaar (. . .) kwam er een zekere Samuel, een Lamaniet, het land Zarahemla binnen, en begon tot het volk te prediken. En hij predikte vele dagen lang bekering tot het volk, en zij wierpen hand uit, en hij wilde naar zijn eigen land terugkeren. Maar ziet, de stem des Heren kwam tot hem, dat hij weer moest terugkeren, en alle dingen tot het volk profeteren, die ook in zijn hart zouden opkomen.

„En zij wilden niet toestaan, dat hij de stad zou binnengaan; daarom beklom hij de muur er van, strekte zijn hand uit, en riep met luider stemme, en profeteerde tot het volk alle dingen, die de Here hem in zijn hart gaf. (. . .)

„En ziet, hij zeide tot hen: Ziet, ik geef u een teken; want het zal nog vijf jaren duren, en ziet, dan komt de Zoon Gods om allen te verlossen, die in Zijn naam zullen geloven. En ziet, dit zal ik u geven als een teken ten tijde Zijner komst; want ziet, er zullen grote lichten aan de hemel zijn, zodat er in de nacht voor Zijn komst geen duisternis zal heersen, zodat het de mensen zal toeschijnen alsof het dag was.

„Daarom zullen er een dag, een nacht en een dag zijn, alsof die een dag waren en er geen nacht was; en dit zal u tot teken zijn; want gij zult van zonsopgang weten; daarom zal men met zekerheid weten dat er twee dagen en een nacht zullen zijn; niettemin zal de nacht niet donker zijn, en dit zal de nacht zijn voordat Hij wordt geboren.

„En ziet, er zal een nieuwe ster verrijzen, zoals gij er nimmer een hebt aanschouwd; en dit zal u

„Hef uw hoofd op en wees welgemoed; want zie, de tijd is nabij. (. . .) en morgen kom ik in de wereld.“

tevens tot een teken zijn.

„En ziet, dit is niet alles; er zullen vele tekenen en wonderen in de hemel zijn. (. . .)

„En een ieder, die in de Zoon van God zal geloven, zal het eeuwige leven hebben.

„En ziet, aldus heeft de Here mij door Zijn engel geboden, dat ik zou komen en u dit vertellen;

ja, Hij heeft geboden, dat ik deze dingen tot u zou profeteren; ja, Hij zeide tot mij: Roep tot dit volk; Bekeert u en bereidt de weg des Heren (. . .)

En eveneens, opdat gij van de komst van Jezus Christus zoudt kunnen weten, de Zoon van God, de Vader van hemel en aarde, de Schepper aller dingen sedert den beginne; en dat gij van de tekenen Zijner komst zoudt weten, opdat gij in Zijn naam zoudt geloven. En indien gij in Zijn naam gelooft, zult gij u bekeren van al uw zonden, opdat gij daardoor een vergeving van deze moogt ontvangen door Zijn verdiensten (. . .)

„En bij de aanvang van het twee en negentigste jaar begonnen de profetieën van de profeten steeds meer in vervulling te gaan; want er verschenen grotere tekenen en er werden grotere wonderen onder het volk gewrocht.

„Maar er waren enige die begonnen te zeggen, dat de tijd was verstreken voor het in vervulling gaan van de woorden, die door Samuel, de Lamaniet, waren gesproken.

„En zij begonnen zich ten koste van hun broederen te verblijden, en zeiden: Ziet, de tijd is verstreken, en de woorden van Samuel zijn niet vervuld; daarom zijn uw blijdschap en uw woorden hieromtrent tevergeefs geweest.

„En zij brachten het ganse land in beroering; en de mensen, die geloofden, begonnen zeer bedroefd te worden uit vrees, dat mogelijk het voorspelde niet zou geschieden.

„Maar ziet, zij zijn standvastig uit naar die dag en die nacht en die dag, die als een dag

zouden zijn, alsof er geen nacht was, zodat zij zouden kunnen weten, dat hun geloof niet tevergeefs was geweest.

„Nu werd er door de ongelovigen een dag bepaald, waarop allen, die in de overleveringen geloofden, zouden worden ter dood gebracht, tenzij het teken zou verschijnen, dat door Samuel, de profet, was gegeven.

„Toen Nephi, de zoon van Nephi, deze goddeloosheid van zijn volk bemerkte, was zijn hart bovenmate bedroefd. (. . .)

En de ganse dag riep hij de Here in vurig gebed aan; en ziet, de stem des Heren kwam tot hem en zeide:

„Hef uw hoofd op en wees verlangmoed; want zie, de tijd is nabij, en hedenavond zal het teken worden gegeven, en morgen kom Ik in de wereld om de wereld te tonen, dat Ik alles zal vervullen, wat Ik door Mijn heilige profeten heb doen spreken.

„Zie, Ik kom tot de Mijnen om alles te vervullen, wat Ik sedert de grondlegging der wereld aan de mensenkinderen heb bekendgemaakt, en om de wil te doen zowel van de Vader als van de Zoon – van de Vader wegens Mijzelf, en van de Zoon wegens Mijn vlees. En zie, de tijd is nabij, en hedenavond zal het teken worden gegeven.

„En de woorden, die tot Nephi kwamen, werden vervuld, zoals ze waren gesproken; want ziet, bij zonsondergang was er geen duisternis; en het volk begon zich te verbazen, omdat er geen duisternis was, toen het avond werd.

„En velen, die de woorden van

*„En ziet, er zal een
nieuwe ster verrijzen,
zoals gij er nimmer een hebt
aanschouwd; en dit zal
u tevens tot een teken
zijn.”*

de profeten niet hadden geloofd, vielen ter aarde, alsof zij dood waren, want zij wisten, dat het grote moordplan, dat zij hadden gesmeed tegen hen, die in de woorden van de profeten geloofden, was verijdeld; want het aankondigde teken was er reeds.

„En zij begonnen te beseffen, dat de Zoon van God weldra moest verschijnen; ja, om kort te

gaan, alle mensen op de ganse aardbodem, van het westen tot het oosten, zowel in het noordelijke land als in het zuidelijke land, waren zo uitermate verbaasd, dat zij ter aarde vielen.

„Want zij wisten, dat de profeten vele jaren lang van deze dingen hadden getuigd, en dat het aankondigde teken er reeds was; en wegens hun ongerechtigheid en hun ongelooft begonnen zij te vrezten.

„En die ganse nacht was er geen duisternis, maar was het zo licht, alsof het midden op de dag was. En de zon kwam in de morgen weer op volgens de geregelde orde; en zij wisten, dat het de dag was, waarop de Here zou worden geboren, wegens het teken, dat was gegeven.

„En het was geschied, ja, alles, in ieder opzicht, volgens de woorden van de profeten.

„En tevens verscheen er een nieuwe ster, overeenkomstig het woord.

„En van deze tijd af werden er door satan leugens onder het volk rondgestrooid, om hun hart te verstokken, met de bedoeling, dat zij niet in die tekenen en wonderen zouden geloven, die zij hadden gezien; maar niettegenstaande het liegen en bedriegen geloofde het grootste deel van het volk en werd tot de Here bekeerd (. . .)

„En aldus ging het twee en negentigste jaar voorbij, en het bracht het volk verblijdend nieuws wegens de tekenen, die waren verschenen, volgens de woorden der profetie van alle heilige profeten.” (Hel. 13:1–4; 14:2–9, 12–13; 3 Ne. 1:4–22, 26.)

□

DE LAMP DES HEREN

Gewoonlijk zult u de Geest en het ge-
tuigenis van Christus pas ontvangen – en
het zal alleen bij u blijven – wanneer u ande-
ren erin laat delen. Dat proces vormt de es-
sentie van het evangelie. Ik wil een aantal
zaken vertellen over de Geest en hoe we ons-
zelf kunnen voorbereiden op het ontvangen
van die Geest. Geestelijke zaken worden niet
op precies dezelfde manier geleerd als wij an-
dere dingen die wij kennen hebben geleerd,
hoewel zaken zoals lezen, luisteren en over-
peinzen ook aangewend kunnen worden. Ik
heb ervaren dat het een bijzondere houding
vergt om geestelijke zaken zowel te onderwij-
zen als te leren. U zult merken dat een aantal
dingen die u weet, of nog te weten zult komen,
moeilijk aan anderen kunnen worden uitge-
legd. Ik weet heel zeker dat dit ook zo bedoeld
is. Ik zal u eens vertellen wat ik meemaakte
vóór ik algemene autoriteit was en waardoor ik
ten zeerste werd getroffen. Ik zat eens in een
vliegtuig naast een openlijke atheïst, die der-
mate aandrong op zijn ongeloof, dat ik hem
mijn getuigenis gaf. „U heeft ongelijk,” zei ik,
„er is een God en ik *weet* dat Hij leeft!”

*De Geest trekt onze aandacht
niet door stemverheffing of door ons met een
ruwe hand bij de schouder te schudden. Nee, Hij fluistert.
Zijn stem raakt ons zo zachtjes aan.*

„Dat weet u niet,” luidde zijn tegenwerping. „Niemand weet dat. U kunt het niet weten!” Toen ik niet wilde toegeven, stelde de atheïst, die advocaat was, de belangrijkste vraag als het gaat over een getuigenis. „Nou goed,” zei hij op spottende toon, „u zegt het te weten. Vertel me maar eens *hoe* u het weet.”

Hoe smaakt zout?

Ik voelde dat ik er misschien niet verstandig aan had gedaan om tot hem te getuigen en ik wist even geen raad. Toen ging er een lampje bij me branden en ik zei tegen de atheïst: „Laat mij u eens vragen of u weet hoe zout smaakt.”

„Ja, natuurlijk,” zei hij.

„Wanneer hebt u voor het laatst zout geproefd?”

„Zojuist, bij het eten.”

„Ja, u denkt te weten hoe zout smaakt,” zei ik.

„Welnee,” hield hij vol, „als ik iets weet, dan is het wel hoe zout smaakt.”

„Als ik u een kopje zout en een kopje suiker gaf en u liet proeven, zou u dan het zout kunnen onderscheiden van de suiker?”

„Nu begint u kinderachtig te doen,” was zijn antwoord. „Vanzelfsprekend ken ik het verschil tussen die twee. Ik ken de smaak van zout. Ik proef het iedere dag en ik ken de smaak zo goed als wat.”

„Goed dan,” zei ik, „aangenomen dat ik nog nooit zout heb geproefd, wilt u me dan eens uitleggen hoe het precies smaakt?”

Na enig nadenken deed hij een poging met: „Wel, uh, nou ja, het is niet zoet en niet zuur.”

„Daarmee heeft u me verteld wat het niet is, maar nog niet wat het wel is.”

Na diverse pogingen moest hij het, uiteraard, opgeven. Hij was niet in staat om louter met woorden een zo alledaagse ervaring als de smaak van zout duidelijk te maken. Nu gaf ik hem weer mijn getuigenis en zei: „Ik weet dat er een God is. U maakte dat getuigenis belachelijk en zei dat als ik dat *echt* wist, ik u precies zou kunnen vertellen *hoe* ik dat wist. Beste vriend, geestelijk gesproken heb ik zout geproefd. Ik ben evenmin in staat u met woorden duidelijk te maken hoe deze kennis tot mij is gekomen, als u in staat bent

mij te vertellen hoe zout smaakt. Maar ik herhaal: er is een God! En Hij leeft! En omdat u dat niet weet, hoeft u niet te proberen mij te vertellen dat ik het ook niet weet, want ik weet het wel degelijk!”

Sindsdien heb ik er nooit meer last van gehad, en heb ik mij nooit meer geschaamd dat ik niet in staat ben met louter woorden alles uit te leggen wat ik geestelijk weet. De apostel Paulus zei het zo:

De Heilige Geest onderwijst

„Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijk wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken.

Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is.” (1 Kor. 2:13–14.)

Geestelijke kennis kan niet met woorden alleen worden uitgedrukt. Wij kunnen anderen echter wel met woorden aantonen hoe zij zich erop kunnen voorbereiden de Geest te ontvangen. De Geest zelf zal daarbij helpen. „Want wanneer iemand spreekt door de macht van de Heilige Geest, voert de macht van de Heilige Geest het tot het hart der mensenkinderen” (2 Ne. 33:1).

Wanneer we dan geestelijke kennis ontvangen, kunnen we bij onszelf zeggen: dat is het! Dat is wat er bedoeld wordt met die woorden in de openbaring.

Wij hebben geen woorden (zelfs de Schriften hebben die niet) voor een volmaakte beschrijving van de Geest. In de Schriften wordt over het algemeen het woord *stem* gebruikt, hetgeen de betekenis niet helemaal dekt. Die tere, verfinde geestelijke mededelingen worden niet met onze ogen gezien, noch met onze oren gehoord. En hoewel het als een stem wordt beschreven, is het een stem die eerder wordt gevoeld dan gehoord.

Toen ik dit eenmaal begrepen had, kreeg een bepaald vers uit het Boek van Mormon zeer grote betekenis voor mij en werd mijn getuigenis van het boek onbevondelijk veel groter. Het had te maken met Laman en Lemuel, die tegen Nephi in opstand kwamen. Nephi

vermaande hen en zei: „Gij hebt een engel gezien en hij sprak tot u; ja, van tijd tot tijd hebt gij Zijn stem gehoord. Hij heeft met zachte inspraak tot u gesproken, doch gij waart *gevoelloos* geworden, zodat gij Zijn woorden niet hebt kunnen *gevoelen*” (1 Ne. 17:45; cursivering toegevoegd).

In een geweldige leerrede legde Nephi uit dat „engelen spreken door de macht van de Heilige Geest; daarom spreken zij de woorden van Christus. Daarom zeide ik tot u: Verheugt u in Christus’ woorden, want Christus’ woorden zullen u alles zeggen, wat gij moet doen” (2 Ne. 32:3).

Mocht een engel aan u verschijnen en met u spreken, dan zullen hij noch u beperkt zijn tot gezichts- of gehoorsvermogen om te kunnen communiceren. Want er is inderdaad dat door de profeet Joseph Smith beschreven geestelijke proces, waardoor zuivere intelligentie onze geest binnenstroomt en wij kunnen weten wat wij behoren te weten zonder het saaië, tijdrovende studeren, want het is openbaring.

De stem van de Geest wordt in de Schriften beschreven als zijnde noch „luid” noch „scherp”. Het is „geen geluid des donders, noch een geluid van groot geweld”, maar daarentegen „een zoete, volmaakt zachte stem, als het ware een fluistering”, en zij kan doordringen „tot in het binnenste der ziel” en het hart „doen branden” (3 Ne. 11:3; Hel. 5:30; LV 85:6-7). Bedenk dat Elia merkte dat de stem van de Heer niet in de wind was, noch in de aardbeving, noch in het vuur, maar „het suizen van een zachte koelte” was (1 Kon. 19:12; de King James Bijbel spreekt van „een stille, zachte stem”, vert.).

De zachte aanraking

De Geest trekt onze aandacht niet door stemverheffing of door ons met een ruwe hand bij de schouder te schudden. Nee, Hij fluistert. Zijn stem raakt ons zo zachtjes aan, dat als we met andere dingen bezig zijn, wij zijn aanraking misschien niet zullen voelen. Een enkele keer zal die stem niet genoeg druk uitoefenen dat wij er acht op slaan. Doorgaans echter zal de Geest, wanneer wij geen aandacht schenken aan dat zachte gevoel, zich terugtrekken en wachten totdat wij

Hem zoeken en bereid zijn te luisteren.

Ik heb ondervonden dat sterke, indrukwekkende geestelijke ervaringen niet vaak ons deel zijn. En wanneer wij ze wel hebben, zijn ze gewoonlijk bedoeld voor onze persoonlijke stichting, instructie of terechtwijzing. Tenzij wij door bevoegd gezag daartoe zijn geroepen, worden wij er niet door gerechtigd om anderen raad te geven of terecht te wijzen.

Ik ben ook tot de overtuiging gekomen dat het niet verstandig is om steeds te spreken over buitengewone geestelijke ervaringen. Men moet deze dingen voor zich houden en er alleen over spreken wanneer de Geest ons daartoe aanzet, met de bedoeling dat anderen erdoor gezegend kunnen worden.

Ik heb president Marion G. Romney eens raad horen geven aan zendingspresidenten en hun echtgenoten. Hij zei: „Ik vertel niet alles wat ik weet; ik heb zelfs mijn vrouw nooit alles verteld wat ik weet, want ik heb gemerkt dat wanneer ik te lichtvaardig spreek over heilige zaken, de Heer mij daarna niet wil vertrouwen.”

Mijns inziens moeten we deze zaken in ons hart bewaren en overwegen, zoals volgens Lucas ook Maria deed met de goddelijke gebeurtenissen waarmee de geboorte van Jezus omgeven werd (zie Luc. 2:19).

Ons getuigenis groeit

Er moet nog iets geleerd worden: een getuigenis wordt iemand niet plotseling opgedrongen; een getuigenis groeit. Wij worden qua getuigenis op dezelfde manier groot als ons lichaam dat doet; we merken er nauwelijks iets van omdat het door groei komt.

Het is niet verstandig om onmiddellijke antwoorden of zegeningen naar wens te verlangen. Geestelijke zaken kunnen niet geforceerd worden. De Geest kan net zo min gedwongen worden als een plantje tot uitspruiten of een ei voortijdig tot uitbroeden gedwongen kan worden. Wij kunnen een klimaat scheppen dat de groei bevordert, we kunnen voeden en beschermen; maar we kunnen niet dwingen: we moeten de groei afwachten.

Wees niet ongeduldig wat betreft het verwerven van grote geestelijke kennis. Laat die groeien en bevorder

*De Geest zal, wanneer wij geen
aandacht schenken aan dat zachte gevoel, zich terugtrekken en
wachten totdat wij Hem zoeken en bereid zijn
te luisteren.*

de groei, maar dwing zulke zaken niet, daar anders het gevaar ontstaat om te worden misleid.

Van ons wordt verwacht dat wij het licht en de kennis die wij reeds bezitten te gebruiken voor het uitzetten van een vaste koers in ons leven. Wij behoren geen openbaring nodig te hebben om ons erop te wijzen dat we onze plicht moeten doen, want dat is ons in de Schriften al verteld en evenmin behoren we openbaring te verwachten ter vervanging van de geestelijke of aardse kennis die wij reeds ontvangen hebben – maar alleen om die uit te breiden. Wij moeten ons leven inrichten op een gewone, alledaagse manier, waarbij wij ons houden aan de routine, regels en reglementen die het leven beheersen. Regels en reglementen die geboden vormen een waardevolle bescherming. Mochten we geopenbaarde instructie nodig hebben om ons van koers te doen veranderen, dan zal die er zijn wanneer wij op dat punt van ons leven zijn aangeland. De raad om „ijverig werkzaam te zijn” is een zeer wijze raad (zie LV 58:27).

U hoeft niet te weifelen of zich te schamen omdat u niet alles weet. Nephi heeft gezegd: „Ik weet, dat Hij Zijn kinderen liefheeft; toch weet ik niet de betekenis van alle dingen.” (1 Ne. 11:17.)

Uw getuigenis is waarschijnlijk groter dan u wel denkt. Een paar jaar geleden kwam ik een van onze zoons tegen, die op dat ogenblik net een jaar aan de andere kant van de wereld op zending was. Zijn eerste vraag was: „Pap, wat kan ik doen om geestelijk te groeien? Ik heb er zo mijn best voor gedaan, maar ik ben niets opgeschoten.”

Zo zag hij het; ik was een andere mening toegedaan. Ik stond verbaasd van de geestelijke rijpheid en groei die hij in dat ene jaar had bereikt. En hij „wist het niet”, want het was door een geleidelijk proces gekomen en niet plotseling door een opzienbarende geestelijke ervaring.

Aan de rand van het licht

Het komt nogal eens voor dat een zending zegt: „Hoe kan ik mijn getuigenis geven als ik er nog geen heb? Hoe kan ik getuigen dat God leeft, dat Jezus de Christus is en dat het evangelie waar is? Is dat niet on-

eerlijk wanneer ik zo'n getuigenis niet heb?

O, kon ik u maar dit ene beginsel leren: een getuigenis wordt *gevonden* door het te *geven*! Op een bepaald punt in uw zoeken naar geestelijke kennis, is er die „sprong van het geloof”, zoals de filosofen dat noemen. Het is het moment dat u bent aangeland aan de rand van het licht en het duister bent ingestapt om te ontdekken dat de weg net een pas of twee voor u uit is verlicht. Zoals in de Schriften staat, is inderdaad „de Geest van de mens (. . .) een lamp des Heren” (Spreuken 20:27).

Het is een ding om een getuigenis te ontvangen ten gevolge van wat u gelezen hebt of een ander hebt horen zeggen; dat is zeker een noodzakelijk begin. Maar het is heel iets anders om te ervaren hoe de Geest in uw boezem bevestigt dat hetgeen waarvan u hebt getuigd waar is. Kunt u niet begrijpen dat het u gegeven zal worden naargelang u anderen erin laat delen? Naargelang u geeft wat u hebt, krijgt u er meer voor terug!

De profeet Ether „profeteerde grote en wonderbare dingen tot de mensen, die zij niet geloofden, omdat zij ze niet zagen.

„En nu wilde ik, Moroni (. . .) de wereld (. . .) tonen, dat geloof datgene is, wat men hoopt en niet ziet; betwist het echter niet, omdat gij het niet ziet, want gij verkrijgt geen getuigenis dan na de beproefing van uw geloof.” (Ether 12:5-6.)

Uw getuigenis geven is de beste manier om van uw geloof blijk te geven. Wanneer u nederig en met oprechte bedoelingen spreekt, zal de Heer u niet alleen laten staan.

De scepticus zal zeggen dat getuigen wanneer u misschien niet weet of u een getuigenis bezit, een conditioneren van uzelf inhoudt; dat het antwoord ingebeeld is. Wel, een ding staat vast: de scepticus zal er nooit achter komen, daar hij niet bereid is te voldoen aan de voorwaarden van geloof, deemoed en gehoorzaamheid, waardoor de Geest hem zou kunnen bezoeken.

Ziet u nu dat juist het getuigenis verscholen ligt, volmaakt beschermd tegen de onoprechten, de louter intellectuelen, de louter nieuwsgierigen, de arrogantten, de trouwelozen, de hoogmoedigen? Zij zullen het niet

ontvangen. Getuig van de dingen waarvan u hoopt dat ze waar zijn. Doe dat als een daad van geloof. Het heeft iets weg van een experiment dat lijkt op het experiment dat Alma zijn volgelingen voorstelde. We beginnen met geloof – niet met een volmaakte kennis van zaken.

Gewoonlijk zult u de Geest en het getuigenis van Christus pas ontvangen – en zal het alleen bij u blijven – wanneer u anderen erin laat delen. Dat proces vormt de essentie van het evangelie.

Volg de aansporing van de Geest op

Is dit geen volmaakte demonstratie van christelijkheid? Het getuigenis kan niet gevonden worden, be waard of vergroot, tenzij u bereid bent het met anderen te delen. Door het vrijelijk weg te schenken wordt het van u.

Welnu, wanneer u Hem heeft ontvangen, wees dan gehoorzaam aan de influisteringen die u krijgt. Ik leerde als zendingspresident – en ik was tevens algemene autoriteit – een ontnuchterende les. Ik was er al een paar keer toe aangezet om, ten gunste van het werk, een van mijn raadgevers te onthefpen. Ik had er niet alleen over gebeden, ik had ook beredeneerd dat dit de juiste handelwijze was. Maar ik deed het niet. Ik was bang dat ik daarmee een man zou kwetsen die de kerk lange jaren had gediend.

De Geest trok zich van mij terug. Ik kon geen enkele aanwijzing krijgen over wie er als raadgever geroepen moest worden als ik deze broeder onthief. Dit duurde een aantal weken. Mijn gebeden schenen ingesloten te blijven in de kamer waar ik ze uitsprak; zij stegen niet op naar de hemel. Ik probeerde het werk op een aantal andere manieren in te delen, echter zonder succes. Tenslotte gaf ik gehoor aan de Geest en de gave was onmiddellijk weer bij me! O, wat verrukkelijk om die gave weer te hebben. U weet het, want u bezit haar ook, de gave van de Heilige Geest. En de bewuste broeder was niet gekwetst. Integendeel, hij werd zeer gezegend en onmiddellijk daarna kende het werk grote voorspoed.

Wees altijd op uw hoede, opdat u niet misleid wordt door inspiratie uit een onwaardige bron. Er kunnen u

verkeerde geestelijke boodschappen ingegeven worden. Er bestaan niet alleen boze engelen, maar ook boze geesten (zie Moroni 7:17). Wees voorzichtig, laat u niet misleiden, want de duivel kan vermomd als een engel des lichts tot u komen.

Het geestelijke en het emotionele deel van ons zijn zo nauw met elkaar verbonden, dat het mogelijk is een emotionele opwelling aan te zien voor iets geestelijks. We komen wel eens mensen tegen die, naar hun mening, geestelijke influisteringen van God ontvangen, terwijl ze voortkomen uit de emoties of van de tegenstander afkomstig zijn.

Zij die beweren door een of andere geweldige geestelijke ervaring bevoegd te zijn om het gevestigde priesterschapsgeslacht in de kerk te bestrijden, moeten als de pest gemeden worden. Laat u niet van de wijs brengen wanneer u niet iedere insinuatie van een afvallige of iedere tarding van vijanden die de kerk van de Heer aanvallen, kunt wegredeneren. Mettertijd zult u in staat zijn om de goddelozen te beschamen en de oprechten te inspireren.

Ik weet door ervaringen die te heilig zijn om over te spreken, dat God leeft, dat Jezus de Christus is, dat de gave van de Heilige Geest die ons verleend is bij onze bevestiging een hemelse gave is.

Het Boek van Mormon is waar!

Dit is de kerk van de Heer! Jezus is de Christus! Wij worden gepresideerd door een profeet van God! De tijd van wonderen is niet voorbij, noch hebben zijn engelen opgehouden aan de mens te verschijnen en hem te dienen! De kerk beschikt over de geestelijke gaven. Een van die geestelijke gaven is de gave van de Heilige Geest! □

(Lit een toespraak die op een bijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten uitgesproken werd.)

WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK EN HET BOEK VAN MORMON

Dale Kibbourn

Als we het Boek van Mormon bestuderen in de geest van gebed zullen we doordrongen raken van zijn goddelijke macht.

De hierna volgende bevin-
dingen zijn van een
groter wordende groep
geleerden die nieuwe en interes-
sante wegen inslaan om de rijk-
dom van het Boek van Mormon te
onthullen. Hun onderzoek heeft
hen ervan overtuigd dat er nog
veel in het boek te ontdekken valt;
maar zij zijn er ook van overtuigd
dat de eigenlijke kracht van het
boek geestelijk is – als we het
bestuderen in de geest van gebed
en trachten de onderwezen begin-
selen in ons leven toe te passen
zullen we doordringen raken van
de goddelijke macht die het heeft
tot bekering, om tot een getuige-
nis te komen van Jezus Christus
en de herstelling, en om ons chri-
stelijk bij God te brengen.

JEZUS CHRISTUS

Susan Easton Black: Jezus
Christus staat zo centraal in het
Boek van Mormon dat de profeten
in hun getuigenis van Hem zijn
naam in een of andere vorm ge-
middeld in elk 1,7 vers noemen.
Jezus Christus wordt onder 101
namen vermeld – vanaf de eerste
verwijzing naar hem als *Here*
(1 Ne. 1:1) tot de naam, in het
laatste vers: *Eeuwige Rechter*
(Moro. 10:34).

Robert L. Millet: Ik vond de ver-
klaring van president Benson heel
boeiend, namelijk dat het Boek
van Mormon de mensen op twee
manieren tot Christus brengt:
1) door Christus zelf bekend te
maken en 2) door de vijanden van

Het Boek van Mormon bewijst dat de Bijbel en zijn getuigenis van Jezus waar zijn.

Christus te ontmaskeren. De
boodschappen van de profeten op
de koperen platen – een verslag
waarvan Nephi zei dat het volledi-
ger en uitgebreider is dan ons hui-
dige Oude Testament (zie 1 Ne.
13:20–24) – stellen Christus cen-
traal. Profeten als Zenos, Zenock,
Neum en Ezias begrepen het we-
zen van de Godheid en wat zij
schreven over het leven van Jezus
Christus vermeldt veel bijzonder-
heden en is zonder omwegen
rechtstreeks tot ons gericht.

STUDIES OVER DE BIJBEL EN HET MIDDEN-OOSTEN

Stephen E. Robinson: In een tijd
waarin de meeste geleerden die
geen lid van de kerk zijn de histo-
rische gegevens van de Bijbel ont-
kennen, bewijst het Boek van
Mormon, soms tot in de kleinste

details, dat de Bijbel juist is, dat
het beeld van Jezus, de Zoon van
God, zoals dat uit het Nieuwe
Testament overkomt, historisch
klopt en dat het getuigenis dat de
vroeg-christelijke kerk over Jezus
gaf waar is. De meeste geleerden
schrijven, bijvoorbeeld, het groot-
ste gedeelte van de bergrede toe
aan de vroeg-christelijke kerk en
zij ontkennen dat Jezus de woer-
den gesproken heeft zoals die in
Matteüs te vinden zijn. Het Boek
van Mormon bewijst duidelijk dat
Matteüs gelijk heeft en dat Jezus
zelf de bergrede uitgesproken
heeft.

Gordon C. Thomasson: Op meer
dan dertig plaatsen kan men uit
het Boek van Mormon opmaken
(tenminste als men iets van de
godsdienst van de Israëlieten af-
weet) dat de beschreven volken
(met uitzondering van de Jaredi-
ten die veel vroeger kwamen) de
Mozaische wet kenden en in prak-
tijk brachten, met alle feesten,
maaltijden en heilige dagen die op
de exodus gebaseerd zijn. Elke
zinsnede heeft een rijke achter-
grond en betekenis als we de
mensen in hun eigen situatie be-
zig zien, mensen die probeerden
„de geboden des Heren te onder-
houden” en „nauwgezet in het
onderhouden van de inzettingen
Gods volgens de wet van Mozes”
te zijn (Alma 30:3).

ARCHEOLOGIE EN ANTROPOLOGIE

John Sorenson: Allereerst dient

vastgesteld te worden dat het Boek van Mormon een verslag is van echte onvervalste mensen, die te maken hadden met omstandigheden waar ook wij mee geconfronteerd worden. Te veel en te dikwijls worden de Schriften opgevat als iets wat zich ergens in een niet-bestaand land afspeelt, met personen die leven in omstandigheden die we niet echt begrijpen en ons dus weinig zeggen. Hoe meer we het Boek van Mormon zien als een betrouwbaar verslag van mensen die werkelijk geleefd hebben, des te beter zullen we de heilzame lessen leren die zij ons te bieden hebben.

Paul R. Cheesman: Joseph Smith zei dat het Boek van Mormon op metalen platen gegraveerd was. Onderzoek heeft aangetoond dat in de oudheid belangrijke gebeurtenissen op platen van goud, zilver, brons en lood werden vastgelegd. Het Boek van Mormon geeft ook aan dat het wiel gebruikt werd. Tot nu toe zijn er meer dan honderd pre-historische voorwerpen met wielen in Noord- en Zuid-Amerika gevonden. Volgens de profeet was het Boek van Mormon in een stenen kist verborgen. Sedert het boek uitgegeven is zijn er meer dan vijftig stenen kisten gevonden met verschillende oude

kostenbaarheden. Onderzoekingen, zoals die nu verricht worden, kunnen zowel twijfelers als geleerden aansporen het boek ter hand te nemen, het te lezen en een getuigenis te verkrijgen dat het waar is.

William Hamblin: Het Boek van Mormon spreekt over vestingen en over oorlogvoering als een zeer belangrijk onderdeel van de Nephitische maatschappij. Tot voor kort beweerden archeologen dat militaire vestingen sporadisch in Midden-Amerika voorkwamen in de tijd die door het Boek van Mormon bestreken wordt. Nieuwe onderzoekingen tonen echter aan dat deze oude opvattingen niet juist zijn. Er is ook betoogd dat pijl en boog in het oude Midden-Amerika onbekend zouden zijn. Maar archeologen hebben pijlpunten, pijlschachten en afbeeldingen van bogen ontdekt.

De militaire zaken die in het Boek van Mormon *niet* genoemd worden, bewijzen voor mij evenveel als datgene wat wel besproken wordt. Als Joseph Smith ge-

Onderzoek heeft aangetoond dat in de oudheid belangrijke gebeurtenissen op platen van goud, zilver, brons en lood werden vastgelegd.

gevens uit de Bijbel overgeschreven had zou je strijdwapens, cavalerie, belegeringswerktuigen en „maliënkolders“ in het Boek van Mormon verwachten. Hoewel het Boek van Mormon talrijke beschrijvingen bevat van oorlogsstatistieken en -wapens wordt absoluut niet gesproken over deze bijbelse strijdmiddelen (wel over wapens die voor vervoer gebruikt werden). Het Boek van Mormon bevat slechts die gegevens over militaire zaken die ook te vinden zijn in de Midden-Amerikaanse oorlogvoering voor Columbus.

LEERSTELLINGEN

Robert J. Matthews: Een essentieel aspect van het Boek van Mormon is voor mij dat het geen berekeneerd en logisch betoog over Jezus Christus is maar een verslag van profeten die hem uit eigen ervaring kenden. Een tweede belangrijk aspect is dat de woorden van profeten waar zijn en letterlijk uit zullen komen. Deze twee aspecten zijn zo belangrijk omdat

ze het Boek van Mormon op het niveau tillen van een goddelijk getuigenis en dan is het niet meer onder te brengen bij de vele rationele proberselen van een intellectuele elite.

Monte S. Nyman: Ik heb de tekst van het Boek van Mormon geanalyseerd in het licht van de instructies die Nephi aan Jakob geeft, dat de kleine platen namelijk alleen „heilige prediking, of belangrijke openbaring, of profetieën” mochten bevatten (Jakob 1:4). Het grootste deel van de tekst valt onder een van deze drie categorieën. Als men de verhouding afweegt tussen de wereldlijke geschiedenis en alles wat meer geestelijk is, slaat de schaal krachtig door naar de geestelijke kant.

Dit boek is de voornaamste bron voor kerkelijke leerstellingen. Jesaja voorspelde dit reeds (Jes. 29:24) en dit is ook het hoofddoel van het boek (LV 20:17–36). Toen de Heer openbaarde dat de kerk onder veroordeling was omdat zij het Boek van Mormon lichtvaardig behandelde, zei Hij dat de kerk niet alleen moest spreken maar ook handelen overeenkomstig hetgeen geschreven was (LV 84:54–57).

Bruce A. van Orden: Ik heb onderzoek gepleegd naar de beginselen voor godsdienstige opvoeding die in het Boek van Mormon te vinden zijn; naar karakter, ontwikkeling en de persoonlijkheid van de profeten, die tegelijk leraren zijn, in het boek en naar hun onderwijsmethoden. Daarbij heb ik meer dan honderd unieke beginselen gevonden en de kenmerkende eigenschappen van talrijke leraren en leersituaties ontleed.

Het Boek van Mormon schildert niet alleen de weg naar geestelijke en materiële ondergang maar toont ons evenzeer de weg die leidt naar geestelijk welzijn.

Als voorbeelden geef ik: succesvolle leraren doen alles voor het welzijn van de zielen van hun leerlingen (2 Ne. 6:3; Alma 13:27–30); leraren dienen overvloedig gebruik te maken van de Schriften om daaruit te onderwijzen en daarmee leerstellige zaken uit te leggen (2 Ne. 6:3–4; Alma 12:1; 3 Ne. 20:11–12); en leraren moeten hun ziel uitstorten in gebed en dankzegging (Alma 19:14). De manier waarop grote leraren hun ziel uitstorten in gebed en dankzegging (Alma 19:14). De manier waarop grote leraren bepaalde problemen aanpakten – zo als Jakob contra Shereem, koning Benjamin met zijn volk, Alma met zijn zonen en Jezus met de menigten en met zijn discipelen – verschaffen ons prachtige voorbeelden voor onze eigen leersituaties.

Susan Easton Black: Het Boek van Mormon schildert niet alleen de weg naar geestelijke en materiële ondergang maar toont ons evenzeer de weg die leidt naar geestelijk welzijn. Een groot gedeelte

Arnold Friberg

van het Nephitische verslag wordt overheerst door oorlog, hongersnood en vernietiging, maar trouwe volgelingen hebben het kleine pad gevonden, en zij streven het voorbeeld van Christus na. Onderzoek op dit terrein maakt duidelijk hoe wij kiezen voor vreugde of verdriet en ook dat de Heer zijn toegewijde volgelingen niet zonder vertroosting laat.

C. Wilfred Griggs: Iedereen ziet in, dat er vernietigende krachten bestaan die het begrip van de meeste mensen te boven gaan en daardoor moeilijk te bestrijden zijn. Het Boek van Mormon getuigt van een hemelse macht, groter dan welke andere macht ook, die kan behouden, redden en verhoeren. Constant het Boek van Mormon bestuderen is noodzakelijk om te leren hoe we aan Gods eeuwige macht deel kunnen hebben. □

MEDEWERKERS

Paul R. Cheesman is emeritus professor oude teksten aan de Brigham Young University (BYU) te Provo (Utah).

Susan Easton Black is professor geschiedenis en leerstellingen van de kerk aan de BYU.

C. Wilfred Griggs is leider van oudheidkundige studies aan het Religious Studies Center van de BYU.

William Hamblin is wetenschappelijk medewerker geschiedenis aan de University of Southern Mississippi te Hattiesburg (Mississippi).

Robert J. Matthews is decaan godsdienstonderwijs aan de BYU.

Robert L. Millet is professor oude teksten aan de BYU.

Monte S. Nyman is decaan godsdienstonderwijs aan de BYU en leider van de studies op het gebied van het Boek van Mormon aan het Religious Studies Center.

Stephen E. Robinson is professor oude teksten aan de BYU.

John Sorenson, vroeger voorzitter van de afdeling antropologie, is emeritus professor in antropologie aan de BYU en leider van de Foundation for Ancient Research and Mormon Studies (FARMS).

Gordon C. Thomasson is als antropoloog werkzaam met als opdracht de ontvoering van arme volken.

Hij woont te Provo (Utah).
Bruce A. van Orden is wetenschappelijk medewerker in kerkgeschiedenis aan de BYU.

VASTGERAAKT IN DE ANDES

De hele bus vol opgewonden seminariecuristen op weg van Santiago (Chili) naar het Andesgebergte, zong uit volle borst. Ik genoot ervan dat zo'n vijftig jonge mensen uit heel Chili samen lofzang na lofzang zongen en zodoende de geest van het evangelie deelde met broeders en zusters die zij net hadden ontmoet. De vreugde op hun jonge gezichten deed me denken aan kleine kinderen die met een kerstcadeautje speelden.

Het was 1973 en ik was leerkracht in het ochtendseminarie, dat destijds in Chili nog in de kinderschoenen stond. Samen met mijn vrouw en andere volwassen leiders, zowel mannen als vrouwen, wilden we een dag doorbrengen bij de prachtige Moralesbaden in het Maipoarivijn van het Andesgebergte.

Ter plaatse aangekomen was onze groep opgetogen omdat ze voor het eerst sneeuw zagen en konden aanraken. De jongelui begonnen meteen door de sneeuw te rennen, sneeuwballen te gooien en zelfs van de hellingen af te rollen. En al waren onze schoenen met gladde zolen niet geschikt voor die omgeving, toch genoten we van het geravot in de sneeuw. Toen kreeg een berggids, die lid was van de Andes-club, onze groep in het oog. Hij waarschuwde ons voor diepe kuilen, die met sneeuw bedekt konden zijn, en voor andere gevaren die ons op de hellingen bedreigden. Toen begeleidde hij ons, achter elkaar aan lopend, naar een schuilhut boven op de berg waar we wilden eten en kamperen.

Ons enthousiasme was door de

Rodolfo del C. Acevedo A.

waarschuwingen wel een beetje verminderd, maar pas toen we in de namiddag naar huis wilden gaan, kwamen er gevaren op ons pad die ons noodzaakten naar een andere gids te luisteren – de Heilige Geest.

Het was al tamelijk laat toen we in de bus stapten en we waren erg moe. Toen de chauffeur de motor startte, boorde een van de wielen zich diep in de sneeuw. We stapten allemaal uit om de bus

Wat als een zorgeloze activiteit voor de jeugd begon liep uit op een ervaring met de Heilige Geest die we nooit meer zouden vergeten.

lichter te maken. Toen opperde iemand het idee dat een groep vast vooruit kon lopen terwijl de chauffeur het probleem oploste. Twintig van ons – allemaal mannen of jongens – begonnen aan de afdaling, vol vertrouwen dat de bus hen spoedig in zou halen.

Plotseling begon het te sneeuwen en hoe verder we kwamen, hoe harder het sneeuwde. Voor we het wisten, viel ook de nacht

in, die de lucht en de met sneeuw bedekte grond als het ware met een zwarte mantel toedekte. Onderdehand hadden we ongeveer een uur gelopen. De angst kreeg ons in haar greep en we stopten. Een van de jongens, die scout was, stelde ons in een kring op en liet ons vrolijke liedjes zingen met lichaamsbewegingen om warm te blijven. Maar terwijl we tevergeefs uitkeken naar het licht van de koplampen van de bus, voelden we wel aan hoe ernstig de situatie begon te worden. Na enige tijd kwam de bus eindelijk aan. Maar toen hij bij ons stopte, zagen we dat hij op de chauffeur na leeg was.

Hij vertelde dat er een onderdeel gebroken was en dat hij de berg af moest voor de reparatie. Hij had de vrouwen en meisjes in de schuilhut achtergelaten en wij moesten maar teruggaan om daar eveneens te wachten tot hij ons de volgende dag kwam halen.

De bus reed weg en er zat voor ons niets anders op dan de lange tocht terug naar de schuilhut te maken. De wielsporen van de bus werden al snel door de vallende sneeuw bedekt, zodat we niet meer zagen waar de weg liep. Onze kleren werden doornat en ijskoud en onze voeten zakten bij elke stap diep weg in de sneeuw. Enkelen zongen nog, anderen liepen in stilte verder. Maar ik ben ervan overtuigd dat we van binnen allemaal aan het bidden waren.

We kwamen op een punt waar we moesten beslissen of we rechts af zouden gaan of recht door. De meningen waren verdeeld, maar niemand wist iets zeker. Op dat ogenblik vertrouwden we onze

stappen onder gebed toe aan de leiding van onze Vader In de hemel, die Lehi veilig door de wildernis had geleid. We hadden geen Iahona om ons de weg te wijzen, evenmin een kundig leider, maar we hadden wel de gave van de Heilige Geest.

We sloegen rechtsaf en liepen verder de besneeuwde bergen in. Plotseiling riep iemand: „Daar zijn ze! Daar is licht!“ Ons enthousiasme en ons vertrouwen leefden op en als een goedgeoefend koor begonnen we „The Battle Hymn of the Republic“ te zingen.

Toen zei iemand in de groep: „Stil! Luister eens!“ En in de stilte hoorden we In de verte de stemmen van onze broeders en zusters In de

schuihut, die zich bij ons dankbare koor voegden: „Glory, glory, hallelujah! His truth is marching on.“

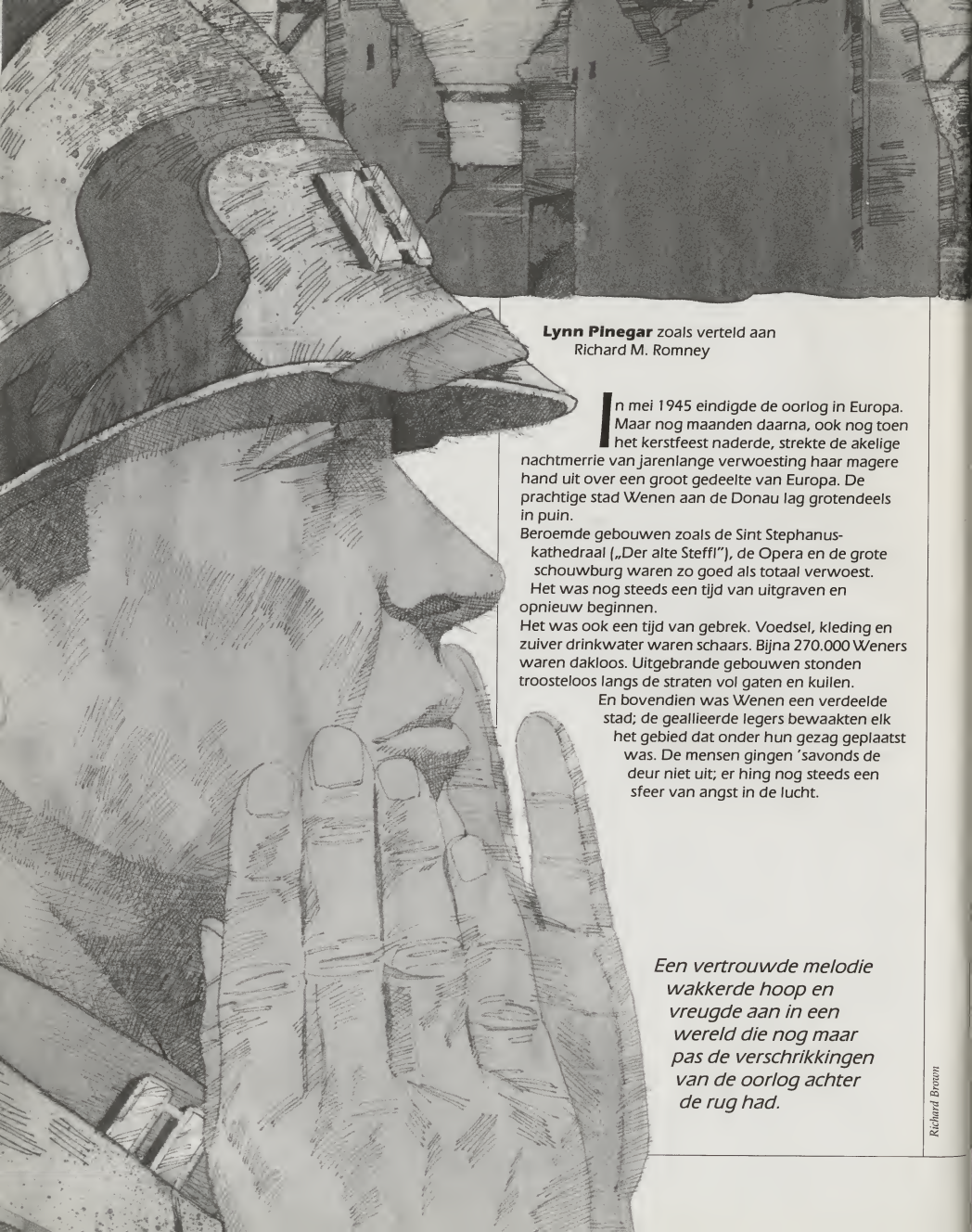
We probeerden verder te zingen, maar de ontroering snoerde onze keel dicht. Tevergeefs trachtten we de tranen tegen te houden die langs onze wangen rolden. We haastten ons om bij de anderen van onze groep te komen en dankten onze hemelse Vader voor zijn leiding en bescherming.

De volgende dag was het zondag; we werden wakker in een wonderse wereld die met verse sneeuw bedekt was. In onze berghut was het iekker warm en we gingen bij elkaar zitten voor de zondagsdienst. Een ouder echt-

paar en een jongeman, die ook door de sneeuw overvallen waren, en de opzichter van de berghut deden met ons mee. De toespraken, gebeden en lofzangen kwamen recht uit het hart. De niet-leden bedankten ons nadien voor het mogen bijwonen van onze vergadering en voor de gelegenheid die ze hadden zo'n bijzondere groep jonge mensen te ieren kennen.

Later op de dag kwam de bus om ons terug te brengen naar Santiago. Een avontuur dat zo onbezorgd begon, is een onvergetelijke ervaring geworden. We zullen nooit vergeten dat onze Hemelse Vader ons op die donkere berg door middel van de Heilige Geest heeft gered. □

Lynn Pinegar zoals verteld aan
Richard M. Romney

In mei 1945 eindigde de oorlog in Europa. Maar nog maanden daarna, ook nog toen het kerstfeest naderde, strekte de akelige nachtmerrie van jarenlange verwoesting haar magere hand uit over een groot gedeelte van Europa. De prachtige stad Wenen aan de Donau lag grotendeels in puin.

Beroemde gebouwen zoals de Sint Stephanus-kathedraal („Der alte Steffl“), de Opera en de grote schouwburg waren zo goed als totaal verwoest.

Het was nog steeds een tijd van uitgraven en opnieuw beginnen.

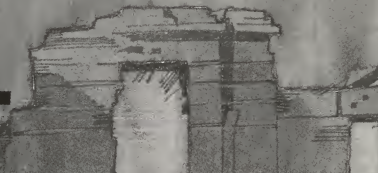
Het was ook een tijd van gebrek. Voedsel, kleding en zuiver drinkwater waren schaars. Bijna 270.000 Weners waren dakloos. Uitgebrande gebouwen stonden troosteloos langs de straten vol gaten en kuilen.

En bovendien was Wenen een verdeelde stad; de geallieerde legers bewaakten elk het gebied dat onder hun gezag geplaatst was. De mensen gingen 'savonds de deur niet uit; er hing nog steeds een sfeer van angst in de lucht.

*Een vertrouwde melodie
wakkerde hoop en
vreugde aan in een
wereld die nog maar
pas de verschrikkingen
van de oorlog achter
de rug had.*

EEN ZACHT FLUITEN IN DE NACHT

Een aantal heiligen der laatste dagen was gestationeerd in de Amerikaanse sector. Leden van de kerk uit Wenen hadden contact met ons opgenomen en ons uitgenodigd de diensten die zij organiseerden bij te wonen, hetgeen wij graag deden. Wij vonden het fijn hen te zien en waren dankbaar voor hun vriendschap. Toen het kerstfeest naderde, schreven wij, Amerikanen, naar huis en opperden het idee om ons voedsel en cadeautjes te sturen die we konden delen met onze geloofsgenoten.

Er werd een schema opgesteld, zodat alle Oostenrijkse leden bezoek van militairen zouden ontvangen om samen Christus' geboorte te vieren. Kapitein Gibson en ik werden aangewezen om de avond door te brengen bij het gezin van de gemeentepresident.

Kapitein Gibson was er al eerder geweest, maar ik nog niet. Toen we over de Donaubrug reden, zag ik dat de schade in het oosten van de stad, met een groot gedeelte van het havengebied, bijzonder zwaar was. Verlaten ruïnes gaven geen enkele aanwijzing over straatnamen of huisnummers. Er was geen straatverlichting om ons te helpen.

Maar, na enkele minuten zei kapitein Gibson: „Stop hier maar”. Ik bracht de auto tot stilstand.

Hij leunde uit de wagen, zette zijn handen aan zijn mond en floot helder en goed op toon het jeugdwerkliedje „Wees steeds een zonnestraaltje”.

We wachtten af. De donkere lege straat was angstaanjagend. Ik had bange voorgevoelens dat we verkeerd zaten. Ik wist niet wat te gebeuren stond. Ik wist zelfs niet of we hier nog ooit uit zouden komen.

Toen gingen aan de overkant van de straat op drie-hoog wat luiken open. En zachtjes, maar even duidelijk, werd dat mooie liedje gefloten, waarop al mijn vrees mij verliet. Het was het tevoren afgesproken sein. We zouden een lofzang van de kerk fluiten en de leden zouden terugfluiten als alles veilig was.

Even later hoorden we voetstappen en zagen we het dochtertje van de gemeentepresident, samen met

een vertrouwde buurman, de straat over rennen. Ze openden een poort naar een binnenplein en daar reden wij ons voertuig in, weg van de straat. Ze deden de poort achter ons dicht en sloten die af.

Het dochtertje van de gemeentepresident was enorm blij. Ze danste de drie trappen op. Daar begroetten we haar ouders en een zusje.

We keken eens rond in het armoedige gemeubileerde appartement. Het gezin leefde in kommersvulle omstandigheden, maar het was tenslotte kerstavond en de tafel was gedekt.

We genoten meer van de liefde en de kameraadschap dan van het voedsel. We verheugden ons omdat we wisten dat Gods Zoon geboren was in een vermoedige wereld om haar hoop en licht te brengen. We waren blij omdat we vast geloofden dat nu de oorlog voorbij was, het evangelie weer in Europa gepredikt zou worden en dat de heiligen weer vrij waren om hun geloof na te leven.

We zongen de liederen die de heiligen overal zingen, lofzangen en kerstliederen. Wij kregen ieder een zelfgemaakte kerstkaart. Wij gaven hen wat eten en kleren. We knielden samen neer voor een dankgebed en toen keerden kapitein Gibson en ik verrijkt en gesterkt terug naar ons kwartier.

Vele jaren zijn voorbij gegaan en de gruwelen van het na-oorlogse Europa zijn in de nevelen van het verleden verdwenen. Wenen is weer de prachtige stad aan de Donau van vroeger, waar de Sint Stephanus-kathedraal en andere beroemde gebouwen volledig gerestaureerd zijn, als teken van het vermogen van de mens om de bommen en vlammenzeeën van de oorlog te overwinnen.

Maar telkens als ik het lied „Wees steeds een zonnestraaltje” hoor – vooral als het bijna kerstfeest is – word ik overweldigd door herinneringen aan een donkere straat, waar een zacht fluiten mij eraan herinnerde dat waar heiligen bijeenkomen er altijd geloof, vreugde, kameraadschap en hoop is. □

Craig Diamond

EEN TEKEN VAN LIEFDE

Jill Staker

k bleef maar zoeken naar het juiste geschenk voor opa. Opa ging ster-ven. Hij had kanker en waarschijnlijk zou dit het laatste kerstfeest zijn dat we bij elkaar waren. Ik dacht al maanden na over het mooiste wat ik hem zou kunnen geven. Het moest iets heel aparts

zijn, een klein symbool van alle liefde en bewondering die ik voor hem voelde. Maar ik zag niets wat die liefde op de juiste manier kon weergeven.

Opa was een van die mensen waar iedereen van hield. Volgens mij kwam dat omdat hij eerst van hen hield. Hij was er altijd op uit anderen te helpen, ongeacht of het vreemden of vrienden waren.

Toen hij eens op reis was, leende hij een dure gereedschapset uit aan iemand die met pech aan de kant van de weg stond; opa was gestopt om hulp te verlenen. Hij bewees die kleine dienst zonder te weten of hij zijn gereedschap terug zou krijgen.

Hij had zijn leven lang hard gewerkt, altijd klaar-gestaan voor anderen en alles zo goed mogelijk ge-daan. Hij was trouw gebleven aan God en de kerk on-danks vele beproevingen zoals de vroege dood van zijn ouders, het overlijden van bijna al zijn broers en zusters en van een kleindochter. Zijn verloofde was bij een auto-ongeluk omgekomen en hij was zelf bijna verongelukt bij een treinramp. Maar door deze en vele andere beproevingen was opa geestelijk sterk gewor-den en hij trok nooit in twijfel wat de Heer zei of deed.

Opa had een sterk verlangen om te dienen en wat er ook gedaan moest worden, hij deed het met heel zijn hart. Hij was jaren lang ringadministrateur. Toen zijn handen met het klimmen der jaren zo gingen beven dat schrijven moeilijk werd, vroeg de ringpresident of hij niet ontheven wilde worden. Zonder aarzeling en met een glimlach zei opa: „President, schrijven is niet mijn grootste probleem, maar vissen. Als ik ga vissen,

trilt mijn hand zo hevig dat ik niet weet of ik een vis aan de haak heb of dat ik het zelf ben.” Opa bleef ring-administrateur tot kort voor zijn dood.

Vlak voor hij stierf, toen de pijn heel erg was gewor-den, zei opa in een heel bijzonder gezinsgebed: „Heer, geef mij zoveel kracht dat ik U en mijn familie kan blij-ven dienen.” Volgens mij was er niets te koop wat zo'n groot man waardig was.

De avond voor het kerstfeest brak spoedig aan en nog steeds had ik geen geschenk voor opa. Voor de laatste keer ging ik er op uit, maar weer kwam ik met lege handen terug. Toen dacht ik: 'Als opa nu eens wat geld had, wat zou hij er dan mee doen? Hoe zou hij het willen besteden?' In mijn gedachten kreeg ik heel rustig maar wel heel duidelijk het antwoord: hij zou het weggeven aan iemand die er slechter voorstond dan hij. En zo gebeurde het.

Ik pakte een vel papier en schreef alles op wat ik voor opa voelde. Ik vertelde hem wat ik hem voor kerst gegeven had, deed de brief met een kerstkaart in een envelop en bracht die naar zijn kamer. Ik gaf hem een zoen, wenste hem een gelukkig kerstfeest en ver-dween voor hij iets kon zeggen.

Even later, toen ik iets voor moeder moest halen, kwam ik langs opa's kamer. De tranen rolde langs zijn wangen. Hij riep me binnen, trok me naar zich toe en sloeg zijn armen om me heen zoals alleen opa's dat kunnen. „Dat is het mooiste cadeautje dat je me had kunnen geven,” zei hij.

Dat was het laatste kerstfeest dat opa bij ons was. Pas na zijn dood begon ik langzaam te beseffen dat opa mij het kostbaarste had gegeven wat ik ooit zou krijgen. Hij had me ervan bewust gemaakt dat het beste wat men kan geven een deel van zichzelf is. Door zijn voorbeeld was het verlangen in mij gegroeid om op hem te gaan lijken, en zo had ik een groter be-grip gekregen van Jezus Christus, waar hij altijd op wilde lijken. □

En zie, er was een man te Jeruzalem, wiens naam was Simeon, en deze man was rechtvaardig en vroom, en hij verwachtte de vertroosting van Israël, en de Heilige Geest was op hem. En hem was door de Heilige Geest een godsspraak gegeven, dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had. En hij kwam door de Geest in de tempel. En toen de ouders het kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen overeenkomstig de gewoonte der wet, nam ook hij het in zijn armen en hij loofde God en zeide: Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede, naar uw woord, want mijn ogen hebben uw heil gezien, dat gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken: licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor uw volk Israël.

(Lukas 2:25-32)
